

TREŠDIENA, 2009. GADA 7. OKTOBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 15.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Ceturtdienas, 2009. gada 17. septembra Eiropas Parlamenta pārtraukto sesiju pasludinu par atsāktu.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, šīs plenārsēdes sākumā es vēlētos sacīt dažus vārdus par pagājušā piektdienā notikušo referendumu. Esmu ļoti apmierināts ar tā iznākumu. Tā bija nozīmīga diena Īrijai un Eiropai.

(Aplausi)

Jāteic, ka rezultātu paziņošanas brīdī es biju Eiropas otrā malā, Sicīlijā, un tur tos uzvēra gluži tāpat, kā tos uztvērāt jūs — ar aplausiem. Arī daudzviet Eiropā ļaudis priecājās par Īrijas referenduma iznākumu. Īri ir nepārprotami apliecinājuši, ka joprojām vēlas dzīvot vienotā kontinentā. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann.* Tūkstoškārt pateicos un apsveicu ar referenduma iznākumu. To teicu Īru valodā — iespējams, ne pilnīgi precīzi, bet apmēram tā tas skan.

Eiropas Savienība ir pierādījusi, ka spēj ieklausīties savu iedzīvotāju pamatotajās bailēs un attiecīgi rīkoties. Īrijai dotie solījumi izrādījās pienācīgi un pārliecināja vēlētājus, ka Lisabonas līgums dos labumu viņu valstij. Tā bija pilsoniskās sabiedrības uzvara, un tas ir labs arguments joprojām nerimstošajās dalībvalstu debatēs.

Es gribētu uzsvērt, cik liela nozīme bija darba devējiem, arodbiedrībām, zemnieku un zvejnieku organizācijām, kā arī Baznīcai un sociālajiem līderiem. Viņi sekmēja referenduma pozitīvu iznākumu.

Es gribētu arī apsveikt Īrijas valdību un opozīciju, kā arī vienu no saviem priekšgājējiem, *Pat Cox*, kurš vadīja kampaņu „*Ireland for Europe*”. Apsveicu, *Pat Cox*!

(Aplausi)

Esmu pārliecināts, ka ratifikācijas process turpināsies un beigsies pozitīvi divās atlikušajās dalībvalstīs. Esmu saņēmis Polijas prezidenta apstiprinājumu tam, ka tagad, kad ir zināms Īrijas referenduma pozitīvais iznākums, viņš bez vilcināšanās parakstīs Lisabonas līgumu.

(Aplausi)

Ceru, ka prezidents *Václav Klaus* rīkosies tāpat, tiklīdz Čehijas Konstitucionālā tiesa kļiedēs atlikušās šaubas.

Lisabonas līguma mērķis ir sagatavot Eiropas Savienību 21. gadsimta pārbaudījumiem. Mums jāuzklausa iedzīvotāju bažas saistībā ar enerģētikas problēmām, pieaugošo bezdarba līmeni, imigrāciju un klimata pārmaiņu jautājumiem. Mums būs jārīkojas kopā, kā jau esam to daudzkārt darījuši agrāk, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka panākumus var gūt, ievērojot Eiropas solidaritātes principu.

Mums priekšā ir daudz darba, bet tagad mums ir vajadzīgie instrumenti, tāpēc nevilcinoties izmantosim tos.

Es gribētu izteikt vēl vienu svarīgu piezīmi par Īrijas referendumu. Mēs nedrīkstam aizmirst tos, kuri balsoja „pret”. Par tradīciju ir kļuvis tas, ka domājam par visiem eiropiešiem, ņemot vērā viņu uzskatus un tiesības uz atšķirīgu viedokli. Tie, kas balsoja „pret”, arī vēlas pavēstīt ko svarīgu. Viņi vēlas mūs pārliecināt, un — pats svarīgākais — viņi mūs par kaut ko vēlas brīdināt. Mēs ņemam vērā šo brīdinājumu, tāpat kā ņemsim vērā viņu balsojumu, bet mēs esam ļoti priecīgi, ka vairums Īrijas iedzīvotāju nolēma balsot „par” un atbalstīt vienotas Eiropas ideju. Es pats esmu apņēmies smagi strādāt, lai palīdzētu jums sajust, ka mūsu vienotā Eiropa ir arī jūsējā un ka mēs visi kopā veidosim Eiropas nākotni.

Es gribētu pāriet pie diviem citiem jautājumiem, un tie ir skumji jautājumi.

Es gribētu atgādināt par kādu milzīgu traģēdiju un tādējādi pieminēt dubļu nogruvuma upurus Mesinas apkārtnē Sicīlijā. Esmu jau izdevis ziņojumu Eiropas Parlamenta vārdā, izsakot līdzjūtību upuru ģimenēm un draugiem. Es tajā laikā atrados Itālijā un publiski izteicu līdzjūtību mūsu draugiem, partneriem un visiem Itālijas iedzīvotājiem.

Pirms sākam, es gribētu arī atgādināt to, ka šodien ir krievu cilvēktiesību aizstāves un žurnālistes *Anna Politkovskaya* nāves trešā gadadiena. Viņas slepkavas joprojām nav saukti pie atbildības. Tomēr viņa nav vienīgais upuris. Šajā sakarībā atcerēsimies arī citus sociālos aktīvistus, kas ir nogalināti pēdējos trīs gados.

William Dartmouth (grāfs) (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, kad mūs uzrunājāt kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja amata kandidāts, jūs teicāt, ka būsiet ļoti objektīvs gan kā persona, gan kā priekšsēdētājs. Jāteic, ka jūs nupat teicāt runu par Īrijas referendumu — es biju piecēlies, kad runājāt, bet jūs no teksta nepacēlāt ne acu —, un tā bija viena no subjektīvākajām, atbalstošākajām runām, kādu man nācies dzirdēt, kas nebūt nav piemērota objektīvam priekšsēdētājam.

(Dažādas reakcijas)

Priekšsēdētājs. – Jūs droši vien nedzirdējāt manu runu pilnībā!

(Aplausi)

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

4. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

5. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

6. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

7. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

8. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

9. Pieprasījums atcelt deputāta imunitāti (sk. protokolu)

10. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

11. Kļūdu labojums pieņemtā tekstā (Reglamenta 216. pants) (sk. protokolu)

12. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir izplatīta darba kārtības projekta galīgā redakcija, kuru izstrādāja Priekšsēdētāju konferences sanāksmē 2009. gada 17. septembrī saskaņā ar Reglamenta 137. pantu.

E. Bauer ziņojums par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, ir noraidīts pēc balsojuma komitejā.

Turklāt laikus iesniegti šādi ziņojumi:

– *R. Bøge* ziņojums

par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda mobilizāciju: Itālija, Abruco zemestrīce un

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda mobilizāciju: Vācija — telekomunikāciju nozare, un

– J. Haug ziņojums — Budžeta grozījuma Nr. 9/2009 projekts: zemeštrīce Itālijā.

Tāpēc šie četri ziņojumi ir svītroti no darba kārtības.

Alain Lamassoure, *Budžeta komitejas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz abiem ziņojumiem par Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu piešķiršanu Vācijas telekomunikāciju nozarei un Solidaritātes fonda līdzekļu piešķiršanu Itālijai sakarā ar Abruco notikušo traģēdiju jāteic, ka Budžeta komiteja visus četrus ziņojumus pieņēma šīs nedēļas sākumā, bet ne gana laicīgi, lai pagūtu sagatavot tulkojumus. Es tikai vēlējos labot jūsu teikto: šie ziņojumi komitejā ir pieņemti. Juridisku šķēršļu nav. Tos pat pieņēma vienprātīgi.

Priekšsēdētājs. – Paldies par piezīmi. Tā ir tieši laikā. Tomēr šie ziņojumi nav darba kārtībā, jo vēl nav iztulkoti. Tam nav pieticis laika. Esmu ar jums vienisprātis. Atvainojiet. Sevis teiktajā aizgāju par tālu.

Pirms *Lamassoure* kunga paziņojuma es ierosināju veikt divas izmaiņas. Pirmais ierosinājums bija Padomes paziņojumu par situāciju Gvinejā noteikt kā darba kārtības otro punktu. Otrais ierosinājums bija par balsojumu saistībā ar rezolūciju priekšlikumiem par kompensācijām pasažieriem. Es gribētu vaicāt, vai ir vēl kādi priekšlikumi šajā sakarā? Mēs nevēlamies sajaukt jautājumus.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā Budžeta komitejas locekle un arī runājot *La Via* kunga vārdā es gribētu īsi pievērst jūsu uzmanību, lai izteiktu vilšanos par to, ka balsojums par Solidaritātes fonda mobilizēšanu Abruco reģionam ir atlikts. Balsojums tiek atlikts par divām nedēļām un notiks Strasbūras sesijā.

Lai gan mēs saprotam, ka tas notiek tehnisku iemeslu dēļ, mēs saprotam arī to, ka ir cilvēki, kas joprojām dzīvo teltīs, un Lakvila ar Abruco reģionu ir viens no aukstākajiem Itālijas rajoniem.

Mēs tikai vēlamies uzsvērt šī fonda mobilizācijas procedūru izmaiņu un vienkāršošanas nozīmi.

Priekšsēdētājs. – Mums jārikojas saskaņā ar Reglamentu. Tik īsā laikā bija grūti veikt tulkojumus, un šādā gadījumā mēs novilcinām jautājuma izskatīšanu. Arī man ļoti žēl, ka tā, bet es gribētu turpināt darbu un pāriet pie nākamajiem punktiem darba kārtībā, citādi radīsies milzīgs apjukums.

Pirms īsa brīža es jautāju par divām lietām: Padomes paziņojumu par situāciju Gvinejā un balsojumu saistībā ar rezolūciju priekšlikumiem par kompensācijām pasažieriem. Vai šajā sakarībā ir kādi jautājumi?

Jautājumu nav. Debates tiek slēgtas.

(Parlaments pieņēma šos priekšlikumus)

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, atvainojiet, ka atgriežos pie jautājuma par Abruco. Tas tiesa, ka mēs paužam cieņu pret cilvēkiem, kas ir cietuši zemeštrīcē, bet mēs nedrīkstam priecāties tikai par pozitīvu iznākumu un nereaģēt tad, ja mums nav tādu iespēju.

Es piekřītu *Matera* kundzei un aicinu šo ietekmīgo Parlamentu apstiprināt Solidaritātes fonda atbrīvošanu bez tulkojumiem, ja nepieciešams. Es neuzskatu, ka šādām problēmām būtu jāpastāv gadījumos, kad mums jātiek galā ar traģiskiem notikumiem.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, šīs piezīmes bija ļoti svarīgas. Mums jāpārvar šīs grūtības. Es pajautāšu dienestiem, vai nebūtu iespējams dažus būtiskākos tulkojumus iegūt jau rīt, jo tad mēs rīt varētu balsot. Tas ir neatliekams lēmums.

(Aplausi)

Protams, tas ir pret noteikumiem, bet domāju, ka šoreiz mums tā ir jārikojas, lai visu varētu noorganizēt.

Saistībā ar Komisijas paziņojumu par informācijas brīvību Itālijā esmu saņēmis lūgumu no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem) šo jautājumu svītrot no darba kārtības.

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā es aicinu Parlamentu paziņot par debašu atcelšanu jautājumā par preses brīvību Itālijā un par balsojumu

attiecībā uz priekšlikumu par šo pašu tematu. Visi godprātīgie zina, ka mana grupa, PPE, ļoti aizstāv vārda un preses brīvību.

(Protesti)

(Aplausi)

Lūdzu, cieniet manu vārda brīvību. Es šajā Parlamentā vienmēr esmu to cienījis, kā arī cienījis savus Parlamenta kolēģus.

(Aplausi)

Tāpēc mēs darījām visu, kas bija mūsu spēkos, lai Pamattiesību hartu padarītu saistošu Lisabonas līgumam. Tomēr rīt paredzētās debates attiecas tikai uz vienu valsti un neaptver jautājumu, par kuru esam paredzējuši izvērst pamatīgas debates — par preses brīvību Eiropā. PPE grupa nevēlas ļaut šim Parlamentam kļūt par vietu, kurā var risināt tikai valstiskas nozīmes politiskus jautājumus, kā to pieredzēsim rīt, ja šīs debates notiks.

(Protesti)

(Aplausi)

Mēs sakām „jā” preses brīvības aizstāvēbai Eiropā, bet „nē” tam, ka šo Parlamentu izmanto tikai atbalstāmiem un valstiskas nozīmes mērķiem. Jūs redzēsiet, ka rīt atkārtos to, ko teica prezidents *G. Napolitano*, kuru es ļoti cīnu, jo esmu ar viņu daudz strādājis, un rīt jūs to redzēsiet.

Francesco Enrico Speroni, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, man nav daudz piebilstama *Daul* kunga ierosinātajam. Mums visiem patīk brīvība tās visdažādākajās izpausmēs, tajā skaitā vārda un preses brīvība to visplašākajā izpratnē, citiem vārdiem sakot — ne tikai attiecībā uz drukāto presi, bet arī uz televīziju uz citiem plašsaziņas līdzekļiem. Tāpēc mēs to aizstāvam un atbalstām.

Tomēr nav pareizi izmantot situāciju, ar pirkstu norādot tikai uz vienu apstākļu kopumu, jo visi, kas Itālijā lieto internetu, pērk laikrakstus un skatās televīziju, redz, ka preses brīvība nebūt nav apdraudēta. Nobeigumā teikšu — ja vēlaties kādu apsūdzēt, izmantojiet Reglamenta 122. pantu un Līgumu 7. pantu un esiet tik drosmīgi tos līdz galam ievērot.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Daul* kungam ir zināma taisnība. Jā, tas tiesa, ka *Daul* kungs ciena vārda brīvību visos tās aspektos. To visi zina. Diemžēl Eiropā nepārprotami ir arī tādi cilvēki, kas vārda brīvību neievēro tik lielā apmērā, kā to dara *Daul* kungs, un viņiem ir cita izpratne par vārda brīvību. Tieši tāpēc mums vajag šīs debates.

Tāpēc mēs uzskatām, ka šis ir apspriešanai piemērots laiks, ņemot vērā debates, kas pašlaik notiek vienā no dalībvalstīm, proti, Itālijā, lai gan ne tikai Itālijas dēļ, bet domājot par to, vai, koncentrējot ekonomisko, politisko un plašsaziņas līdzekļiem esošo varu tādā apmērā, kāds Eiropā vēl nav pieredzēts, vārda brīvība neapdraud demokrātijas attīstību Eiropā. Mēs vēlamies pārrunāt tieši to. Tāpēc mums vajadzētu to darīt un noraidīt *Daul* kunga ierosināto priekšlikumu.

(Aplausi)

(Parlaments lūgumu noraidīja)

Priekšsēdētājs. Komisijas paziņojums par informācijas brīvību Itālijā paliks darba kārtībā.

Esmu saņēmis vēl vienu lūgumu no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem) nenoslēgt debates ar rezolūciju priekšlikumu iesniegšanu.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Daul* kungs, mēs esam Parlaments, kam gluži pamatoti vajadzētu balsot un uzņemties atbildību par līdzekļu piešķiršanu Abruco ļaudīm pēc iespējas drīzāk.

Tāpat mēs esam arī Parlaments, kas uzņemas atbildību. Ja kaut ko apspriežam, mums pēc tam ir jābalso par rezolūciju, lai debatēm būtu bijusi jēga. Tāpēc mēs atbalstām rezolūcijas pieņemšanu pēc šīm debatēm.

(Aplausi)

Mario Mauro, PPE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust atbalstu priekšlikumam, lai nebūtu rezolūcijas, jo es dzirdēju Schulz kungu sakām kaut ko, manuprāt, ļoti nozīmīgu: ja mēs patiešām vēlamies, lai šīs debates attiektos uz „Eiropu”, nevis tikai uz Itāliju, tad nav jēgas balsot par rezolūciju ar nosaukumu „Informācijas brīvība Itālijā”.

Jebkurā gadījumā neatteiksimies no rītdienas debatēm; pēc tam mums būs laiks un iespējas izskatīt šo jautājumu Eiropas kontekstā un balsot saistībā ar rezolūciju par informācijas brīvību Eiropā.

(Parlaments lūgumu noraidīja)

(Tādējādi darba kārtība tika noteikta)

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultāti un citas detaļas: sk. protokolu)

13.1. Lēmuma priekšlikums (B7-0079/2009) – Īpašās komisijas finanšu un ekonomiskās krīzes jautājumā izveide un tās kompetences, sastāva, darbības ilguma un mandāta noteikšana (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs vēlētos, lai A punktā tiktu iekļauta šāda frāze:

„kā arī uz jaunattīstības valstīm”, lai kopumā sanāktu „analizēt un novērtēt sociālās, ekonomikas un finanšu krīzes apmēru, tās ietekmi uz Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, kā arī uz jaunattīstības valstīm”.

(Mutiskais grozījums tika noraidīts)

Eva Joly (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs arī vēlētos iekļaut atsauci uz „attīstības sadarbību”, lai kopumā sanāktu „analizēt un novērtēt Kopienas tiesību aktu pašreizējo īstenošanu visās attiecīgajās jomās, tajā skaitā arī attīstības sadarbībā”. Mums šķita, ka jaunattīstības valstu viedoklis pilnvarās nav atspoguļots.

(Mutiskais grozījums tika noraidīts)

14. Balsojumu skaidrojumi

– Rakstiski balsojumu skaidrojumi:

Lēmuma priekšlikums par Īpašās komitejas finanšu un ekonomiskās krīzes jautājumā izveidi un tās kompetencēm, sastāvu, darbības ilgumu un mandāta noteikšanu (B7-0079/2009)

William Dartmouth (grāfs) (EFD), rakstiski. – Anglijas bankas vadītājs (Mervyn King) ir teicis un, manuprāt, pareizi: „Bankas ir starptautiska dzīvība, bet valstiska nāve...”. Tieši valstu valdības un nodokļu maksātāji ir tie, kuri maksā, kad bankas ir jāglābj. Tāpēc banku uzraudzība ir jāveic valstiskā, nevis Eiropas Savienības līmenī. Tādēļ es balsoju pret ES Īpašās komitejas finanšu un ekonomiskās krīzes jautājumā izveidi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Ir būtiski izveidot Īpašo komiteju finanšu un ekonomiskās krīzes jautājumā kā iestādi, kas analizētu un izvērtētu dalībvalstu īstenoto pasākumu koordināciju, lai atbalstītu ilgtspējīgu un kvalitatīvu izaugsmi. Ir svarīgi analizēt un izvērtēt sociālās, ekonomikas un finanšu krīzes apmēru, kā arī ierosināt piemērotus pasākumus tādu stabilu finanšu tirgu ilgtermiņa atjaunošanai, ar kuriem varētu veicināt ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, kas mazinātu bezdarbu un reaģētu uz demogrāfiskajām un klimata problēmām.

Ir īpaši nozīmīgi atbalstīt universitāšu, kā arī zinātniskās kopienas pārstāvju un pētnieku kā stratēģisko partneru iesaistīšanos. Šī partnerība ir jāveicina, jo tai būs izšķiroša nozīme gan ekonomikas krīzes, gan

bezdarba problēmu risināšanā īstermiņā, kā arī ilgtermiņa risinājumu rašanā attiecībā uz klimata pārmaiņām, izstrādājot un izmantojot tīras enerģijas veidus.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Finanšu un ekonomikas krīzes īpašās komitejas izveidei var izrādīties izšķiroša nozīme ES nākotnē. Šos nākotnes mērķus nevarētu sasniegt tikai ar pasākumu pārrunāšanu un ierosināšanu vien; ir arī jāizstrādā mehānismi, kurus var ieviest, lai izvairītos no līdzīgām situācijā ne tik tālā nākotnē. Tāpēc ir būtiski gūt mācību no šīs krīzes, izpētot tās cēloņus un sekas. Tāpat ir svarīgi labot finanšu sistēmas trūkumus, kas noveda pie pašreizējās situācijas, pieņemot labākus tiesību aktus, kas ir pilnībā attaisnojami.

Mēs nedrīkstam riskēt un radīt regulējošu vidi, kas ir tik strikta, ka varētu aizkavēt atgūšanos vai pārvērst ES nepievilcīgā finanšu tirgū spēcīgas konkurences apstākļos.

Šī komiteja varētu arī darboties ilgāk par plānotajiem 12 mēnešiem, lai uzraudzītu un izvērtētu pasākumus, kurus pieņems pašreizējās krīzes laikā.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es atbalstu šo pasākumu un esmu pilnībā pārliecināts, ka šī komiteja veiks visas dalībvalstis skārušās finanšu krīzes apmēru pienācīgu analīzi un ierosinās ekspertu ieteikumus Eiropas Savienības ekonomikas atveseļošanai. Tomēr es nevarēju balsot par šo priekšlikumu, jo man bija problēmas ar balsošanas kartīti.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Lai pārvarētu pašreizējo finanšu krīzi un tās ietekmi uz dalībvalstu ekonomikām un jo īpaši uz sociālo jomu, ir nepieciešama intensīva kopīga rīcība. Ir vērts atbalstīt Priekšsēdētāju konferences 2009. gada 17. septembra lēmumu izmantot īpašu komiteju strukturizētas analīzes veikšanā un izstrādāt priekšlikumus attiecībā uz piemērotiem pasākumiem ilgtspējīgu, krīzei nepakļāvīgu finanšu tirgu uzturēšanā. Tomēr no kritiskā viedokļa ir jāteic, ka ir pagājuši vairāk nekā 12 mēneši kopš brīža, kad pērn parādījās pirmie krīzes simptomi un kad gada sākumā sākās pati krīze. Līdz šim ieviestie pasākumi ir jāuztver galvenokārt kā simptomātiskas kontroles un ārkārtas pasākumi darba vietu saglabāšanai. Atbalstot šo priekšlikumu, ir jāmin, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš koordinētiem un mērķtiecīgiem pasākumiem, jo, ievērojot subsidiaritātes principu, individuāli risinājumi galu galā atkal novedīs pie konkurences kropļojumiem.

15. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

16. Referenduma rezultāti Īrijā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par referenduma rezultātiem Īrijā.

Es šodien Parlamentā gribētu sveikt Zviedrijas premjerministru, kurš pārstāv Zviedrijas prezidentūru. Priecājamies, ka esat kopā ar mums, bet radās problēmas ar formalitātēm. Man ļoti žēl, ka tā sanāca.

Priekšsēdētāj J. M. Barroso, prieks arī par jūsu klātbūtni Eiropas Savienībai tik nozīmīgā brīdī. Liels jums paldies.

Ir redzams, cik reizēm ir grūti ievērot visas formalitātes, bet mēs esam ļoti demokrātiska iestāde, kā redzat. Vienmēr ir jāiziet cauri visam pēc kārtas. Tad viss ir kārtībā, un mēs varam vienoties.

Tagad pāriesim pie šodienas darba kārtības galvenā punkta. Mums ir ļoti svarīgi, ka esat šajā sēžu zālē, lai pārrunātu tik nozīmīgu jautājumu.

Fredrik Reinfeldt, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, esmu ļoti pateicīgs par iespēju šodien būt šeit un uzrunāt Eiropas Parlamentu tik drīz pēc pozitīva iznākuma Īrijas referendumā. Es noliecu galvu Brian Cowen un viņa kolēģu priekšā, un visiem tiem, kas ir bijuši iesaistīti kampaņā, lai kāda arī nebūtu viņu partejiskā piederība vai izcelsme, un kuri ir veicinājuši šo pozitīvo iznākumu — es saku paldies par jūsu pūlēm. Tas bija Īrijai labvēlīgs lēmums; tas ir labvēlīgs lēmums Eiropai.

Domāju, varam teikt, ka Eiropa ir uzklusījusi kritiku; es zinu, ka Eiropadomes piedāvātās juridiskās garantijas bija izšķirošās referenduma kampaņā. Tāpat es varu teikt, ka būtiski bija Francijas un Čehijas prezidentūru centieni atrast veidu, kādā kliegt Īrijas iedzīvotāju bažas. Manuprāt, jāteic arī tas, ka par ļoti pozitīvu uzskatāms pārliecinošais vairākums balsojumā — 67,1 % —, kā arī augstais vēlētāju aktivitātes līmenis — 59 %. Tas viss kopumā nozīmē labas ziņas Eiropai.

Protams, man šim Parlamentam nav jāskaidro par nepieciešamību likt lietā Lisabonas līgumu. Tas ļaus darboties demokrātiskāk, efektīvāk un pārredzamāk. Patiesībā tas palielinās ES ietekmi starptautiskajā mērogā un palīdzēs mums veiksmīgāk risināt globālas problēmas, un es zinu, ka jums šajā Parlamentā arī būs daudz lielāka nozīme lēmumu pieņemšanas procesā. Es atzinīgi vērtēju šo panākumu. Tāpēc ir būtiski, lai Lisabonas līgums stātos spēkā.

Eiropadome vienprātīgi vēlas, lai līgums stātos spēkā līdz šī gada un Zviedrijas prezidentūras termiņa beigām. To ir ratificējušas vairākas valstis — tagad kopumā 24, bet 25. valsts varētu būt Polija, ņemot vērā Polijas prezidenta izteiktos minējumus. Sestdien, kad bija zināms Īrijas referenduma iznākums, es runāju ar premjerministru *Brian Cowen*, kurš teica, ka viņiem vajadzēs pāris nedēļu, lai nodrošinātu pilnīgu ratifikāciju parlamentā, tāpēc varam arī teikt, ka 26. valsts būs Īrija. Paliek tikai Čehija, un tad visas 27 valstis būs ratificējušas līgumu. Šajā saistībā šodien Briselē esam tikušies ar visām trim iestādēm: prezidentūru, Komisijas priekšsēdētāju *Jose Manuel Barroso* un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju *Jerzy Buzek*. Čehijas premjerministrs *Jan Fischer* arī bija kopā ar mums, un mēs centāmies izvērtēt šo situāciju. Jūs varbūt zināt, ka 17 senatori ir iesnieguši apelāciju Čehijas Konstitucionālajā tiesā ar sūdzību par Lisabonas līgumu, lai noskaidrotu, vai tas atbilst Čehijas Konstitūcijai. *Jan Fischer* sacīja, ka tā ir neatkarīga tiesa, kas cenšas ātri pieņemt lēmumu par to, vai iesniegt lūgumrakstu. Pašlaik nav paredzams precīzs tiesas lēmuma datums, un mēs, protams, to gaidām. Cerams, ka to sagaidīsim pēc vienas vai divām nedēļām. Tāds ir Čehijas paziņojums šodien: neatkarīga tiesa pieņems lēmumu varbūt vienā, varbūt divās nedēļās, pirms uzzināsim, vai Čehija procesu turpinās.

Kā Eiropadomes priekšsēdētājs es esmu atbildīgs par to, lai Eiropas Savienības darbība neapstātos. Esmu cieši pārliecināts, ka mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Tāpēc, kamēr vēl gaidām situācijas noskaidrošanos Čehijā, esmu izlēmis, ka mēs galvenokārt turpināsim gatavoties Lisabonas līguma ieviešanai, un, otrkārt, kad būs skaidrība par datumu, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā — kad būs skaidrība —, es sāksu apspriedes par jauna Eiropadomes priekšsēdētāja, Augstā pārstāvja un Padomes ģenerālsekretāra amata kandidātiem. Gatavošanās tam būs ne tikai prezidentūras uzdevums: tas ir vienlaikus visu trīs iestāžu uzdevums. Tāpēc es teikšu, ka šajā procesā mums ļoti svarīga ir cieša sadarbība un konstruktīvs darbs ar Komisiju un Eiropas Parlamentu. Es vēlreiz izteikšu šim Parlamentam sadarbības piedāvājumu, kad atkal centīsimies panākt, lai Lisabonas līgums beidzot stātos spēkā.

Atcerēsimies, ka par spīti šiem institucionālajiem jautājumiem Zviedrijas prezidentūras darbību šajā rudenī, protams, ietekmē nepieciešamība pievērsties klimata pārmaiņām, finanšu krīzei un Eiropas satraukumam par to, ka ir jāizstrādā darbavietu radīšanas politika — tie ir daudz svarīgāki izskatāmie jautājumi. Tas viss apliecina, ka mums ir jābūt aktīviem, jāievieš Lisabonas līgums, kā jau nupat teicu, un kā prezidentūrai jābūt aktīviem šajos mūsu vēlētajiem tik ļoti nozīmīgos jautājumos.

Priekšsēdētājs. – Premjerministr, paldies par ļoti skaidro vēstījumu attiecībā uz visu to, kas notiek pēc balsojuma Īrijā, kā arī attiecībā uz sadarbību starp Eiropas Parlamentu un Eiropadomes prezidentūru. Mēs nesam esam sākuši pārrunas ar *Malmström* kundzi, Eiropas Parlamenta bijušo deputāti, kuru mēs ļoti labi atceramies. Liels paldies par jūsu priekšlikumu un nepārprotamo vēstījumu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, Īrijas iedzīvotāji pagājušajā nedēļā nogalē pieņēma ļoti nozīmīgu un vēsturisku lēmumu — ļoti nozīmīgu Īrijai un ļoti nozīmīgu Eiropai. Īrijas iedzīvotāji ar pārliecinošu vairākumu atzina, cik nozīmīgs ir Lisabonas līgums — līgums, kas piedāvā Eiropai kļūt demokrātiskākai un efektīvākai, līgums, kas sniedz mums pamatu modernai, veiksmīgai Eiropas Savienībai, kādu iedzīvotāji to vēlas redzēt.

Līgumu demokrātiski ir piekritušas apstiprināt visas 27 dalībvalstis. Visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir apstiprinājušas līgumu — vai nu parlamentos, vai ar iedzīvotāju balsojumu.

Šis tiešām ir milzīgs panākums. Tas pierāda, kā paplašinātā Eiropa spēj vienoties kopīgā nākotnes redzējumā un apņēmībā virzīties uz priekšu. Tas tika nolemts demokrātiskā ceļā. Tagad tikai atliek noslēgt ratifikācijas procedūras.

Priecājos, ka Polijas prezidents *L. Kaczyński* drīz parakstīs līgumu. Viņš allaž man ir teicis, ka to darīs, tiklīdz kā īri nobalsos „par”. Tās tiešām ir labas ziņas.

Protams, mums jānogaida procesa noslēgums Čehijā. Mums jāievēro šis valsts konstitucionālās procedūras, kā esam to darījuši citās valstīs, bet, tiklīdz kā šīs procedūras būs noslēgtas, es neredzu iemeslu, kāpēc darbu nevarētu pabeigt ātri vien.

Tas ir svarīgi Eiropai kopumā, bet jo īpaši svarīgi Komisijai. Es vēlos redzēt jauno Komisiju — Komisiju, kas izveidota saskaņā ar Lisabonas līgumu, un es vēlos redzēt to darbībā pēc iespējas drīzāk. Nevienam neinteresē Komisijas kā aprūpētājas darbība ilgtermiņā. Esmu gatavs sākt veidot jaunu Komisiju, tiklīdz kā Padome būs pilnībā precizējusi tiesisko pamatojumu, kā arī izvirzīt kandidatūru Augstā pārstāvja amatam, kurš kļūs par Komisijas priekšsēdētāja vietnieku.

Esmu pateicīgs par Zviedrijas prezidentūras pūlēm un personīgi pateicos premjerministram *F. Reinfeldt* par visu šo procesu ātru pabeigšanu. Premjerministra *F. Reinfeldt* šodien izrādītā iniciatīva sanāksmē ar mani un jums, priekšsēdētāj *J. Buzek*, kā arī videokonferencē ar premjerministru *J. Fischer*, bija ļoti laba un noderīga iniciatīva.

Es zinu arī, ka šis Parlaments ir strādājis bez paguruma, lai popularizētu Lisabonas līgumu. Parlaments un Komisija ir strādājuši plecu pie pleca, lai izskaidrotu, kāpēc tas ir Eiropai piemērotākais līgums. Esmu lepns par Komisijas iesaistīšanos Īrijas iedzīvotāju pārliecināšanā, sniedzot viņiem nepieciešamo informāciju.

Tagad, kad ir reāla iespēja, ka Lisabonas līgums beidzot tiks ratificēts un viss process — noslēgts, mēs varam pievērsties Līguma īstenošanas darbam. Es gribētu izmantot šo izdevību, lai uzsvērtu četras jomas, kurās smagi strādājam, lai sasniegtu vajadzīgos mērķus, kad Līgums stāsies spēkā.

Viena no vissvarīgākajām un sarežģītākajām jomām ir jauninājumi saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu. Mēs smagi strādājam, lai izdomātu praktiskus sīkumus, kas palīdzētu Eiropas Ārējās darbības dienestam gūt panākumus. Šis darbs nu kļūs raitāks, un Zviedrijas prezidentūras nupat pausto izteikumu noskaņās es vēlos paust Eiropas Komisijas apņemšanos strādāt kopā ar Parlamentu, lai sasniegtu šo mērķi.

Es zinu, ka *Elmar Brok* virza šo jautājumu Parlamentā. Es saprotu, ka jūs par to diskutēsiet nākamajā plenārsēdē. Šis ir īstais laiks, jo tas notiks īsi pirms šī jautājuma izskatīšanas Eiropadomē. Manuprāt, ziņojums ir lielisks diskusiju pamats abām mūsu iestādēm, un es atzinīgi vērtēju neatlaidīgo Kopienas attieksmi, kas iedvesmo šo ziņojumu. Tieši tāda būs mana attieksme, gatavojoties svarīgajam jauninājumam, proti, Eiropas Ārējās darbības dienestam.

Vēl viens punkts ir komitoloģija. Tas ir nozīmīgs Eiropas Savienības darbības aspekts. Lisabonas līgums paredz jaunus noteikumus, padarot šo sistēmu racionālāku un pārredzamāku. Mums precīzi jānosaka, kā jaunā sistēma darbosies. Tikai nepārprotiet — daudzi no šiem lēmumiem ir politiski nozīmīgi un ir pelnījuši rūpīgu demokrātisku pārbaudi un īstus politiskus saimniekus. Tāpēc mums ir jāgādā, lai arī turpmāk Parlamenta ietekme būtu tik liela.

Vēl viens nozīmīgs demokrātisks elements ir jaunie mehānismi, kas piešķir valstu parlamentiem tiešu ietekmi subsidiaritātes jautājumā. Mums šie mehānismi jāizmanto plašākā kontekstā teicamajās attiecībās ar valstu parlamentiem, ko pēdējo gadu laikā nodibinājusi Komisija un Eiropas Parlaments.

Visbeidzot es gribētu pieminēt Eiropas pilsoņu iniciatīvu. Tas ir viens no vispārsteidzošākajiem jauninājumiem līguma demokrātiskajā dienas kārtībā, kuru šis Parlaments jau ir sīki izstrādājis. *Margot Wallström* ir mūs vadījusi Zaļās grāmatas izstrādē, lai pēc iespējas drīzāk uzsāktu apspriedes, kuru mērķis ir nodot šo iespēju iedzīvotāju rokās gada laikā kopš līguma spēkā stāšanās.

Kad pirms mēneša runāju ar šo Parlamentu, es noteicu, manuprāt, lielākās problēmas un iespējas, kādas ir mūsdienā Eiropā. Lisabonas līgums mums būs īstais atspēriena punkts, kas palīdzēs īstenot šos mērķus, un es esmu pārliecināts, ka ar mūsu iestāžu konstruktīvo partnerību mums tas izdosies. Tāda ir Eiropas Komisijas apņemšanās.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāj *J. M. Barroso*, paldies par runu un gatavību sadarboties Lisabonas līguma ieviešanā.

Sadarbība starp Parlamentu un Padomi videokonferencē ar Čehijas premjerministru *Jan Fischer* arī bija lieliska, tāpēc vēlreiz paldies, premjerministr *Fredrik Reinfeldt*, par videokonferences organizēšanu.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ar atklātu un skanīgu „jā” pagājušajā piektdienā īri teica „jā” ne tikai Lisabonas līgumam; galvenokārt viņi teica „jā” Eiropai kā solidaritātes un kopīgu vērtību reģionam. Viņi apliecināja dziļu pieķeršanos tādai Eiropai, kas ietekmē globalizāciju, nepaciešot to, Eiropai, kurai ar tās partneriem ir kopīga sabiedrības izvēle un sociālas tirgus ekonomikas izvēle.

PPE grupas vārdā izsaku prieku par šo balsojumu, kas apliecina — kad nācijai izklāsta būtiskāko, piemēram, principu attiecībā uz piederību Eiropas Savienībai, tā atbild uz uzdoto jautājumu, turklāt pārliecinoši.

Piektdien mūsu draugi Īrijā atbildēja uz jautājumu par to, vai viņi atbalsta Lisabonas līgumu, un, ja ne, tad vai viņi ir gatavi apšaubīt savas valsts dalību Eiropas Savienībā. Viņi uz šo jautājumu atbildēja ar nepārprotamu un skanīgu „jā”. Tas pierāda tikai vienu: Eiropu uzskata par to, kas tā ir, proti, aizsargelements, pārliecinošas stabilitātes, miera un tiesiskuma zona.

Es uzskatu, ka īru balsojumam būs nozīmīga ietekme uz to, kā turpināsim veidot Eiropu, jo īpaši turpmākajos mēnešos, ņemot vērā iedzīvotāju ciešo pieķeršanos Eiropas vērtībām. Īru balsojums mūs iedrošina uz eiropiešu rīcību un vienlaikus sasaista mūs kopā. Tas mūs iedrošina, jo šī ir ilgākā laika posmā pirmā reize, kad kāda Eiropas nācija tik nepārprotami ir paudusi savu gribu piedalīties Eiropas piedzīvojumos par spīti krīzei — vai drīzāk krīzes dēļ. Arī tas mūs sasaista kopā, jo mums ir pienākums ievērot solidaritātes prasību, kas lielā mērā slēpās aiz īru teiktā „jā”.

Atgriežoties pie Eiropas iestādēm, tieši to Lisabonas līgums ļaus mums paveikt. Šis līgums ļaus Eiropai darboties efektīvāk, vienprātīgu balsojumu, kas bieži ir paralizējošs, padarot par izņēmumu, bet vairākuma balsojumu — par ierastu.

Tas ļaus iegūt lielāku atpazīstamību, izveidojot pastāvīgu Padomes prezidentūru pašreizējās rotējošās prezidentūras vietā, un piešķirs lielāku nozīmi ārpolitikas Augstajam pārstāvim. Eiropai ir vajadzīga viena seja — gan tās iedzīvotājiem, gan starptautiskajiem partneriem.

Visbeidzot, Lisabonas līgums padarīs Eiropu demokrātiskāku, piešķirot lielāku nozīmi šim Parlamentam, kā arī lielāku ietekmi dalībvalstu parlamentiem un iedzīvotājiem Eiropas jautājumos. Piektdien īri bija pēdējā nācija, kas puda pozitīvu viedokli par Lisabonas līgumu. Visas pārējās valstis jau to bija izdarījušas vai nu tiešā veidā, vai ar parlamentu starpniecību — arī Polija un Čehija.

Tāpēc es aicinu šo abu valstu prezidentus bez vilcināšanās oficiāli parakstīt līgumu, lai 27 dalībvalstis varētu virzīties uz priekšu un ieviest to ne vēlāk kā 2010. gada sākumā.

Prezidentam V. Klaus es jo īpaši vēlos norādīt, ka īru balsojuma 67 % vajadzētu viņu iedrošināt parakstīt līgumu, kad pienāks laiks. PPE grupas vārdā es viņu aicinu rīkoties atbildīgi, un esmu pārliecināts, ka viņš tā darīs.

Eiropai ir pienācis laiks institucionālus jautājumus nolikt malā un pievērsties tam, kas patiesi ir svarīgi 500 miljoniem eiropiešu: sociālajai tirgus ekonomikai, enerģētikai, klimata un drošības jautājumiem.

Pateicos Reinfeldt kungam un Barroso kungam par priekšlikumiem. Jūs varat rēķināties ar PPE grupas palīdzību drīza progresā panākšanā.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs pašlaik pārrunājam referendumu iznākumu. Daudz jau ir runāts par institucionālajiem aspektiem, un man nav nekā piebilstama premjerministra F. Reinfeldt teiktajam. Manuprāt, ir labi, ka viņš negrasās darboties steigā, bet ir pateicis, ka mēs gaidām, jo vēl neesam pie finiša līnijas; mums vēl ir jāiziet cauri ratifikācijas procesa beigu posmiem, pirms varam atbildēt uz institucionāliem jautājumiem.

Barroso kungs, jūs bijāt ļoti priecīgs, tāpat kā mēs visi. Jūsu prieks droši vien mazliet mazinājās svētdienas vakarā, kad no 382 saņemtajām balsīm 55 balsis bija no tādas grupas deputātiem, kuras mērķis ir novērst Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Liksmojot par Lisabonas līgumu, jums jāpatur prātā, ka jūs atbalstīja ļaudis, kas vēlas ko gluži pretēju tam, ko jūs cenšaties panākt. Padomājiet par to un ļaujiet savam vairākumam būt šī Parlamenta proeiropeiski noskaņotajam vairākumam.

(Neapmierināti izsaucieni)

Runājot par referendumu iznākumu, priekšsēdētāja kungs, situācija ir gluži citāda. Runa nav par institucionālām spēlēm, kas pašlaik tiek spēlētas. Runa nav par to, kā šajā Parlamentā tiek veidots vairākums, bet par kaut ko daudz fundamentālāku, un tieši tas mums ir jāpasaka Čehijas prezidentam. Eiropas Savienības 27 dalībvalstīs ir 500 miljoni iedzīvotāju. Ķīnā ir 1,3 miljardi iedzīvotāju. Indijā — 1,1 miljards. Abās šajās valstīs kopā dzīvo trešā daļa pasaules iedzīvotāju! Šīs valstis pašlaik sēž pie apaļā galda G20 sarunās. Lielākā ES dalībvalsts, kas iesaistīta G20 sarunās, pārstāv tikai 82 miljonu iedzīvotāju ekonomisko potenciālu.

Mums ir divas iespējas. Lisabonas līguma mērķis — kā Klaus kungs ir teicis — nav padarīt Eiropas Savienību par ietekmīgu dalībvalstīm kaitīgu spēku, bet par kaut ko pavisam citu. Mērķis ir padarīt Eiropas Savienību

par globālu partneri, lai nostiprinātu katru dalībvalsti. Tas ir precīzi formulēts Lisabonas līguma mērķis. No otras puses, šis līgums jo īpaši kalpo mazo ES dalībvalstu interesēm. Valsts ar 10 miljoniem iedzīvotāju — *Barroso* kungs, par piemēru ņemsim jūsu valsti; salīdzinot ar Brazīliju, Portugālei vairs nav tādas ietekmes kā 19. gadsimtā. Ir skaidrs, ka 21. gadsimtā Brazīlija ir ietekmīgāka valsts. Portugālei, tāpat kā citām Eiropas valstīm, ir vajadzīga Eiropas Savienība, lai kopā mēs būtu stiprāki. Runājot par klimata pārmaiņām, finanšu krīzi, globālu slimību kontroli, runājot par bada apkarošanu pasaulē, miera nodrošināšanu un resursu karu novēršanu, Eiropa to visu spēs izturēt tikai tad, ja būs vienota, un tā sabruks, ja sadalīsies atsevišķās daļās.

Tāpēc mums prezidentam *V. Klaus* ir jāuzdod šāds jautājums: ņemot vērā atbildību, ko viņš uzņemas, vai indivīds — kurš izmanto savas konstitucionālās tiesības, par kurām es nestrīdos — spēj viens uz saviem pleciem nest tādu atbildību, ja pārējās valdības un parlamenti, un tagad arī 67 % Īrijas iedzīvotāju, kuri ir pateikuši „jā”, domā citādi?

Mums jāuzdod *Klaus* kungam šis jautājums. Ja viņš pilnībā apzinās, ka šis kontinents ir uz izšķiroša pavērsiena sliekšņa jeb, citiem vārdiem sakot, ir laiks pieņemt lēmumu attiecībā uz to, vai vienotība mūs padara stiprus vai arī individuāls ceļš novājina mūs visus. Tas ir būtiskākais jautājums.

Jā, tā bija Eiropai priecīga diena, un diena, kad šis līgums beidzot tiks ratificēts, būs vēl jo priecīgāka. *Klaus* kungam vajadzētu uzņemties savu vēsturisko atbildību un parakstīt šo līgumu.

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. — Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā piektdienā tika sperts patiesi vēsturisks solis: 67 % balsu. Visas Eiropas konstitūcijas var mainīt ar divu trešdaļu balsu vairākumu; manuprāt, arī Zviedrijā ir vajadzīgas divas trešdaļas balsu vairākuma.

Mums jāpateicas *Brian Cowen*. Vēl es jo īpaši saku paldies *Pat Cox*, kurš paveica lielisku darbu, un visiem Lisabonas līgumu atbalstošajiem Parlamenta locekļiem no Īrijas, jo viņi izvērsa līgumu cildinošu vērienīgu kampaņu. Esmu priecīgs. Prieka iemesls ir tāds, ka mēs šo uzdevumu uzsākām pēc *Nicas* līguma noslēgšanas ar deklarāciju Lākenā, un tas ir prasījis astoņus gadus — tāpēc es apsolu neatsākt visu procesu no sākuma, priekšsēdētāja kungs.

Līdz ar šo iru „jā” visi Eiropas iedzīvotāji, tieši vai pastarpināti, ar referendumu vai ar parlamentu starpniecību, ir atbalstījuši Lisabonas līgumu. Tas bija arī vēstījums eiroskeptiķiem, kuri vienmēr ir teikuši: „Nē, cilvēki ir pret vienotu Eiropu, pret Eiropas iestādēm.” Sešdesmit septiņi procenti Īrijas iedzīvotāju — piektdien redzētais ir nepārprotams vēstījums eiroskeptiķiem.

Mums jālūdz visiem uzņemties atbildību, lai Lisabonas līgums varētu stāties spēkā pēc iespējas drīzāk. Nu ir laiks šo procesu novest līdz galam. Ņemot vērā iru pausto atbalstu, mēs zinām, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā, mēs to zinām, jo tas bija pēdējais šķērslis. Tomēr mēs nezinām, kad līgums stāsies spēkā, un, manuprāt, tieši šī problēma mums šodien ir jāpārrunā. Ko mēs tikmēr darīsim?

Mēs zinām, ka ir jāgaida Čehijas Konstitucionālās tiesas lēmums. Kā vakar teicāt laikrakstam *Le Monde*, jaunākajā gadījumā mēs vēl varam pāris mēnešu nogaidīt, un es domāju, ka neviens šajā Parlamentā nebūtu gatavs paciest to, ka Eiropas Savienība turpmākajos mēnešos būs „klibā pīle”. Mēs varam pieņemt, ka Komisija izskatīs aktuālos jautājumus, jo pēc 31. oktobra tai to vajadzētu darīt. Mums ir vajadzīga rīcība un mums tā ir vajadzīga nekavējoties. Tāpēc, *Reinfeldt* kungs, Padomes priekšsēdētāj, vēlos jūs aicināt pēc iespējas drīzāk uzsākt Komisijas kandidātu atlases procedūru.

Pirms trim nedēļām mēs balsojām par Komisijas priekšsēdētāju, pamatojoties uz argumentu, ka pašreizējā krīze mums neļauj lēmumu atlikt. Tas bija jūsu arguments. Tā nu tas pats arguments attiecas uz Komisijas izveidi. Nav vajadzības gaidīt: jaunu Komisiju var izveidot, arī pamatojoties uz pašreizējo līgumu, ar pašreizējo Augstā pārstāvja statusu, un tad, tiklīdz kā Lisabonas līgums būs ratificēts, var raiti ievadīt amatā Augsto pārstāvi ar citiem statūtiem un Padomes priekšsēdētāju. Patiešām nav nekāda iemesla gaidīt uz Komisiju.

Tāds arī bija Komisijas priekšsēdētāja mērķis, ja es viņu pareizi sapratu, kad viņš pirms pāris minūtēm runāja. Baidos, ka dzirdu jūs sakām: „Nē, es gaidu; es gaidu, jo vēlos globālu paketi, globālu paketi ar Padomes priekšsēdētāju.” Manuprāt, tā nav problēma — gatavojiet savu globālo paketi. Gatavojiet to tagad, un lēmums par Padomes priekšsēdētāju var būt tikpat politisks kā lēmums, kuru pieņēmat par *Barroso* kungu pirmajā reizē. Jūs izvīrājāt viņa kandidatūru ar politisku, nevis formālu lēmumu, jo mēs lūdzām to formalizēt vēlāk. Tāpat var rīkoties arī ar Padomes priekšsēdētāju, un tad, kad līgums būs ratificēts, varēsiet formalizēt visu paketi. Tad varēsiet mainīt Augstā pārstāvja statūtus: viņš kļūs par Komisijas priekšsēdētāja vietnieku. Tajā pašā laikā politisko lēmumu, ko pieņemat saistībā ar Padomes priekšsēdētāju, var izmantot praksē; formalizēt to var pēc tam.

Tas ir labākais veids, labākais spiediens, kādu varat izdarīt uz tām valstīm, kurām vēl jāparakstās: formalizējiet to, jo viņi zina, ka vēlamies virzīties uz priekšu. Un mums joprojām nav jāgaida vairākas nedēļas un mēneši. Jebkurā gadījumā ir jau teikts, ka laiku nedrīkst zaudēt. Es piekřitu — pašreizējā ekonomikas un finanšu krīzē laiku nedrīkst zaudēt.

Izveidojiet Komisiju jau tagad, pēc iespējas drīzāk. Pārlieciniet kolēģus Padomē un izlemiet par Augsto pārstāvi, pamatojoties uz pašreizējo līgumu. Izvēlieties vienu kandidātu — esmu redzējis, ka kandidātu pietiek, — Padomes priekšsēdētāja amatam un virzieties uz priekšu.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, manuprāt, mums ir jānācās no Īrijā notikušā.

Kā teica *Guy Verhofstadt*, „par” nobalsoja 67 % īru, kas ir lielākais vairākums, jo realitāte viņu skatījumā padarīja skaidrāku. Pirmām kārtām jau krīzes realitāte, kurā viņi sajuta nepieciešamību pēc Eiropas. Tomēr viņi arī saprata, ka balsojums — kā *Joseph Daul* pamatoti minēja — patiesībā nozīmē vai nu viņu piekrišanu, vai izstāšanās procesa sākumu. Ir jāsaprot, ka referendumiem Eiropā ir jēga tikai tad, ja tiem ir sekas. Ja tā ir spēle, iegriba, var teikt „nē”, bet tas, kā parasti, ir darījums. Tāpēc reakcija ir atkarīga no noskaņojuma.

Es uzskatu, ka debatēm par Eiropu ir jāturpinās. Mums ir jānonāk līdz referendumam Eiropā, kurā visi eiropieši balso, pamatojoties uz kvalificētu balsu vairākumu, un tiem, kuri ir „pret”, ir jāpasaka, vai viņi atzīst balsojuma iznākumu un turpina piedalīties, vai izstājas. Ja angļi uzskata, ka šī piezīme attiecas uz viņiem, viņi nekļūdās, jo mums reizi par visām reizēm ir jādara gals tādai Eiropai, kuru ir iespējams šantažēt. Demokrātiskā telpā šantāžai nav vietas, un, ja mēs neatrisināsim šo problēmu, tad, manuprāt, Eiropai nebūs demokrātiskas telpas.

Otrkārt, mums skaidri jāizprot pašreizējā situācija. *Guy Verhofstadt* saistībā ar šo tematu minēja divas vai trīs lietas, bet, *Barroso* kungs, mani biedē tas, ka ir notikušas publiskas debates. Mēs neuzvarējām, mēs zaudējām, tāda ir dzīve, bet notika vēlā ņemamas publiskas debates. Tad bija konfrontācija, un vairākums uzvarēja.

Schulz kungs, jums vienmēr nevajadzētu rādīt ar pirkstu uz citiem. Ja visi sociālisti ar mums būtu balsojuši pret *Barroso* kungu, nekāda vairākuma nebūtu. Tas arī ir jāpasaka; nevar vienkārši teikt to, kas ienāk prātā. Tāda ir dzīve, tā tas notiek. Jā, tas tiesa, *Martin Schulz*, jums patīk vainot citus, bet reizēm sociālajiem demokrātiem vajadzētu uzņemties atbildību par saviem zaudējumiem, citādi mēs nekad neuzvarēsim.

Tagad es gribētu šo to pateikt par procesu, un te nu es jums nepiekrītu, *Reinfeldt* kungs. Mums būs Eiropadomes priekšsēdētājs. Es nevēlos, lai šis būtu *coup d'état*. Pēkšņi pēdējā mirklī jūs kādu uzrunāsi, un nedēļas laikā lēmums jau būs pieņemts. Manuprāt, Eiropai ir tiesības uz publiskām debatēm, un visām dalībvalstīm ir jābūt tiesībām izteikties par jūsu priekšlikumiem. Lai tas būtu *Blair* kungs, *Balkenende* kungs, *Jean-Claude Juncker* kungs vai *Guy Verhofstadt*, manuprāt, mums ir tiesības uz publiskām debatēm. Par Eiropas vadītāju nav jālemj valdībām aiz slēgtām durvīm un pēdējā brīdī.

Es to saku tāpēc, ka visi zina — sabiedrība pašlaik neatbalsta *Blair* kungu, visi zina — nav godīgi, ka *Jean-Claude Juncker* nav izredžu tikai tāpēc, ka *Merkel* kundze un *Sarkozy* kungs viņu neatbalsta. Tās nav demokrātiskas publiskas debates. Mums jāliek galdā visas kārtis un tikai tad jāizlemj. Tas pats attiecas uz Augsto pārstāvi. Izsakiet savus priekšlikumus!

Man sakāms tikai viens. *Barroso* kungam ir taisnība, un arī *Verhofstadt* kungam šajā sakarā ir taisnība. Jūs mums likāt balsot par *Barroso* kungu, sakot, ka tas ir steidzami, un nu jums būs „klibas pīles” Komisija, kas turpinās darbu, līdz tiks pieņemts lēmums. Viss ir atkarīgs no čehiem.

Tomēr ir vēl kāds apsvēruma. Mēs ierosinājam paplašināt Komisijas sastāvu, arī *Barroso* kungs to ierosināja, lai tā varētu vadīt sarunas par Kopenhāģenu ar pilnu spar. Manuprāt, ir nepieņemami atlikt Komisijas izveides procedūru, nosaucot kandidātu vārdus. *Verhofstadt* kungam bija labs priekšlikums: ja čehi neatklās savu nostāju, viņiem nebūs komisāra, jo saskaņā ar Nicas līgumu komisāru skaits būs jāsamazina. Ja čehi atklās savu nostāju pirms noslēguma, viss notiks saskaņā ar Lisabonas līgumu, un viņiem būs komisārs. Visām kārtīm ir jābūt galdā.

Noslēgumā es gribētu teikt tikai vienu. Mums jāturpina šīs debates arī pēc Lisabonas līguma noslēgšanas. Ar Lisabonas līgumu nekas nebeidzas. Eiropas konstitucionalizācija nedrīkst apstāties līdz ar Lisabonas līgumu. Ja mums nebūs gana drosmes turpināt šīs debates pēc Lisabonas līguma ieviešanas, manuprāt, mēs palaidīsim garām nozīmīgu tikšanos — Eiropas tikšanos — ar vēsturi.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, lielāko daļu savas agrīnās politiskās darbības gadu es pavadīju, cīnoties pret tādiem bīstamiem indivīdiem kā *Cohn-Bendit* kungs. Es tiešām pirms brīža biju diezgan satraukts, jo piekritu vienam vai diviem punktiem viņa runā, un mani glāba tikai tas, ka viņa runas beigās es atkal spēju viņam pilnībā iebilst. Es gribētu būt diezgan konsekvents savā nostājā, runājot kā Lielbritānijas Konservatīvās partijas vadītājs Eiropas Parlamentā. Mums, kas atbalstām principu, ka nacionālas valstis apvienojas, lai no brīvas gribas sadarbotos Eiropā, progresam saistībā ar Lisabonas līgumu, iespējams, nevajadzētu radīt tādu prieku.

Eiropas Savienības traģēdija ir tāda, ka saskaņā ar *Eurostat* datiem daudzu cilvēku skatījumā tā ir kļuvusi par elitāru projektu, uzspiežot savu ideoloģiju arvien skeptiskākai sabiedrībai. Jūs zaudējat vienā referendumā, tāpēc rīkojat nākamo, lai iegūtu vēlamo rezultātu. Ja vārds „konstitūcija” izrādās neiecienīts un nepieņemams, to iesaiņo citādi, lai varētu ignorēt iepriekšējo noraidījumu. Ja izskatās, ka uzvara solītajā referendumā nebūs iegūstama, referendumu atceļ bez īpašas kauna vai neērtības sajūtas. Apvienotajā Karalistē visas politiskās partijas, arī pie varas esošā valdība, solīja Lielbritānijas iedzīvotājiem, ka ar viņiem apspriedīsies par Eiropas nākotni. Sociālisti un liberāļi neturēja savu solījumu. Tādi politiski triki var nodrošināt īstermiņa priekšrocības, bet mums jāpauž nožēla par to, ka Eiropas tautas ir maz ticējušas saviem politiķiem, kas rīkojušies tik ciniski.

Mēs, ECR grupa, vēlamies, lai Eiropu veidotu uz droša sabiedrības atbalsta un valstu iestāžu demokrātiskas likumības pamata. Taču Lisabonas līgums, mūsaprāt, joprojām tiek vērsts nepareizā virzienā. Atverot durvis uz pārvalstisku ārlietu un drošības politiku, piešķirot lielāku varu Eiropas iestādēm un atceļot valstu veto tiesības tām būtiskās politikas jomās, līgums ir dramatisks solis pretī „supervalstij”, no kuras daudzi baidās. Eiropas tautas nevēlas Eiropas Savienību ar ciešāku centralizāciju, Savienību, kas palielina savas pilnvaras uz dalībvalstu rēķina, Savienību, kas neiedziļinās viņu ikdienas bažās. Tomēr iedzīvotāji vēlas dažādu Eiropu, Eiropu, kurā apvienojas dažādas kultūras un dzīvesveidi un kurā ir iespējama pievienotā vērtība. Viņi vēlas pārveidot Eiropas Savienību, atbildīgāku, pārredzamāku un demokrātiskāku Savienību, kas sniedz atbilstošu vērtību jomās, par kurām tai ir jāuzņemas atbildība; Eiropu, kas ir cilvēkiem tuvāka un piederīgāka.

Tāpēc Lisabonas līgums ir bijusi zaudēta iespēja. Es piedalījos Konventā, kad pieņēma Lākenas deklarāciju, kuru es ļoti atbalstīju; Konventā, kurš izstrādāja sākotnējo Konstitūcijas tekstu. Es to pārzinu — gan no labās, gan sliktās puses. Apvienotās Karalistes konservatīvie ir bijuši konsekventi. Mēs uzskatām, ka līgums, kāds tas ir sanācis, neko nevirzīs uz priekšu iedzīvotāju interesēs. Mēs ECR grupā turpināsim cīnīties par savu Eiropas Savienības vīziju, vīziju, kas ir saskaņā ar Eiropas tautu cerībām un centieniem. Mēs turpināsim cīnīties par tādu Eiropas Savienību, kas domā par nākotni, nevis par pagātņi, un par tādu Eiropas Savienību, kuras pamatā ir iedzīvotāju atbalsts, nevis tikai kāda elitāra slāņa prioritātes. Mums visiem vajadzētu to apdomāt.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mana grupa allaž ir atbalstījusi obligātus referendumus par Reformu līgumu visā Eiropā. Vēlētāji Īrijā nebija vienīgie, kuriem bija iespēja pirms pusotra gada paust savu tiešo lēmumu. Ja vēlamies, lai cilvēki izlemj, mums ir jāpieņem iznākums, pat ja mums tas nepatīk.

Īrijas valdība darbojās pretēji demokrātijas principam un sarīkoja vēl vienu referendumu, daļēji citu dalībvalstu spiediena dēļ. Tagad ir iegūts kārotais iznākums. Mēs, kreisi noskaņotie, ievērojam demokrātijas principu, bet mūsu bažas par ES politisko orientāciju nav zudušas. „Nē” teikuso īru skaits norāda, ka mēs neesam vienīgie, kas bažījas.

Mēs kritiski vērtējam trīs jautājumus; pirmkārt, to, ka iepriekšējā finanšu tirgu liberalizācijas politika, nodokļu konkurence, finanšu politikas nošķiršana no ekonomikas politikas un sociālās sistēmas izjaukšana veicināja ekonomikas un finanšu krīzi. Tādēļ šī politika ir novedusi pie arvien lielāka nabadzības un nevienlīdzības līmeņa Eiropā. Neskaitot nodomu deklarācijas, pagaidām ļoti maz kas ir noticis finanšu tirgu regulēšanas sakarā. Gluži otrādi — kamēr bezdarba līmenis turpina augt, lielās bankas jau atkal cer gūt labu peļņu. Lisabonas līgums turpinās šo tirgus ekonomikas politiku ar brīvu konkurenci. Kaut ko tādu mēs nevaram atbalstīt.

Tā vietā mēs pieprasām fundamentāli citu pieeju sociālo problēmu risināšanā. Mūsu mērķis ir ieviest sociālā progresa klauzulu, lai minimālās algas piemērotu visā Eiropas Savienībā — tikpat lielu samaksu par tādu pašu darbu tādā pašā vietā. Mums jāapkaro algu dempings.

Otrkārt, mēs kritiski vērtējam to, ka aicinājums dalībvalstīm pamazām uzlabot to militārās iespējas ir nesavietojams ar kreisi noskaņoto mērķiem, tāpat kā Eiropas bruņošanās aģentūras ierakumi primārajos Eiropas tiesību aktos. Mēs neatbalstīsim globālas militārās misijas, lai aizstāvētu savas intereses. Mēs nevēlamies šādu līgumu; mēs vēlamies atbruņošanas, nevis bruņošanās līgumu. Ir paradoksāli tādēļ tikt uzskatītiem par

Eiropas pretiniekiem. Visi, kas Eiropā atbalsta bruņošanas, tiek uzskatīti par Eiropas draugiem, bet visi, kas Eiropā atbalsta atbruņošanas, tiek uzskatīti par Eiropas ienaidniekiem. Tas ir politisks absurds!

Referendums Īrijā ir noticis, un, pat ja tā iznākums nav tāds, kādu mēs to būtu vēlējušies, mēs, kreisi noskaņotie, turpināsim strādāt, lai panāktu tiešāku demokrātiju Eiropā.

Nigel Farage, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, viss ir šausmīgi vienkārši, vai ne? Vienu reizi Īri referendumā ir balsojuši pret līgumu, otru reizi — par, tāpēc, ja šis ir kaut kāds nebūt sportisks pasākums, tad lai tas notiek vēl trešo reizi; bet atšķirība ir tāda, ka trešajam referendumam vajadzētu būt brīvam un taisnīgam, jo Īrijā notikušo par tādu pavisam noteikti nevar uzskatīt! Patiesībā es ceru, ka jūs visi ar sevi lepojaties, jo esat ķērušies pie mazākā puikas spēļu laukumā, iedzinuši viņu stūrī un kārtīgi nospārdījuši. Šī ir huligānu uzvara, lielas naudas un birokrātu uzvara. Tas viss bija farss!

(Neapmierināti izsaucieni)

Ak, tad jūs pieņemat šo iznākumu, vai ne? Bet iepriekšējo gan nepieņēmt, vai ne? Eiropas Komisija izšķieda miljoniem mārciņu nodokļu maksātāju naudas — mārciņu vai eiro, nav nozīmes, lai gan ir nozīme mūsu gadījumā, jo mums vēl joprojām ir mārciņa, paldies Dievam! — jūs izšķiedāt miljonus. Iespēja, ka „jā” noslieksies uz „nē”, svārstījās proporcijā no 10:1 līdz 20:1. Referenduma komisija Īrijā nepadarīja savu darbu un nepastāstīja Īrijas iedzīvotājiem, ka, protams, Lisabonas konstitucionālais līgums lielā mērā ietekmē viņu valsts konstitūciju; un, iespējams, pats ļaunākais ir tas, ka Apraides komisija Īrijā mainīja noteikumus, tāpēc atbalstītājiem un pretiniekiem nebija vienlīdzīga informācijas atspoguļojuma. Tas viss bija rupjš pārkāpums. Bet izvērstā kampaņa, kuru jūs visi atbalstījāt, bija „Balsojiet par darbavietām!”. Lūk, par ko tā bija! Jaunākās preses ziņas, draugi: „Aer Lingus” šodien ir atlaiduši darbiniekus, un „Intel”, kas veicināšanas kampaņā ieguldīja EUR 400 000, šodien ir atlaiduši 300 darbiniekus. Tūkstoš piecsimt piecdesmit darbavietu likvidētas kopš sestdienas; pozitīvais balsojums saglabāja tikai politiķu darbavietas.

Pieļauju, ka tas ir beidzies. Pieļauju, ka Īrijas neatkarības posms būs ļoti īss viņu vēsturē. Nedomāju, ka prezidents V. Klaus spēs nepieņemt, bet ceru, ka viņš spēs; viņš ir lielisks un drosmīgs cilvēks. Bet izskatās, ka birokrātija ir uzvarējusi nacionālu demokrātiju. Vēsturiskā aspektā Lielbritānija pašlaik ir viena, iespējams, gluži tāpat, kā tas bija 1940. gadā, bet...

(Dažādas reakcijas)

...te patiesi, te patiesi ir, par ko diskutēt. Kāda jēga no konservatīva premjerministra, ja Blair kungs kļūst par virskungu? Kāda jēga no ārlietu ministra, ja ir ES ārlietu ministrs ar savu diplomātisko dienestu? Kāda no tā visa jēga? Manuprāt, šis Īru referendums aizsāk īstas debates. Ir jāpārstāj izlikties: ja vēlaties nacionālu demokrātiju, jūs nevarat palikt Eiropas Savienības sastāvā, un mēs centīsimies panākt Lielbritānijas aiziešanu un pēc iespējas drīzāku aiziešanu.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, vakar es jautāju Wallström kundzei, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, vai Lisabonas līgums būtībā ir tas pats, kas Konstitucionālais līgums, ko tas aizstāja. Viņa teica, ka ir veiktas Lielbritānijas valdības pieprasītās izmaiņas, kas saistītas ar izmaiņām vārdos un simbolos. Viņa nelietoja vārdu „tikai”, bet būtu varējusi to darīt.

Konstitucionālo līgumu jau bija noraidījuši Francijas un Nīderlandes vēlētāji, un Apvienotajā Karalistē bija gaidāms referendums. Arī tajā līgums droši vien būtu noraidīts. Ir skaidrs, ka Konstitucionālā līguma maiņa pret Eiropas Reformu līgumu notika pēc Lielbritānijas valdības lūguma, lai viņi varētu atkāpties no solījuma rīkot referendumu.

Būtība nemainītos, bet vārdi un simboli tiktu mainīti, pamatojoties uz vispārēji netaisnīgu apgalvojumu, ka līgumi ir atšķirīgi un referendums ir lieks. Kā šādu viltību un negodīgumu var saukt par demokrātiju?

Fredrik Reinfeldt, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties grupu vadītājiem par komentāriem. Redzu, ka daudzi no viņiem saskata steigu šajā procesā, un tas ir saprotams.

Manuprāt, ir jāsaprot, ka mēs virzāmies uz vairāk vai mazāk nepazīstamu teritoriju. Ja papētāt juridisko pamatu, tad faktiski bija paredzēts, ka Lisabonas līgumam jau ir jābūt spēkā no šī gada 1. janvāra. Pašlaik mēs cenšamies rīkoties elastīgi jaunā situācijā, kas izriet no situācijas Īrijā un citās dalībvalstīs.

Zviedrijā debatēs bieži sava viedokļa aizstāvēšanai min atsauci uz demokrātiju. Tas ir labi. Tieši to es cenšos te panākt. Ja jaunajam līgumam jāstājas spēkā, ir skaidrs, ka tas ir jāratificē 27 dalībvalstīm. Tieši tas mums

ir jāpanāk, un tāpēc es precīzi nosaucu, ka pašlaik to ir izdarījušas 24 valstis. Vēl trūkst trīs valstu, un visilgāk droši vien būs jāgaida uz Čehiju.

Tiklīdz 27. dalībvalsts būs ratificējusi līgumu, mēs rīkosimies tālāk. Īrija to vēl nav ratificējusi. Procesa pabeigšanai ir nepieciešams, lai līgumu ratificētu parlaments. Varbūt jums šķiet, ka tas ir vienkārši, bet ir jāiedziļinās, jo nekad neko nevar zināt. Kad visas 27 valstis būs ratificējušas, pakete būs skaidra, un mēs pāriesim pie Lisabonas līguma.

To darot, ir arī svarīgi pateikt, ka par visiem pārrunātajiem līgumiem ir dažādi viedokļi, un ir diezgan skaidrs, ka man un citiem šeit klātesošajiem ir jāievēro šie līgumi. Bieži gadās rīkoties citādi, nekā to nosaka līgumi. To Zviedrijas prezidentūra cenšas panākt.

Tāpēc es saku, ka mēs centīsimies rīkoties ātri situācijā, kas pašlaik patiesībā ir Čehijas Konstitucionālās tiesas rokās Prāgā. Kad tiesa atklās, vai viņi pieņems vai noraidīs šo sūdzību, Zviedrijas prezidentūra spers nākamo soli šajā procesā. Tā ir demokrātija praksē, jo mēs precīzi ievērojam līgumus un ņemam vērā citu valstu reakciju.

Vēlos pateikt, ka ar šo nepārprotamo vairākumu mums pēc iespējas drīzāk ir jāievieš Lisabonas līgums, jo mēs uzskatām, ka ar to Eiropa spēs darboties labāk, bet es visu darīšu rūpīgi. Es ievērošu līgumus un to, ka visām 27 dalībvalstīm ir jāpabeidz ratifikācijas process, pirms varam spert soli tālāk.

Liels paldies par komentāriem un atbalstu.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai komentēšu dažus grupu vadītāju izteikumus, un es viņiem visiem pateicos par līdzdalību. Šie institucionālie jautājumi saistībā ar pāreju no viena līguma uz otru ir ļoti sarežģīti no juridiskā un politiskā viedokļa, un tajos ir vajadzīga visu iestāžu gudra rīcība. Protams, mēs gribētu, lai jauno līgumu apstiprinātu pēc iespējas drīzāk. Vairākums šī Parlamenta deputātu to vēlas, visas valdības to vēlas, un katrā ziņā arī Komisija to vēlas.

Kā jau to tikko norādīja premjerministrs, problēma ir tāda, ka līgumu nepieņems līdz Komisijas pilnvaru termiņa beigām. Komisijas pilnvaras beigsies šī mēneša beigās, tāpēc mēs neizbēgsim no posma, kad Komisija kļūs par „aprūpes” Komisiju. Tāpēc es uzskatu, ka Parlaments pirms kāda laika pieņēma pareizo lēmumu, izlemjot par jautājumu par Komisijas priekšsēdētāju, jo tas piešķir Komisijas priekšsēdētājam pilnvaras, politiskas pilnvaras, pārstāvēt Komisiju ļoti nozīmīgu starptautisku pienākumu veikšanā. Tas bija ļoti prātīgs Eiropas Parlamenta lēmums.

Svarīgākais pašlaik ir saprast, kā īstenot šo pāreju. Šodien to pārrunājam Komisijā, un Kolēģija uzskata, ka, ja vien iespējams, mums vajadzētu jauno Komisiju izveidot saskaņā ar Lisabonas līgumu. Tāds ir mūsu viedoklis, jo tas ir līgums, kuru vēlamies; tas ir līgums, kas piešķir jums, Parlamentam, lielākas tiesības Komisijas izveidē. Piemēram, Augstais pārstāvis būs Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, un tāpēc jūs balsosiet par Augsto pārstāvi. Tas nenotiks, ja īstenosim Nicas līgumu, un tāpēc mēs uzskatām, ka mums vajadzētu, ja vien tas ir iespējams, izveidot jauno Komisiju saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem. Bet tas, protams, ir gudras rīcības un arī piemērotākā laika jautājums. Mēs jau agrāk, proti, pirmajā Komisijā, kurā biju iesaistīts, arī sākām ar iepriekšējās Komisijas pilnvaru pagarināšanu par trim nedēļām.

Tāpēc jautājums ir šāds: cik ilgs laiks ir vajadzīgs? Un tāpēc es jau drīz vien teicu — un premjerministrs F. Reinfeldt zina, ko es par to domāju —, ka kaut ko gaidīt pāris nedēļu ir viens, bet pavisam kas cits, ja jāgaida nenoteiktu laiku. Tas ir sprieduma, politiska sprieduma, jautājums, un es ceru, ka Eiropadome pieņems pareizos lēmumus, pamatojoties uz informāciju, ko mums sniedz Čehijas partneri. Šim jautājumam jābūt izlemtam Eiropadomē līdz šī mēneša beigām.

Protams, mēs nevēlamies — un, manuprāt, tas nav neviena interesēs — Komisiju bez pilnīgām juridiskām pilnvarām. Tas nav Komisijas interesēs, un es esmu pārliecināts, ka tas nav arī Eiropas Parlamenta interesēs. Tāpēc esmu teicis, ka esmu gatavs: gatavs sākt veidot jauno Komisiju, tiklīdz kā mums būs juridiska skaidrība un Eiropadome uzsāks procesu. Tāpēc Padomei ir jāpieņem daži lēmumi. Eiropadomei ir jāizvirza Augstā pārstāvja amata kandidāts, jo saskaņā ar Lisabonas līgumu Augstais pārstāvis ir jāapstiprina Komisijas priekšsēdētājam un priekšsēdētāja vietniekam.

Attiecībā uz dažiem komentāriem es vēlētos šo to uzsvērt un nomierināt dažus Parlamenta deputātus. Daži no jums teica, ka būšot „Eiropas prezidents”. Atvainojiet, „Eiropas prezidenta” nebūs. Ja būs Lisabonas līgums, tad būs Eiropadomes priekšsēdētājs: tas ir kas cits. Ir Parlamenta priekšsēdētājs, ir Komisijas priekšsēdētājs un būs Eiropadomes priekšsēdētājs. To ir būtiski uzsvērt, jo reizēm, manuprāt, rodas idejas par *dérives*

institutionnelles, un es nepieļaušu, un Eiropas Komisija nepieļaus, ka rodas priekšstats par Eiropadomes priekšsēdētāju kā par Eiropas prezidentu, jo līgumos tā nav paredzēts.

(Aplausi)

Līgumos tā nav paredzēts, un mums līgumi ir jāievēro. Mums jāciens šīs iestādes. Ir Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs; ir Komisijas priekšsēdētājs. Ja būs Lisabonas līgums, būs Eiropadomes priekšsēdētājs.

Ir ļoti būtiski apzināties, ka visiem mūsu lēmumiem ir jābūt pieņemtiem saskaņā ar pašreizējiem līgumiem. Tāpēc es uzskatu, ka, tiklīdz kā čehi būs noskaidrojuši situāciju, mums ir jārikojas tālāk. Tāpēc es domāju, ka mums jāpiestrādā pie tā, ko iepriekš minēju — sākot ar pilsoņu iniciatīvu un beidzot ar ārējiem dienestiem —, sadarbojoties visām iestādēm tā, lai tad, kad lēmumi oficiāli būs pieņemti, mēs varētu tos ieviest tā, kā to paredz Lisabonas līgums, kas Eiropas Savienībai, manuprāt, nozīmē lielāku atbildību, vairāk demokrātijas un efektīvāku darbību.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, kā pirmais īrs, kurš uzstājas šajās debatēs, es gribētu pateikties kolēģiem par viņu laipnajiem izteikumiem saistībā ar Īrijas vēlētajiem. Arī es atzinīgi vērtēju cilvēkus, kuriem līdz šim jau izteikta pateicība. Es gribētu norādīt, ka līdz šim neviens nav pateicies diviem cilvēkiem, kuriem bija liela nozīme pozitīvā balsojuma kampaņā un kuriem valsts intereses bija svarīgākas par viņu pašu politisko partiju interesēm — *Enda Kenny TD*, „*Fine Gael*” vadītājam, un *Eamon Gilmore TD*, Leīboristu partijas vadītājam. Viņi pašizliedzīgi strādāja vairāk par visiem, lai nodrošinātu šīs kampaņas norisi, un es vēlos to šodien te darīt zināmu.

Lisabonas līguma process Īrijā pierāda to, ka cilvēki ir gatavi reaģēt uz līderu rīcību, ja mēs papūlamies viņus iesaistīt notiekošajā. Eiropas projekts joprojām ir Eiropas un citu valstu iedzīvotāju lielākā cerība uz mieru un pārticību nākotnē. Mēs nedrīkstam pieņemt, ka cilvēki novērtēs projekta iespējas. Mums jābūt pēc iespējas atklātākiem un vairāk jāinformē viņus par šīm iespējām. Paplašināšanās nav mazinājusi projekta vērtību. Drīzāk tā ir devusi iespēju mums dalīties tā sniegtajos ieguvumos ar citiem. Vienotības spēks patiesi slēpjas dažādībā.

Daži cilvēki Īrijā nebija pārliecināti par līguma saturu; citi raizējās par to, ka dalībvalstij uzspiež jautājumu par abortiem, par neitralitāti, par komisāra zaudēšanu un par iespēju, ka valsts zaudēs kontroli pār savu tiešo nodokļu politiku. Īrijas parlaments ar īpašas komitejas starpniecību konstatēja iedzīvotāju bažas pēc pirmā referendumā, un valdība saņēma garantijas no mūsu partneriem saistībā ar šiem jautājumiem, kā arī, un kas ir būtiskāk, saistībā ar izmaiņām attiecībā uz turpmāko Komisijas sastāvu.

Tā bija demokrātijas praksē visos līmeņos. Īrijas parlamentam bija tiesības un pienākums rīkoties tā, kā tas rīkojās, jo Īrijas suverēnie iedzīvotāji piešķīra tam tādas tiesības un pienākumu. No vēlētajiem augstās aktivitātes un pārliecinošā „par” balsu pārsvara ir skaidrs, ka izpaudās iedzīvotāju demokrātiskā griba.

Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu jūsu teikto par dažu tautu bažām. Bet nu ļaujiet man izteikties par kādu problēmu, kas, manuprāt, ir apspriešanas vērtā. Daži Īrijas un citu valstu iedzīvotāji uzskata, ka ES kļūst par nelabvēlīgu vietu kristietībai jo īpaši un reliģijai kopumā. Jāteic, ka es personīgi esmu izjutis necieņu no cilvēkiem, kas sevi uzskata par brīvi domājošiem un liberāliem, bet kuri tādi nav, kad jautājums jāskata no reliģisku cilvēku skatpunkta. Es cīnu tos, kuriem nav reliģisku uzskatu, bet no viņiem es sagaidu tādu pašu cieņu. Tā arī ir galvenā ES projekta ideja. Es atkārtoju: vienotības spēks ir dažādībā. Otrais Īrijas referendums apliecina, ko var panākt, kad esam vispusīgi. Es to saku tiem, kuriem ir ausis, lai dzirdētu, un turpmāko paaudžu vārdā.

Pāriesim pie ratifikācijas procesa pabeigšanas un tad īstenošim Lisabonas līgumā ietvertos solījumus par lielāku demokrātiju un pārredzamību, saskaņotu darbību pasaulē, piemērojot tos pašus iecietības un vispusības principus attiecībā uz reliģijām gan citviet pasaulē, jo īpaši pasaules trūcīgākajos reģionos, gan Eiropas Savienībā.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, kad pēdējoreiz apspriedām šo jautājumu, es paredzēju, ka Īrijas vēlētajiem noraidīs politisko cirkus ar *Gerry Adams*, *Nigel Farage* un *Joe Higgins*. Man prieks, ka man izrādījās taisnība.

Jāteic, ka *Nigel Farage* pārspīlētais patoss kādu laiku tomēr sagādāja jautrību ģīriem, bet, protams, šodien naids pret īru demokrātiju spiedās ārā pa visām viņa ādas porām. Viņa centieni pierunāt Īrijas vēlētajus panākt Lielbritānijas izstāšanos no ES, manuprāt, pierādīja viņa trūcīgo izpratni par Lielbritānijas un Īrijas kopīgo vēsturi.

Turklāt Īrijas vēlētāji ir pārliecinoši paziņojuši, ka mūsu nākotne ir Eiropā, ka Eiropa Īrijai nāk par labu un ka Īrijai ir jāsniedz pozitīvs ieguldījums Eiropas Savienības attīstībā. Es ceru, ka visas dalībvalstis drīzumā ratificēs līgumu un ka institucionālās, demokrātiskās un sociālās reformas varēs ieviest bez kavēšanās. Pasaulei ir nepieciešama efektīvāka Eiropas Savienība, lai nodrošinātu to, ka mēs sparīgi panākam ilgtspējīgas attīstības mērķus — ekonomikas, vides un sociālajā jomā.

Es vēlos, lai jūs, priekšsēdētāj J. M. Barroso, un jūs, Padomes priekšsēdētāj, saprastu, ka Eiropas tautas no Eiropas Savienības pieprasa rīcību. Viņus vairs nevajag pārliecināt par to, ka mums vajag globālus, kā arī vietēja mēroga risinājumus pašreizējām problēmām. Viņi vēlas beidzot redzēt rīcību krīžu apkarošanā. Viņi vēlas reālu, nevis retorisku rīcību.

Es tiešām ceru, ka mums būs Komisija, kas ir efektīva, varoša un spējīga, jo īpaši atbrīvojoties no nedzīvās ekonomiskās ideoloģijas, kas Eiropu un patiesībā visu pasauli ir novedusi uz katastrofas sliekšņa. Mums jāievieš Lisabonas līgumā paredzētie mērķi: sociālā tirgus ekonomika, kas radīs darbavietas, kuras radīs labklājību un pienācīgu dzīves līmeni visām mūsu tautām.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā īri ar 619 000 balsu pārsvaru pauda milzīgu atbalstu Eiropas Savienības projektam. Es gribētu pateikties pārējām 26 valdībām Eiropā un politiskajām grupām šajā Parlamentā, kas ir cieši strādājušas ar Īrijas valdību pēdējos 15 mēnešos, lai Īrijas iedzīvotāju pirmajā referendumā paustās bažas par Lisabonas līgumu būtu vispusīgi kļiedētas.

Šī bija Īrijas iedzīvotāju, nevis valdības vai politisko partiju uzvara. Īrijas iedzīvotāji nepārprotami apliecināja, ka Īrijas vieta ir Eiropas Savienībā.

). – (GA) Līgumu atbalstošās politiskās partijas šoreiz vairāk nekā iepriekšējā referendumā strādāja kopā.

Tādām pilsoniskajām grupām kā *Ireland for Europe* un *We Belong* bija galvenā nozīme, pierādot sabiedrībai, ka ne tikai politiskā sistēma gribēja, lai Īrijas iedzīvotāji referendumā nobalsotu „par”. Lauksaimnieku grupas jo izteikti atbalstīja līgumu, un tās bija ļoti aktīvas kampaņas dalībnieces.

Šis ir nozīmīgs pārmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējo referendumu, un pārmaiņas bija paredzamas.

Juridiski saistošas garantijas Īrijai nodokļu, neitralitātes un socioloģiski ētisko jautājumu politikas jomās kļiedēja Īrijas iedzīvotāju galvenās bažas. Es ceru, ka līgumu drīzumā ratificēs, un man prieks dzirdēt jaunumus par jūsu valsti, priekšsēdētāja kungs.

Tomēr jāteic, ka *Farage* kunga no Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas (*UKIP*) izteiktās piezīmes šodien aizvainoja Īrijas iedzīvotājus, un mēs to nepieļausim. Īrijas iedzīvotāji ir gudri, vērīgi vēlētāji, un viņi zina, ar ko atšķiras iepriekšējais līgums no šī, kura protokoli ietver juridiski saistošu vienošanos. *Farage* kungs, jums un jūsu kolēģiem būs prieks dzirdēt, ka jūsu iekļaušanās līgumam nozīmēja papildu 3 % vai 4 % „par” balsu. Tik liela ir Īrijas iedzīvotāju cieņa pret jums un jūsu grupu.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es jutu lielu prieku un atvieglojumu šodien par to, ka Īrijas iedzīvotāji ar divu trešdaļu lielu pārsvaru nobalsoja „par”, apliecinot, ka vairs netic kļūdiem apgalvojumiem un šausmu stāstiem, piemēram, par minimālo algu EUR 1,84 apmērā, un ka viņi ir teikuši „jā” vienotai Eiropai.

Beidzot ir iespēja kopā strādāt pie mūsu ārlietu politikas, lai panāktu konfliktu efektīvāku novēršanu, cilvēktiesību aizstāvību un lielāku demokrātiju visā pasaulē, citiem vārdiem sakot, nostiprinātu Eiropas Savienības globālo pienākumu apziņu. Tomēr, lai tas faktiski stātos spēkā — un daži jau to ir teikuši — mums ir vajadzīgs visu Eiropas Savienības dalībvalstu vai to valdību vadītāju atbalsts, lai pārliecinātu arī prezidentu V. Klaus parakstīt līgumu. Un es runāju par viņiem visiem. Šorīt kļuva nīkna, dzirdot, ka vienas valdības vadītājs, proti, Austrijas kanclers *Werner Faymann* intervijā bija paziņojis — ja prezidents V. Klaus neparakstīs līgumu, viņš paredz iespēju, ka arī Austrija varētu sarīkot vēl vienu referendumu. Tas apliecina atbildības trūkumu Eiropas politikas jomā. Šajā saistībā es vēlētos lūgt Padomes priekšsēdētāju paskaidrot Austrijas valdības vadītājam, ka mums ir jāuzņemas atbildība par vienotu Eiropu. Arī sociāldemokrātu locekļiem es gribētu lūgt to paskaidrot.

Mums vajag, lai visi, kas atbalsta šo ideju par vienotu Eiropu, skaidri pasaka, ka arī prezidentam V. Klaus ir jāparaksta līgums un ka mums nevajag, lai tiktu apdraudēts process, kas ved uz Lisabonas līguma īstenošanu. Tāpēc iztiksīm bez *Spompanadln*, kā mēs sakām Austrijā, jeb, citiem vārdiem sakot, nesteigsimies pievērst uzmanību kaut kam tikai tāpēc, ka tas varētu patikt iedzīvotājiem. Es to uzskatu par bezatbildību Eiropas politikas kontekstā, un es ceru, ka Austrijas valdības vadītājs atsauks savu šajā sakarā teikto.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Dāmas un kungi, mans nodoms nav iejaukties Īrijas iekšējās lietās, un es atzīstu Īrijas politiku tiesības atļaut tik daudz balsojumu par šo līgumu, cik viņi uzskata par vajadzīgu, un, protams, es arī atzīstu šī referenduma iznākumu, tāpat kā atzinu pērnā gada referenduma iznākumu, kas bija gluži pretējs. Es nezinu, kurš iznākums ir vērtīgāks vai derīgāks, un, iespējams, Īru kolēģi varētu man to paskaidrot, tomēr es varu izvērtēt to, kā tas izskatās no malas un kā visa gaisotne ap Lisabonas līguma ratifikāciju izskatās no malas, un diemžēl jāteic, ka skats ir atbaidošs. Savas dzīves pirmos 26 gadus dzīvoju režīmā, kurā brīvas vēlēšanas tika liegtas, kurā to nemaz nebija un kurā bija iespējams tikai viens vēlēšanu rezultāts. Baidos, ka vienīgais iespējamais un pieņemamais iznākums saistībā ar Lisabonas līguma ratifikāciju bija un ir šis „jā” daudzu šajā zālē sēdošo un ES iedzīvotāju domās un ka viņi nepieņems vai nepieļaus nekādu citu iznākumu.

Vēl es prātoju, kāpēc ir tik milzīgs trācis un tik liels politiskais spiediens Lisabonas līguma sakarā, jo galu galā ES neizjuku vai nesabruks bez tā, bet turpinās darbību, pamatojoties uz pastāvošajiem līgumiem. Šajā gadījumā es teiktu, ka mēs esam liecinieki lieliskam reālpolitikas vai varas politikas piemēram, kam ir maz sakara ar demokrātiskāku Eiropu vai labāk funkcionējošu vai pārredzamāku ES un daudz vairāk sakara ar jaunajām mainītajām lielvaru attiecībām Eiropas Savienībā. Es to saku bez sarūgtinājuma, jo politikā esmu bijis gana ilgi, lai zinātu, kas ir reālpolitika, bet vismaz nemelosim paši sev.

Kam būs labums no Lisabonas līguma? Tā būs Eiropas Komisija, tāpēc mani nepārsteidz, ka Komisija ir tā lielākā atbalstītāja. Labumu gūs Eiropas Parlaments, tāpēc mani nepārsteidz, ka daudzi šajā zālē atbalsta līgumu. Labumu gūs arī vairākas ietekmīgākās ES dalībvalstis un federālisti visās grupās, vai tā būtu Eiropas Tautas partija, Eiropas Sociālistu partija vai Eiropas Liberāļu partija. Tomēr visvairāk man bail, ka šāda pieeja, kas ietver principu „mērķis attaisno līdzekļus”, nāks mums par ļaunu, ka mēs pieredzēsim pretreakciju turpmākajos gados un ka spiediens apstiprināt Lisabonas līgumu izraisīs negatīvu reakciju, vairojot atbalstu preteuropeiski noskaņotajiem: ekstrēmistiem, ksenofobiem un preteuropeiskajiem spēkiem, un tad tā būs Pirra uzvara.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Es gribētu uzdot savam kolēģim īsu jautājumu, kas skan šādi: vai tas, ka Īrijas valdība var rīkot referendumu tik reizi, cik vien vēlas, piederas demokrātiskam procesam? Kāds tad ir jūsu viedoklis par ziņu, ka Austrijas valdības vadītājs apsver rīkot pirmo referendumu par šo jautājumu? Vai to arī uztverat kā demokrātijas pazīmi vai drīzāk to saucat par varas ļaunprātīgu izmantošanu, kā to nodēvēja iepriekšējais runātājs? Vai jūs, lūdzu, varētu atbildēt uz šiem jautājumiem?

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Es te neierados izvērtēt Īrijas, Austrijas vai kādas citas valsts valdības rīcību. Es to neesmu darījis, nedaru un nedarīšu nekādā gadījumā.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Īrijas iedzīvotāji savu ir pateikuši. Es to pieņemu. Tie, kuri teic, ka šis balsojums nozīmēja „jā” Eiropai, apgalvo, ka pērnā gada balsojums bija „nē” Eiropai. Tā nebija. Ne pērn, ne šogad runa nebija par Īrijas atbalstu Eiropai.

Eiropas Komisija tieši pirms referenduma izlēma tērēt milzīgus līdzekļus propagandas kampaņai par Eiropas Savienības priekšrocībām. Tas nostiprināja uzskatu, ka balsojums ir „par” vai „pret” Eiropu, nevis „par” vai „pret” Lisabonas līgumu. Man tas šķiet nožēlojami.

Ikvienam šajā zālē vajadzētu apzināties turpmāko skaidro un grūto uzdevumu, proti, atzīt, ka liela daļa bažu, kas izskanēja pēc referenduma kampaņas, joprojām nav kļiedētas. Cilvēki ir jo īpaši uztraukušies par algām, par strādnieku tiesībām un sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī par nemilitarizāciju un mazāko dalībvalstu viedokli.

Šoreiz Īrijas iedzīvotājiem pateica — ja viņi vēlreiz nobalsos „pret”, Īrija paliks viena un izolēta ekonomikas krīzē.

Tiem, kuri atbalstīja līgumu kā darbavietu un ieguldījumu līgumu, nu vajadzētu nodrošināt darbavietas un ekonomikas atveseļošanu.

Dotos solījumus nedrīkst aizmirst, tiklīdz ir panākts Īrijas valdībai un ES vadītājiem vēlamais iznākums.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, ja kaut ko var secināt no Īrijā notikušā referenduma, tad tikai vienu — ja ir pietiekami liels līdzsvara trūkums starp „par” un „pret” nometnēm, ja ir pietiekami liels līdzsvara trūkums jautājuma atspoguļojumā plašsaziņas līdzekļos un ja jautājumu uzdod pietiekami daudz reižu, ir pilnīgi iespējams tikt pie pozitīva iznākuma. Tomēr, ja kāda no šiem priekšnosacījumiem trūkst, jūs nepanāksiet, ka eiropieši piešķir lielāku suverenitāti šīm iestādēm par pašreiz esošo. Tāda ir realitāte, uz kuru mums ir jāpamato savas nostājas.

Vēl kāds realitātes aspekts — kas vismaz tiem, kuri atbalsta līgumu, droši vien ir ļoti netīkams — ir paņēmieni, ar kādu šis līgums tiek īstenots, un tas ir vienīgais ticamais paņēmieni, ar kuru īstenošana ir iespējama, proti, baiļu gaisotnē. Baiļu gaisotnē saistībā ar jaunu stāvokli, kas veidojas Apvienotajā Karalistē, kas novestu pie jautājuma uzdošanas Lielbritānijas iedzīvotājiem. Droši vien ir neērti kaut vai tikai apjaust savu redzējumu, baidoties, ka citas valsts iedzīvotājiem varētu pajautāt viņu viedokli, ka demokrātijas piekritēji atkal varētu izteikties.

Mēs dzirdējām Parlamenta priekšsēdētāja iepriekš teikto, ka tiks ņemts vērā „pret” nobalsojušo viedoklis. Ja godīgi, tad ir ļoti grūti saskatīt jebkādu cieņu pret šādi nobalsojušajiem. Esam dzirdējuši, ka no līguma tiks izņemti simboli, tomēr viss Parlaments ir nosēts ar karogiem. Esam dzirdējuši, ka no līguma izņems punktu par himnu, tomēr par godu jaunajam Parlamentam atskaņoja Bēthovena 9. simfoniju. Nav jaušama liela pārliecība par garantijām, kuras piešķir Īrijas vēlētajiem vai mums, skeptiķiem. Mēs gribētu gūt pārliecību, bet tā netiek pietiekami nodrošināta.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu lūgt tiem, kuriem nepatīk Īrijas referenduma iznākums, pārstāt apšaubīt demokrātiskos procesus Īrijā. Īrija ir demokrātiska valsts. Tā ir neatkarīga demokrātiska valsts. Īrijas Republikas parlaments pieņēma lēmumu rīkot referendumu; šis referendums ir noticis. To atbalstīja 95 % Īrijas parlamentā ievēlēto pārstāvju. Tāpēc, lūdzu, jūs drīkstat kritizēt Eiropas Savienību, bet jums nav tiesību apšaubīt manas valsts demokrātiju.

Priekšsēdētājs. – Saskaņā ar „zilās kartītes” noteikumiem jums ir jāuzdod jautājums, nevis jāizsakās. Noteikumi ir strikti un ir ļoti būtiski tos ievērot.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, man demokrātija nozīmē jautājuma uzdošanu un atbildes saņemšanu pēc tam. Demokrātija nav nemitīga jautājuma uzdošana, līdz tiek saņemta iepriekš gaidītā atbilde. Ja šī Parlamenta, Komisijas un Padomes locekļi patiesībā nebaudās no vienkāršajiem ļaudīm, tad kāpēc bija tikai viena valsts, kurā neizdevās novērst referendumu? Valdībām un ES iestādēm izdevās novērst referendumu rīkošanu pārējās 26 dalībvalstīs. Tā nav demokrātija.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šis Parlaments ir iedomāta pils, sapņu pils.

Ar savu pārliecinošo balsojumu Īrijas iedzīvotāji mums sniedz apņēmību un spēku turpināt veicināt un veidot spēcīgu un, pats svarīgākais, federālu Eiropu.

Tikai tā mēs būsim pelnījuši kļūt par Eiropas tēvu likumīgajiem mantiniekiem, kuru centienu dēļ mēs visi esam šeit.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vairums jūt prieku un atvieglojumu. Es ceru, ka mazākums pieņem iznākumu.

Vairums 27 dalībvalstīs un Eiropas Parlamentā vairākkārt ir atbalstījis Eiropas Savienības turpmāko attīstību. Varam saskatīt demokrātisku vairākumu un bloķējošu mazākumu. Demokrātiskā vairākuma teiktais „jā” bija veselā saprātā „jā”, „jā” demokrātiskākai, pārredzamākai Eiropas Savienībai, kas ir tuvāka saviem iedzīvotājiem, pozitīvo proeiropiešu domātāju un darboņu „jā”, „jā” Eiropas Savienības vietas nostiprināšanai pasaulē un nozīmīgam solim pareizajā virzienā.

Mums joprojām ir tāls ceļš ejams, jo mums vajag kopēju ārlietu un drošības politiku, lai kļūtu par globālu partneri. Mums jāturpina veicināt demokrātiju, piemēram, ļaujot rīkot Eiropas referendumu, vienādas Eiropas iedzīvotāju tiesības balsot un daudz ko citu. Mums ir darbs darāms, un mēs nedrīkstam zaudēt laiku. Es ceru, ka Komisija paātrinās šīs lietas reformu un sāks sarunas ar dalībvalstīm par komisāriem. Es ceru, ka Padome viesīs skaidrību attiecībā uz tās nostāju šajā iznākumā. Tāpat es ceru, ka mēs Parlamentā uzlabosim saziņu un dialogu ar iedzīvotājiem un viņus labāk informēsīm.

Mēs skaidri esam sapratuši — jo labāka informētība, saziņa un dialogs, jo lielāks vairākums. Politiķi, kuri neuzskata, ka ir spējīgi to paveikt, nav pareizajā vietā, tāpat kā politiķi, kuri slēpjas aiz referendumiem, jo nevēlas paši runāt ar iedzīvotājiem un uzņemties atbildību. Jo vairāk tika diskutēts par Eiropu, jo lielāks bija vairākums. Mēs sakām „nē” Eiropas politikas nacionalizācijai un „nē” valstu referendumiem par Eiropas jautājumiem, izņemot referendumu par katra paša valsts pievienošanos Eiropas Savienībai.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Zahradil* kungs jautāja, kam no tā būs labums. Viņš domā, ka mums, parlamentāriešiem. Tā varētu būt, un tas nav nekas slikts, ja parlamentārā demokrātijā parlamenti — protams, runa ir ne tikai par Eiropas Parlamentu, bet arī par valstu parlamenti — gūst kādu labumu. Tomēr patiesībā tieši iedzīvotāji gūs labumu, ja mēs vairāk un labāk spēsim pārstāvēt viņu intereses.

Schulz kungs jau norādīja, ka mēs dzīvojam pārmaiņu pasaulē, tādā pasaulē, kurā Ķīna ir spēcīga, Indijas ietekme arvien palielinās, Brazīlijas ietekme palielinās un Amerikas Savienoto Valstu ietekme joprojām ir tikpat liela.

Ja šodien pavērojam Vašingtonu, redzam, ka pat jaunā administrācija vaicā Eiropas viedokli vairākos jautājumos — gan saistībā ar Afganistānu, gan citos jautājumos. Vai mums ir skaidrs viedoklis skaidrā valodā, kuru paust šajā sakarā? Ja nē, tad mūs neuztvers nopietni.

Krievija allaž cenšas sarīdīt ES dalībvalstis savā starpā, jo tas, protams, ir labāk mūsu partneriem. Visiem, kuri joprojām cīnās pret šo līgumu, kļūdīgi uzskatot, ka šis līgums nostiprina Eiropas Savienību, es teiktu: tie, kuri cīnās pret šo līgumu, patiesībā nostiprina mūsu tā saukto partneru vai, ja vēlaties tā teikt, mūsu pretinieku ietekmi.

Ir jau minēts, ka, jā, mums joprojām ir jāatrisina daži institucionāli jautājumi, jo īpaši saistībā ar Ārējās darbības dienestu. Tomēr necentīsimies pagaidām izvērst turpmākas institucionālas debates. Iedzīvotāji vēlas skaidru un nemainīgu atbildi. Viņi vēlas, lai pārliecinoši izsakāmies par jautājumiem, kas saistīti ar klimata aizsardzību, drošības jomu, finanšu regulējumu. Jebkurā gadījumā mēs varam pierādīt, ka Lisabonas līgums sniedz uzlabojumus. Tomēr mūsu argumentiem ir jābūt pamatotiem, lai iedzīvotāji nedomātu, ka Eiropas Savienība raizējas tikai par sevi, bet redzētu, ka tai rūp arī iedzīvotāju intereses.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man arī bija jautājums *Karas* kungam, kuru es, iespējams, vienalga uzdošu. Es adresēju savu jautājumu *Swoboda* kungam, tā kā *Lunacek* kundze jau kritizēja mūsu kancleru, *Faymann* kungu, un viņa partijas kolēģus. Kāda ir viņa kā sociāldemokrāta nostāja attiecībā uz viņa nacionālās partijas vadītāja un federālā kanclera izteikumiem par referenduma rīkošanu Austrijā?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es nedomāju, ka mums vajadzētu te diskutēt par Austrijas iekšlietām, bet viens gan ir pilnībā skaidrs — arī Austrijā nebūs referenduma par Lisabonas līgumu. Tas ir pilnīgi skaidrs. Lisabonas līgums ir ratificēts, un tam pēc iespējas drīzāk ir jāstājas spēkā. Tas ir mans un mūsu viedoklis.

Priekšsēdētājs. – Paldies par atbildi uz jautājumu, bet, kolēģi, es nolasīšu Reglamenta pantu, jo jums tas ir jāzina.

„Parlamenta priekšsēdētājs var dot vārdu deputātiem, kuri cita deputāta uzstāšanās laikā,” — ne vēlāk — „paceļot zilo kartīti, pauž vēlmi uzdot runātājam jautājumu, kas nav ilgāks par pusminūti,” — tikai jautājumu — „ja runātājs tam piekrt un Parlamenta priekšsēdētājs ir pārliecināts, ka tas neizjauks debašu norisi”.

Ja zilās kartītes tiks paceltas pārāk bieži, es neļaušu runāt, jo tas pārtrauks mūsu debates. Jums tas jāapzinās.

Paceliet kartīti laikus un tikai tāpēc, lai uzdotu jautājumu pusminūtes garumā; atbildes nedrīkst būt ilgākas par vienu minūti. Tādi ir mūsu noteikumi, un mums tie rūpīgi jāievēro.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šodien te nav pienācīgi novērtēts tas, ka pozitīvā iznākuma referendums Īrijā nebūt nav pirmais pozitīvā iznākuma referendums par konstitucionālo procesu, kā to minēja *Verhofstadt* kungs. Pozitīva iznākuma referendumi ir notikuši arī Luksemburgā un Spānijā. Šis nekādā gadījumā nebija pirmais.

Vienmēr ir uzjautrināši klausīties *Farage* kunga teikto. Tomēr šodien nekā uzjautrināša nebija. Euroskeptiķi patiesi ir nabaga zaudētāji. Šoks par divu trešdaļu vairākumu patiesi ir aizskarošs. Šodien beidzot nebija uzjautrināši klausīties jūsu teiktajā. Bija arī interesanti vērot, kā *Kirkhope* kungs pagriezās krēslā, jo toriju uzskati par Eiropas politiku ir ļoti līdzīgi šīs savādās partijas uzskatiem. Es ļoti ceru, ka tas reiz mainīsies.

Esam redzējuši, ka Īrijā ir demokrātisks atbalsts Eiropas integrācijas procesam. Vai Eiropā ir gana demokrātijas? Vai demokrātija Eiropā ir nevainojama? Nekādā ziņā, bet tā bija svarīga diena demokrātijai Eiropā.

Daži tagad sūdzas, ka uz Īriju tika izdarīts spiediens. *De Rossa* kungs visai skaidri bilda, ka rīkot vēl vienu referendumu bija Īrijas suverēns lēmums. Neaizmirsīsim, kā Eiropas Savienība centās boikotēt Austriju, kad pie varas nāca *Jörg Haider*. Tas vienkārši neizdevās. Mēs nevaram izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm. Tām ir suverēnas tiesības izlemt šādus jautājumus.

Citi sūdzas par to, ka Īrija ir nobalsojusi „par” tikai krīzes dēļ. Īrija pieredzēja Eiropas solidaritāti krīzes laikā. Tas ir pozitīvi! Mēs ceram uz Eiropas solidaritāti arī tad, ja Bulgārijā vai Ungārijā mājokļos iestāsies aukstums, jo Krievija atkal strīdas ar Ukrainu par gāzi. Eiropas solidaritāte ir laba. Ja tāds ir iznākums, tad, manuprāt, tas ir ļoti labi.

Līgums paver jaunas iespējas. Ir iekļautas vairākas politikas jomas — budžeta politika, juridisko jautājumu politika, iekšlietu politika — bet, manuprāt, svarīgākā ir ārpolitika. Lai gan *Swoboda* kungs teica, ka mums nevajadzētu rīkot institucionālas debates, mums ir nopietni jāpārrunā jautājums saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu. Mums jāpauž vienota nostāja. Šis Parlaments — un es gribu, lai to saprastu Komisija, kā arī Padome — vēlas spēcīgu Augstā pārstāvja kandidātu un efektīvu Eiropas Ārējās darbības dienestu. Mēs vēlamies, lai šim dienestam būtu plašs pamats, mēs vēlamies, lai tas cieši sadarbotos ar Komisiju, un mēs vēlamies, lai tam būtu piekļuve visiem pakalpojumiem, arī Padomes sekretariāta pakalpojumiem. Tas būs drošs pārbaudes veids, tajā skaitā arī Komisijas uzklausišanās. Tas būs drošs pārbaudes veids arī Eiropas ārpolitikai 21. gadsimtā, lai nodrošinātu to, ka spējam paust vienotu nostāju.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, līdz ar Lisabonas līguma ratifikāciju ar Eiropas Parlamentu notiks kas vienkāršs: mums būs vēl 18 Parlamenta deputāti no 12 Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Mēs esam bijuši piesardzīgi, jo šī gada martā Eiropas Parlaments lūdza visām dalībvalstīm cerēt uz šādu iznākumu, apgalvojot (saistībā ar iecelšanas sistēmu), ka vēlēšanas 7. jūnijā būs demokrātisks pamatojums šo Parlamenta astoņpadsmit papildu deputātu nosūtīšanai.

Dažas valstis tā darīja, piemēram, Spānija un jūsu valsts, Padomes priekšsēdētāj. Citas valstis, kuras tomēr apgalvo, ka ir ļoti apmierinātas — kāda esmu arī es — ar Īrijas referenduma iznākumu, un vēlas, lai Lisabonas līgums tiktu ieviests, joprojām nav izpildījušas savu pienākumu — ņemot vērā viņu gribu — noteikt iecelšanas sistēmu.

Vai varam rēķināties ar to, ka jūs, Padomes priekšsēdētāj, 29. un 30. oktobrī lūgsiet katrai Eiropadomes dalībvalstij nosaukt šo Eiropas Parlamenta papildu deputātu iecelšanas sistēmu saskaņā ar Lisabonas līgumu?

Vēl mani šokē tas, ka visi runā par Lisabonas līguma vērienīgajiem mērķiem, bet tas mums nosaka saistības attiecībā uz kaut ko ļoti vienkāršu: vīriešu un sieviešu vienlīdzību. Saskaņā ar Lisabonas līgumu tas ir saistošs Pamattiesību hartas mērķis. Es saprotu, ka abu atlikušo un vēl brīvo amatu — Augstā pārstāvja un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka —, kā arī Padomes priekšsēdētāja amata kandidātu vidū, ir minēti tikai vīrieši.

Jūsu valsts, Zviedrija, ir diezgan laba paraugvalsts šajā jautājumā. Es ceru, ka jūs to uztversiet ļoti nopietni. Nav iespējams, ka četrus Eiropā atbildīgākos amatus ieņem tikai vīrieši. Tas nav Lisabonas līguma cienīgi, tas nav Eiropas cienīgi. Es palaujos, ka jūs nodrošināsiet vīriešu un sieviešu vienlīdzību arī šajā līmenī.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kā reiz teica nīderlandiešu futbola lēģenda *Johan Cruyff*, visām priekšrocībām ir savi mīnusi. Lisabonas līguma priekšrocība ir tā, ka tas piešķir dalībvalstīm lielāku teikšanu un valstu parlamentiem — lielāku ietekmi. Mīnuss ir tas, ka varas centrs pārvirzās uz Eiropas pusi. Priekšsēdētāja kungs, šo mīnusu nedrīkst novērtēt par zemu, jo īpaši šajā Parlamentā. Galu galā pēdējos vairāk nekā 30 gados mēs esam piedzīvojuši varu Eiropā pieaugam apgrieztā proporcijā vēlēšanu aktivitātei Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Lielākas varas piešķiršana Briselei ir gājusi roku rokā ar vēlēšanu zemu aktivitāti Eiropas vēlēšanās. Ja Lisabonas līgums stāsies spēkā, Eiropai ir jāpieņem šāda mācība: jāļauj Eiropas Savienībai rīkoties pragmatiski un no jauna pierādīt savu pievienoto vērtību. Tikai tad mēs varam iegūt Eiropas vēlēšanu atbalstu.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, es esmu pret Lisabonas līgumu no kreisi noskaņoto un sociālistu viedokļa un noraidu ksenofobu un labā spārna spēku iejaukšanos. Īrijas referendumā notikušais nebija demokrātijas uzvara. Īrijas iedzīvotājiem draudēja liela koalīcija — politiskā sistēma, liels uzņēmums, lielākā daļa kapitālistu preses un ES Komisija —, ka gadījumā, ja viņi nobalsos „pret”, viņi tiks ekonomiski izolēti, Eiropas Savienība viņus sodīs un notiks kapitāla un investīciju aizplūšana, un viņiem teica — ja viņi balsos „par”, būs darbavietas, investīcijas un ekonomikas atveseļošanās. Tas viss ir meli.

Īrijas valdības divkosību apliecināja tas, ka tā lūdza „*Aer Lingus*” vadību pēc referenduma līdz šodienai atlikt paziņojumu par 700 darbavietu nežēlīgu samazināšanu „*Aer Lingus*” uzņēmumā. ES Komisija nemitīgi iesaistījās: iejaucās procesā. Nevienš no trim priekšsēdētājiem nav klāt, bet es vēlos, lai viņu pārstāvji viņiem pajautātu viedokli par šādu skandālu. *Tajani* kungs, ES transporta komisārs, veselu dienu braukāja pa Īriju „*Ryanair*” lidmašīnā ar šī starptautiskā uzņēmuma izpilddirektoru, aicinot iedzīvotājus balsot „par”. Viņš ir transporta regulators, kam vajadzētu aizstāvēt patērētājus un darba ņēmējus. Ir bezgalīgi kompromitējoši,

ka viņš braukā apkārt ar vienu no lielākā transporta piegādes uzņēmuma izpilddirektoru. Ko varat teikt par šo?

Visbeidzot, tiek lēsts, ka *Tony Blair* būšot jaunais ES Padomes priekšsēdētājs. Būsim atklāti. *Tony Blair* ir kara noziedznieks. Viņš nekādā gadījumā...

(Priekšsēdētājs mudināja runātāju noslēgt runu, jo atļautais runāšanas laiks jau bija pārsniegts)

Jūs mani velti pārtraucāt, priekšsēdētāja kungs. Manuprāt, jūs te vadāt sēdi, nevis esat goda loceklis.

Noslēgumā es gribēju teikt, ka *Blair* kungu nedrīkst iecelt par ES prezidentu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Es redzu zilo kartīti. Es gribētu norādīt deputātam, kurš to ir pacēlis, ka ikreiz, kad paceļat zilo kartīti, jūs neļaujat runāt nākamajam sarakstā minētajam runātājam. Prezidija sanāksmē es centīšos mainīt šo noteikumu, jo mēs nedrīkstam pieļaut, ka deputāti, kuru vārdi ir runātāju sarakstā, netiek pie vārda tāpēc, ka citi iejaucas ar jautājumiem — pašlaik tā ir likumīga prakse.

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pavaicāt *Higgins* kungam, kas viņu būtu mudinājis atbalstīt līgumu.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgums paredz neoliberālās ekonomikas spraigāku darba kārtību, kas ir izraisījusi ekonomikas katastrofu visā Eiropā ar 21 miljonu bez darba palikušo, militarizācijas un ieroču ražošanas veicināšanu un lielāku spiedienu uz privatizāciju. Līgumā nav nekā, ko sociālists varētu atbalstīt.

Mēs atbalstīsim īstas iniciatīvas, kas aizstāvēs darba ņēmēju tiesības Eiropā, bet kā mēs varam atbalstīt to, ka Lisabonas līgums un Pamattiesību harta patiesībā institucionālizē Eiropas Kopienas Tiesas spriedumus, ar ko tie atbalsta pārrobežu uzņēmumu līgumslēdzējus, kuri ļaunprātīgi izmanto viesstrādniekus?

Timo Soini (EFD). – *(FI)* Priekšsēdētāja kungs, es savu bērnību un jaunības gadus pavadīju, dzīvojot līdzās komunistu diktatūrai, Padomju Savienībai, un bailes nekad nerimās. Somija, maza valsts, bija tai tuvu. Tomēr mēs tikām galā; mēs bijām neatkarīgi. Tagad esmu pārsteigts, ka Eiropas Savienībā ir pieļaujams tikai viens iznākums. Drīkst paust viedokļus, tie pat var būt atšķirīgi, pat eiroskeptiķiem dod vārdu, bet iznākumam ir jābūt vienam.

Negodīga uzvara nozīmē zaudējumu. Atsaucoties uz futbolu, atcerēsimies *Diego Maradona* ar roku gūtos vārtus. Kurš atceras to spēli starp Argentīnu un Angliju un to, kāds beigās bija rezultāts? Uzvara tika gūta negodīgā ceļā, vai ne tā? Paskat, kur *D. Maradona* ir tagad — viņš, kurš uzvarēja ar negodīgiem līdzekļiem.

Visbeidzot, es vēlos pateikt Zviedrijai, pašreizējai prezidentūras valstij, ka jūs turpināt cienīt to Zviedrijas iedzīvotāju lēmumu, kuri nobalsoja pret eiro. Jūs šo jautājumu neizskatījāt atkārtoti pēc gada, diviem un pat ne pēc pieciem gadiem. Bet šajā gadījumā tas notika pēc gada. Šī ir ES demokrātija, un kādu dienu tā plaus to, ko būs sējusi.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – *(FI)* Priekšsēdētāja kungs, es arī esmu dzīvojusi un joprojām dzīvoju mazā valstī. Es gribētu pavaicāt *Soini* kungam, vai, viņaprāt, šajā gadījumā Īrija nav pierādījusi savu kā mazas valsts spēku, ņemot vērā, ka tā faktiski visu Eiropu ir nospiedusi uz ceļiem. Šoreiz pēc ieilgušām debatēm Īrija, maza valsts gluži kā Somija, meklēja aizsardzību Eiropas Savienībā, un tā vēlas palīdzēt nostiprināt ES. Vai Eiropas Savienības un Lisabonas līguma galvenais mērķis nav mazu valstu aizsardzība?

Timo Soini (EFD). – *(FI)* Priekšsēdētāja kungs, šis mazām valstīm ir nelabvēlīgs līgums. Tas mazinās Īrijas, Dānijas un Somijas ietekmi Ministru padomē. Spēcīgākas kļūs lielās valstis.

Man ļoti patīk Īrija; esmu tur bijis 20 reizi. Es Īrijā kļuvi par katoli. Runa nav par to. Man ir žēl noskatīties tik lielā balsu vairākumā. Pirmajā reizē 53 % bija pret, 47 % par. Šoreiz 67 % bija par, 33 % pret. Kas notika un kāpēc? Es palieku pie uzskata, ka tās bija bailes. Es vēlu Īrijai un tās iedzīvotājiem veiksmi, un lai Dievs viņus svētī.

(Liisa Jaakonsaari izteica komentārus, nerunājot mikrofonā)

Csanád Szegedi (NI). – *(HU)* Dāmas un kungi, pirmām kārtām es vēlētos pateikties Īrijas iedzīvotājiem, jo īpaši tiem drosmīgajiem 600 000 īru, kuri noraidīja diktatorisko Lisabonas līgumu un pievienojās cīņai par

demokrātiju Eiropā. Visi, kas ir apmierināti ar šī atkārtotā referenduma iznākumu, būs apmierināti arī ar demokrātijas galu un globālo diktatūru. Eiropas politiķiem nevajadzētu atbalstīt globālo diktatūru, bet risināt reālās problēmas: kā izskaust bezdarbu, apturēt masveida imigrāciju un atcelt diskriminējošos un necilvēcīgos Beneša dekrētus un Slovaku valodas likumu. Vēl es aicinu visus kolēģus un Parlamenta deputātus atbalstīt centienus panākt lielākās Eiropas minoritātes bez balsstiesībām, ungāru, kas dzīvo ārpus Ungārijas, autonomiju. *Jobbik* pārstāvji var atbalstīt tikai tādu Eiropas Savienību, kuras pamatā ir valstu tradīcijas. Liels paldies.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Mēs priecājamies, ka Īrijā notikušais referendums ir apstiprinājis pārliecinošu uzvaru Lisabonas līguma atbalstītājiem. Mums jāapsveic un jāpateicas tiem, kuri Īrijā izvērsa kampaņu ar aicinājumu balsot „par”.

Šis balsojums atspoguļo Īrijas iedzīvotāju lēmumu turpināt Eiropas Savienības attīstības procesu. Viņi mums ir devuši iespēju nākotnē paredzēt laiku, kad Eiropas Savienībai būs liela ietekme jebkurās diskusijās ar galvenajām pasaules lielvarām. Tad tiks pausts 27 vai vairāk dalībvalstu viedoklis.

Pirmo reizi par jaunu pamatlīgumu ierunājās 2002. gadā. Pagājuši piektdiena iezīmēja jaunā līguma pieņemšanas procesa beigas. Es runāju par procesa beigu iezīmēšanu, jo uzskatu, ka Eiropas iedzīvotāji ir pauduši savu viedokli — tieši vai netieši. Polija paziņoja, ka nekavējoties ratificēs līgumu. Atlikusi vairs tikai viena persona, kura uzskata, ka šī līguma ratificēšana ir jāaptur, lai gan viņa vadītās valsts parlaments to ir ratificējis. Es ceru, ka tās prezidents ņems vērā visu 27 dalībvalstu, arī Čehijas, iedzīvotāju vēlmes un parakstīs ratificēto līgumu.

Dāmas un kungi, līguma ieviešanas turpmākā gaita noteiks jaunus pienākumus Eiropas Parlamentam. Parlamentam ir pienācīgi jāsatavojas, lai spētu šos pienākumus veikt pēc iespējas drīzāk, nekavējot likumdošanas procesu. Mums šodien ir viens konkrēts piemērs par diviem ziņojumiem attiecībā uz Solidaritātes fonda līdzekļiem zemestrīcē cietušajiem Itālijā un par to izņemšanu no dienas kārtības. Pat problēma ar zilajām kartītēm šodien ir vēl viens piemērs.

Es ceru, ka administratīvie dienesti šim aspektam piešķirs vismaz tikpat lielu uzmanību, kādu tie ir piešķīruši deputātu nolikumam.

Priekšsēdētājs. – Es gribētu vēlreiz paskaidrot, ka, pirmkārt, Reglaments paredz, ka priekšsēdētājs „var dot vārdu”. Tāpēc „var dot vārdu” nozīmē to, ka viņš var izlemt — dot vai nedod vārdu deputātam. Šis priekšsēdētājs labprātāk dod vārdu tiem, kuru vārdi ir sarakstā, nevis tiem, kuri aizņem runu laiku, tādējādi neļaujot runāt tiem, kuri ir sarakstā, saskaņā ar katrai politiskajai grupai atvēlēto runāšanas laiku. Otrkārt, Reglaments paredz, ka zilā kartīte ir jāpaceļ izjautājamā deputāta runas laikā, nevis pēc tās.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirmām kārtām es gribētu teikt, ka mani šīs debātes satrauc, jo tā vietā, lai Eiropa priecātos, šīs debātes ir nonākušas līdz tam, ka tiek apšaubīts veids, kādā Parlamenta priekšsēdētājs novērtēja rezultātus.

Ir bijis vairāk nekā desmit runu, kurās atklāti ir kritizēti ne vien Eiropa — kas varētu būt pamatoti —, bet Īrijas referenduma demokrātiskais iznākums.

Es uzskatu, ir pienācis laiks pateikt, ka šajā Parlamentā, kas ir Eiropas iedzīvotāju suverenitātes šūpulis, deviņi no desmit pārstāvētajiem iedzīvotājiem atbalsta Eiropu un ka nozīmīgāko Eiropas demokrātisko partiju pamatuzskati ir Eiropu atbalstoši. Dāmas un kungi, es gribētu arī norādīt, ka Lisabonas līgums ir priekšnoteikums labākai Eiropai, lai padarītu Eiropu vienotāku un spēcīgāku, bet diemžēl tai pašai ar sevi nepietiek.

Es gribētu jums visiem teikt — ja pirms 60 gadiem dibinātāji domāja, ka Eiropa ir jārada kā vienots miera reģions pēc kara traģēdijām, kad daži bija centušies citiem eiropiešiem uzspiest politiskās idejas vai hegemoniju, tad šodien Eiropai ir cits attaisnojums. Šodien uz spēles ir vara pasaulē, un vai nu mums tā ir, vai nav. Debātēs ir saklausāms Šekspīra teiktais: būt vai nebūt Eiropai.

Vēl pirms pāris dienām man bija izdevība runāt ar cilvēkiem, kas bija Pitsburgā, un viņu paustais viedoklis bija tāds, ka pasaule nelūkojas Eiropas, bet Āzijas virzienā. Eiropai ir jābūt vienotai un spēcīgai, lai tā spētu sevi pārstāvēt pie pasaules vadoņu sarunu galda. Ja mūsu tur nebūs, tad no mums nebūs jēgas, un mums nebūs nekādas ietekmes. Tāpēc Lisabonas līgums ir ceļš, bet ceļš, kas mums vēl ir jānoiet.

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, mums patiesi ir jāpateicas *Farage* kungam par viņa ieguldījumu Īrijas kampaņā. Viņa savdabīgā postkoloniālā šovinisma stils katrā ziņā nodereja, lai savervētu dažus Īrijas republikāņus, kuri atbalsta līgumu.

Tomēr divaināk ir tas, ka nebija manāma Lielbritānijas Toriju partijas kampaņa; viņi slēpās aiz *Declan Ganley* un prezidenta *V. Klaus* mugurām. Fakts ir tāds, ka Konservatīvā partija varētu būt vienīgā partija valdībā, kas joprojām ir pret šo lielo, kvalitatīvo soli Eiropas integrācijas virzienā.

Iedomājieties eiro skeptiķu absurdomu, jo Lisabonas līguma neatbalstīšana nozīmē pieturēšanos pie pašreizējā Nicas līguma un pašreizējās visai neveiklās un nepārredzamās — un pārāk bieži neefektīvās — Eiropas Savienības, kas nespēj reaģēt uz sabiedrības prasībām un globāliem izaicinājumiem. Lielbritānija ir pelnījusi ko daudz labāku par Konservatīvo partiju, un arī Eiropai ir vajadzīgs kas vairāk.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, līdzīgi citiem, kuri šodien jau ir runājuši, esmu priecīgs par ģīvu pozitīvo balsojumu, un es gribētu apsveikt visus tos, kuri par to cīnījās, jo īpaši Īrijas Zaļo partiju *Comhaontas Glas*. Tomēr, ja tiesa, ka šī ir svētku diena, tad tā jebkurā gadījumā ir sūri gūtas uzvaras diena. Būtu nepareizi, ja mēs tagad pašapmierināti vienkārši atgrieztos pie ierastajiem institucionālajiem procesiem, it kā patiesībā nekas ievērojamas izmaiņas nebūtu noticis.

Savā pirmajā paziņojumā par šo tematu Parlamenta priekšsēdētājs minēja, ka arī mums visiem vajadzētu ieklausīties tajos, kuri balsoja „pret”. Es gribētu piebilst, ka mums vajadzētu ieklausīties arī tajos, kuri ir tik tikko sadzirdami, tajos, kuri Eiropas vēlēšanās jūnijā uzskatīja par lieku piedalīties vēlēšanās un atbalstīt šo procesu. Ar to es gribu teikt, ka mums jāņem vērā tas, ka efektīvāka virzība uz priekšu var būt sekmīga tikai tad, ja mēs daudz lielākā mērā nekā līdz šim iesaistām iedzīvotājus.

Mēs noteikti esam zaudējuši laiku. Mēs esam zaudējuši gadus. Eiropa ir atpalikusi starptautiskā mērogā. Atliek vien paskatīties uz G20 sanāksmēm, lai to saprastu. Eiropa kļūs dinamiskāka tikai tad, ja tā vairāk iesaistīs iedzīvotājus. Es nedomāju, ka uz Čehijas iedzīvotājiem ir jāizdara spiediens sakarā ar viņu prezidenta graužošo nostāju, paziņojot, ka šaubu gadījumā viņiem nebūs komisāra.

Tomēr ir kas vēl svarīgāks, proti, būtu milzīga kļūda izlemt par *Tony Blair* vai par jebkuru citu Padomes priekšsēdētāja amata kandidātu aiz slēgtām durvīm. Tā vietā tas ir jāizspriež atklāti ar Eiropas iedzīvotājiem. Es ierosinu rīkot visu šī amata kandidātu uzskaiti Parlamentā.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mani ievēlēja jūnijā pārstāvēt Anglijas dienvidrietumus un Gibraltāru, un vēlēšanu kampaņas laikā mani skumdināja daudzie satiktie cilvēki, kuri vairs neatbalsta Lielbritānijas dalību ES. Tas mani skumdināja, jo es uzskatu, ka ES ir bijusi pozitīvs spēks pasaulē. Tā ir veicinājusi mieru un samierinājusi Eiropas tautas. Es ceru, ka tā tas būs arī turpmāk. Vienotais tirgus veicina tirdzniecību un labklājību; tādi pasaulē vadoši uzņēmumi kā „Airbus” manā vēlēšanu apgabalā ir pierādījuši, ko varam sasniegt, ja apvienojam rūpnieciskos resursus.

Studiju gados dzīvoju Francijā 12 mēnešus un mājās atgriezos kā frankofīls. Es vēlos, lai Lielbritānijai būtu labas un draudzīgas attiecības ar visiem Eiropas kaimiņiem. Es bažījos par to, ka pašreizējā maršēšana politiskās vienotības virzienā bez Eiropas tautu atbalsta apdraud to labo darbu, ko ES jau ir paveikusi. Es cīnītos, lai Īrijas iedzīvotāji tagad ir nobalsojuši par labu Lisabonas līgumam, lai gan man šķiet apkaunojoši, ka citas valstis, kurās vispār nebija bijis referenduma, lika Īrijai to rīkot atkārtoti. *Gordon Brown* rīcība ir jo īpaši peļama. Viņa atstātais mantojums Lielbritānijai būs ne tikai mūsu iedzīšana bankrotā, bet arī liegums Lielbritānijas iedzīvotājiem balsot par šo varas pārnēsību no Vestminsteres uz Briseli. Neturot solījumu par referenduma rīkošanu, viņš riskē mazināt Lielbritānijas iedzīvotāju atbalstu ES, un man tā no tiesas ir žēl. Es nesaprotu, kāpēc tie, kas atbalsta politisku savienību, ir šķietami apņēmušies izveidot šo struktūru uz vissliktākajiem pamatiem. Vai viņi nesaprot, ka politiskas savienības veidošana bez sabiedrības atbalsta ir lemta neveiksmei?

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Dāmas un kungi, redzu daudzas apmierinātas un pat priecīgas sejas šajā zālē saistībā ar atkārtotā Īrijas referenduma iznākumu. Neskatoties uz to, ka Lisabonas līguma ratifikācijas process vēl ir jāpabeidz, es gribētu ieteikt uz laiku aizmirst par apmierinātību un prieku, līdz Eiropas iedzīvotāji būs apstiprinājuši, piemēram, nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās, ka Lisabonas līgums bija pirmais un galvenais, kas nāca viņiem par labu, ka tas ir uzlabojis sociālos apstākļus, samazinājis bīstamus bruņotos konfliktus un devis nozīmīgu ieguldījumu mūsdienu demokrātiskajā Eiropā. Es atzīstu, ka Īrijas atkārtotā

referenduma iznākums man nebija pārsteigums. Mēs visi bijām liecinieki Eiropas organizāciju izteiktajai interesei, kas robežojās ar Īrijas piespiešanu un kuru atbalstīja ar attiecīgiem finansējuma līmeņiem.

Es biju pārliecināts federālists pat laikā, kad čehi un slovakie dzīvoja vienā valstī. Es esmu un būšu federālists šī vārda labākajā nozīmē. Tomēr mani — un es neesmu vienīgais — uztrauc tas, ka ES iedzīvotāji nedrīkstēja lemt par tik svarīgu dokumentu referendumā visās dalībvalstīs. Es uzskatu, ka ir kļūda virzīt tālāk dokumentu, kuram, iespējams, lielāka nozīme ir finanšu iestādēs, nevis sociālajā Eiropā. Manuprāt, atkārtotais referendums Īrijā rada bīstamu precedentu visai Eiropas Kopienai. Laiks visu noteiks, un, manuprāt, tas apliecinās, ka Īrijas otrā referenduma iznākums ir Pirra uzvara. Es gribētu lūgt, lai Čehijas konstitucionālie jautājumi tiktu ņemti vērā un lai neviens neizdarītu spiedienu uz Čehijas iestādēm un jo īpaši uz prezidentu, kuram jāizlemj...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Atvainojiet, dāmas un kungi, bet, tāpat kā nedarbojas lifti, nedarbojas arī priekšsēdētāja poga, kuru nospiežot viņš pārtrauc runātāju, kas ir pārsniedzis sev atvēlēto laiku un izmanto runātāju sarakstā iekļauto kolēģu laiku. Lūdzu, pārstāji runāt, kad jums to lūdzu, pretējā gadījumā, tā kā mums, sēdes vadītājiem, nav pogas, lai izslēgtu mikrofonu, puse no runātāju sarakstā iekļautajiem deputātiem nevarēs izteikties šajās ļoti nozīmīgajās debatēs, un tā man šķiet visai nožēlojama atteikšanās sadarboties.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es centīšos iekļauties sev atvēlētajā laikā. *Lega Nord*, manis pārstāvētā partija, balsoja par līgumu Itālijas parlamentā, un es pats biju referents. Attiecībā uz referendumu mēs ar lielu cieņu izturējāmies pret Īrijas pausto līguma noraidījumu un tikpat lielu cieņu izrādām pret apstiprinājumu, ko izteica 67 %, vērā ņemams skaitlis. Referendumā pausta iedzīvotāju griba ir tieša un nekļūdīga.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta priekšsēdētāja runu šorīt, kad viņš teica, ka mums vajadzētu ieklausīties arī tajos, kuri balsoja „pret”, un, pirmkārt, pajautāt sev, kāpēc tik liels skaits iedzīvotāju nebalsoja vispār. Manuprāt, tas ir gudrs un prātīgs apsvērums, jo Eiropas demokrātijas pamatā nav lēmumi, kas pieņemti transā, bet ar politisku apziņu un ar arvien pieaugošo Eiropas iedzīvotāju politisko apziņu.

Es domāju, ka iedzīvotāji vēlas redzēt lielāku demokrātiju...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, visās debatēs, kas mums pēdējos gados bijušas par Lisabonas līgumu, pat tā atbalstītāji vienmēr ir teikuši, ka līgums nav tik labs, kā varētu būt, ka tam ir daudz trūkumu un ka patiesībā tas nav īpaši veiksmīgs kompromiss.

Tagad šie atbalstītāji priecājas, jo līdz līguma ieviešanai atlicis maz, un tas ir saprotams. Tomēr, tagad dzirdot šos atbalstītājus sakām, ka vairums esot paudis savu viedokli demokrātiski un mazākumam tas vienkārši būs jāpieņem, viņiem patiesi ir taisnība, bet es būtu gribējis to dzirdēt arī pēc pirmā referenduma Īrijā. Galu galā viens ir skaidrs: mēs nezinām, vai šis līgums Eiropas Savienībai nāks par labu vai — un tā domāju arī es — būs postošs. Es uzskatu, ka iznākums būs centralizēta „supervalsts”.

Tomēr viens ir skaidrs: šī Eiropa būs laba Eiropa tikai tad, ja tā būs demokrātiska. Demokrātija, kurā balsošana notiek, kamēr tiek iegūts vēlamais iznākums, nav demokrātija. Tāpēc es ceru, ka mēs tagad necentīsimies izdarīt spiedienu uz Čehijas prezidentu, lai pēc iespējas drīzāk pabeigtu darbu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, man ļoti žēl, ka tiem, kuri pirmajā referendumā izplatīja melus Īrijas kampaņas laikā, tagad ir jāatzīst, ka 26 valstu parlamenti ir ratificējuši līgumu, ka Īrija ir ratificējusi līgumu referendumā un ka pagaidām visi konstitucionālo tiesu lēmumi attiecībā uz Lisabonas līgumu ir bijuši pozitīvi. Viņi šo faktu nevar noliegt.

Otrkārt, salīdzinājumā ar Nicas līgumu Lisabonas līgums ir parlamentu un iedzīvotāju līgums un tāpēc — demokrātiskāks līgums.

Treškārt, es gribētu pateikties Parlamenta deputātiem no Īrijas, Īrijas iedzīvotājiem un arī viņu opozīcijas līderim *Enda Kenny*, kurš ir jāiekļauj minētajā sarakstā.

Visbeidzot, es gribētu teikt, ka esmu pārliecināts — ratifikācijas process turpināsies, jo visi parlamenti to ir ratificējuši. Es nespēju noticēt, ka Čehijas prezidents drīzāk ievērotu vēstulē izteiktus lūgumus, kurus nosūtījis līgumu ratificējušas valsts opozīcijas līderis, nevis uzklausītu savas valsts parlamenta un konstitucionālās

tiesas viedokli. Tas līdzinātos situācijai, kad Francijas opozīcijas līderis rakstītu Lielbritānijas karalienei, lūdzot viņu neparakstīt likumu, kuru izdevusi Apakšpalāta.

Un vēl pēdējais: *Malmström* kundze, es gribētu lūgt uztvert nopietni vakar komitejās paustos viedokļus par Eiropas Ārējās darbības dienestu. Dokumenti, kurus līdz šim esmu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Libor Rouček (S&D). – (CS) Dāmas un kungi, es vispirms vēlētos apsveikt īrus, proti, Īrijas iedzīvotājus ar veiksmīgo referendumu par Lisabonas līgumu. Nepārprotamais īru „jā” ir labas ziņas Īrijai un labas ziņas visai Eiropai. Pēc vēsturiskās paplašināšanās ES ir nepieciešams jauns un nostiprināts konstitucionālais pamats. Tikai tā globālās ekonomikas krīzes laikā un vispārējās globālās konkurences apstākļos Eiropa spēs uzveikt 21. gadsimta problēmas un grūtības. Čehi arī ir atbalstījuši Lisabonas līgumu. Abas čehu parlamenta palātas ar izteiktu konstitucionālu vairākumu ir atbalstījušas Lisabonas līgumu.

Čehijas sabiedrība atbalsta Lisabonas līgumu, tāpat kā pārliecinošs vairākums čehu atbalstīja pievienošanos Eiropas Savienībai referendumā 2003. gadā. Čehi labi apzinās, ka desmit miljonu iedzīvotāju liela nācija, gluži kā Eiropa kopumā, var iegūt brīvību, neatkarību, drošību, kā arī ekonomisko un sociālo labklājību tikai ar demokrātisku, spēcīgu un prasmīgu Eiropas Savienību. Čehijā ir parlamentāra demokrātija. Tās prezidenta pilnvaras ir atkarīgas no parlamenta gribas. Čehijas prezidents nav absolūts monarhs un nav arī augstākais pārstāvis, kā tas bija bijušās Padomju Savienības politiskajā sistēmā.

Tāpēc es gribētu aicināt *Václav Klaus* cienīt Čehijas iedzīvotāju gribu un pēc stāvokļa noskaidrošanas Čehijas Konstitucionālajā tiesā parakstīt Lisabonas līgumu bez kavēšanās. Manuprāt, izvairīšanās un kavēšanās kaitē Čehijas prezidenta tēlam un amatam.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ministr, komisāre, lielākajam vairākumam proeiropiešu Īrijas referenduma iznākums bija labas ziņas. Kā daudzi jau teica, mums tagad būs demokrātiskāka un atvērtāka ES. Īrijas iedzīvotāji ir izdarījuši savu daļu darbu, lai izvestu ES no konstitucionālās krīzes. Tagad viss ir mūsu ziņā.

Manuprāt, bija vairāki aspekti, kas šoreiz bija ES labā. Nevar turēties stabili, ja pasaules vētrās esi viens. Domāju, ka mēs visi tam varam piekrist. Šaubas saistībā ar līgumu ir kļūdītas, bet es uzskatu, ka te bija iesaistīts arī vecs un vēsturisks arguments. Īrija nevēlas tikt saistīta ar Lielbritānijas eiroskeptismu. Dublina nav Londona!

Daži ir teikuši, ka referendumu nedrīkst rīkot vairāk kā vienu reizi. Tad jau arī vēlēšanas nedrīkst rīkot vairāk kā vienu reizi. Vairums šeit klātesošo uzskata, ka ir labi, ja iedzīvotāji — un, iespējams, pat daži no klātesošajiem deputātiem — var mainīt savu viedokli, ja mainās apstākļi. Tāpēc mums ir demokrātija, un tāpēc mēs balsojam vairākas reizes.

Tagad ir Polijas un Čehijas kārtā ratificēt līgumu. Ar Poliju nevajadzētu būt problēmām. Daudz grūtāk varētu būt ar *Klaus* kungu Prāgā — viņš šķiet stūrgalvīgs. Viņš bija ļoti dedzīgs, ja ne pat ļauns, izsakot savu neuzticību Lisabonas līgumam šajā sežu zālē pavasarī.

Mēs zinām, ka šis ir ļoti jutīgs jautājums Apvienotajā Karalistē. Ja nākamajā pavasarī valdībā Londonā būs pārmaiņas — un ir liela iespēja, ka būs —, un ja čehu process ievelkas vai ja viņi vēlas referendumu, pastāv risks, ka ES no jauna saskarsies ar problēmām attiecībā uz šī līguma ratificēšanu.

Biju domājis uzrunāt Zviedrijas premjerministru, bet viņa šeit nav. Viņam ir labas attiecības ar *David Cameron*. Es ceru, ka viņš tās izmantos, lai nodrošinātu labākas ES debates ne tikai Eiropā, bet arī Apvienotajā Karalistē. Mums vajag spēcīgu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, divkārtšais referendums Īrijā par Lisabonas līgumu ir radījis bīstamu precedentu. Bija zīmes — ja Īrija neapstiprinās šo dokumentu, tai būs jāturpina balsot, līdz būs panākts vēlamais iznākums. Kampaņas laikā tika izmantoti visdažādākie piespiedšanas paņēmieni — sākot ar piekāpšanos, proti, garantijām, ka ES neiejauksies iekšējos tiesību aktos attiecībā uz ētiku, reliģiju un ekonomiku, tad piedraudot ar komisāra vietas zaudēšanu un beidzot ar šantāžu, ka Īriju norobežos un padzīs no ES iestādēm.

Visi šie pasākumi krīzes ietekmēto baīļu kontekstā noveda pie bēdīga iznākuma. Ar milzīgiem finanšu līdzekļiem daudzi ES aģitatori pat apsolīja darbavietas apmaiņā pret līguma pieņemšanu un nekoncentrējās

uz galvenajām problēmām. Politisko norišu komentētāji ir vērsuši uzmanību uz ES politiskās elites nedemokrātiskajiem paņēmieniem un augstprātību. Nemot vērā izmantotos dubultstandartus, es pieprasu vēl vienu — trešo — referendumu Īrijā un iespēju no jauna balsot par šo dokumentu ES dalībvalstu parlamentos.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, kāds no iepriekšējiem runātājiem apvainoja manu kolēģi *Nigel Farage* Īrijas demokrātijas necienīšanā. Es varu viņiem apgalvot, ka tā nebūt nav. Viņš neatzīst negodīgo un apšaubāmo veidu, kādā notika referenduma kampaņa. Viņa un viņa partijas attieksme pret demokrātiju patiesi ir tāda, ka mēs gribētu, lai referendumu notiktu 26 dalībvalstīs, kurās tas līdz šim ir bijis liegts.

Vēl kāds runātājs teica, ka tas nebija pirmais pozitīvais balsojums un ka tādi ir bijuši arī Luksemburgā un Spānijā, bet tie referendumi droši vien bija par Konstitucionālo līgumu, nevis Lisabonas līgumu, vai ne? Mums tiek teikts, ka Lisabonas līgums atšķiras no Konstitucionālā līguma, tad par kuru ir runa? Vai vienādi referendumi ir notikuši sešās valstīs jeb četrās referendumi ir bijuši par Konstitucionālo līgumu un divās par Lisabonas līgumu? Ja ir pirmais gadījums, tad ir neizšķirts rezultāts 3:3. Ja otrais gadījums, tad ir neizšķirts rezultāts 2:2 un 1:1. Visai tālu no Lisabonas līguma ieviešanas.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tas ir apkaunojums demokrātijai, ka pazīstami politiķi liedz iedzīvotājiem rīkot referendumu savā dalībvalstī, vienlaikus pieprasot divus referendumus Īrijā. Tāpat apkaunojums ir tas, ka šie politiķi mums liek atzīt otrā referenduma iznākumu, kad paši patiesībā neatzina pirmā iznākumu.

Neatkarīgi no tā, vai šis Konstitucionālais-Reformu-Lisabonas līgums stāsies spēkā vai ne, mums ir vajadzīgs jauns pamatlīgums. Šajā jaunajā pamatlīgumā ir jāiekļauj skaidri nodalītas pilnvaras, patiesi neatkarīga tiesa ar subsidiaritāti saistītiem jautājumiem, pilnīga pārredzamība un ekonomika un galvenokārt saistoši referendumi. Tādējādi mēs vēl varēsim izbēgt no Eiropas amatām un tajā mums vajadzētu ieguldīt visas savas pūles.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, par to nav šaubu: Lisabonas līguma atbalstītāju uzvara Īrijas referendumā ir ārkārtīgi pozitīvs solis ceļā uz Eiropas Savienības atdzīvināšanu un līgumā paredzētajām būtiskajām politiskajām un institucionālajām reformām. Man prieks par tiem Īrijas iedzīvotājiem, kuri atbildīgi balsoja „par” un tādējādi izvairījās no pilnīgas Eiropas projekta paralīzes. Es ceru, ka prezidentu *V. Klaus* un prezidentu *L. Kaczyński* arī par to pārliecinās, jo ir cerības, ka Īrijas referendumā notikušā ratifikācija nāks par labu centieniem panākt, lai līgums stātos spēkā 2010. gada 1. janvārī.

Īru paustais atbalsts tomēr liecina, ka vienota Eiropa ir vienīgais politiski ticamais projekts, kurš var dot labumu valstīm un galvenokārt iedzīvotājiem. Šodien Īrijā vai jebkurā citā dalībvalstī nav neviena politiķa, kas spētu ierosināt attīstības stratēģiju savai valstij gadījumā, ja tā izstātos no Eiropas Savienības vai būtu tās sastāvā ierobežotākā statusā.

Tagad mums ir jārikojas strauji un ar lielāku drosmi no Komisijas puses attiecībā uz skaidrām izmēģinājuma iniciatīvām dažādās jomās, piemēram, drosmīgāk izdot *Eurobonds*, drosmīgāk kopīgi pārvaldīt imigrācijas problēmu un drosmīgāk izskatīt enerģētikas jautājumus. Tomēr galvenokārt mums ir jāņem vērā pēdējos gados pieļautās milzīgās kļūdas. Panikumu politiskajā projektā, ko mēs saucam par „Eiropas Savienību”, var skaidrot ar kādu īpašu faktoru: tas sākās, kad mēs uzstājām, ka šim projektam nav jāievēro iedzīvotāju, bet birokrātu vēlmēs.

Tāpēc, kad es saku „drosmīgāk”, es runāju galvenokārt par lielāku drosmi no Komisijas vadības puses, lai mēs varētu panākt pašu izvērzītos mērķus.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Īrijas iedzīvotāji ir teikuši „jā” Eiropas Savienībai. Nu ir pienācis laiks likvidēt divus lielākos šķēršļus Eiropā, kurus īri patiesībā jau ir likvidējuši. Polijas un Čehijas prezidenti saku: pietiek nicināt eiropiešus! Nešķiedīsim laiku, kad mums tā ir maz un darāmā ir daudz. Es vēlos lūgt *Donald Tusk*, Polijas premjerministru, saprotamu iemeslu dēļ pieņemt Pamattiesību hartu mūsu valstī.

Līdz šim mēs, politiķi, esam teikuši, ka mums nav pietiekamu instrumentu un tiesību aktu, kas ļautu mums rīkoties. Tagad šajā zālē mums priekšā ir milzīgs uzdevums. Ļoti drīz mūsu rīcībā būs jauns līgums, un mums Eiropas Savienība ir jādabū atpakaļ uz pareizā ceļa, lai ātri un kopīgiem spēkiem to izvestu no krīzes, darbojoties iedzīvotāju labā un nostiprinot ES vietu pasaulē. Mums jācīnās pret nevienlīdzīgu samaksu, par labāku un vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, kultūrai un veselības aprūpei. Jauni tiesību akti mums palīdzēs

saglabāt dažādību Eiropas Savienībā, bet mums ir jāpanāk lielāka vienlīdzība, kuras ES iedzīvotājiem pašlaik tik ļoti pietrūkst. Turklāt mums ir jāpierāda visiem tiem, kuri bija pret Lisabonas līgumu, ka mēs varam strādāt arī viņu labā un ka viņu „nē” mums radīja un rada lielāku motivāciju darboties.

Dāmas un kungi, man ir 35 gadi, un es sagaidu dinamiskāku rīcību. Es ceru, ka ātrāka kļūs mūsu saziņa ar Eiropas Komisiju un Eiropadomi procedūru un personīgos jautājumos, kā arī citos būtiskos jautājumos. Mēs radīsim lielus Eiropas projektus. Vēl es jautāju Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, Priekšsēdētāju konferencei un politisko grupu vadītājiem: kādā stadijā ir mūsu sagatavošanās darbi? Vai mēs būsime gatavi ieviest Lisabonas līgumu, un, ja tā, tad kad?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Īrijas referenduma iznākums bija skaidrs un lielisks signāls gan Eiropai, gan Īrijai. Īrijas iedzīvotāji ir jāapsveic ar šo iznākumu dažādu iemeslu dēļ. Tomēr es pati esmu īpaši priecīga, ka īru referendums atkal lika Eiropas Savienībai un tās nākotnei nonākt uzmanības centrā. Ir vajadzīgas īstas debates, jo pēdējos gados centieni izstrādāt ES nākotni ir bijuši visai nožēlojami.

Ir jāatceras arī tas, ka Lisabonas līgums ir iepriekšējās ES konstitūcijas projekta kompromiss. Ja īri arī šoreiz būtu noraidījuši līgumu, mums būtu nopietni jāapsver un jāapspriež, kādā virzienā mēs, Eiropas Savienība, patiesībā dodamies. Mums nāktos apdomāt, vai pēdējos gados neesam virzījušies uz priekšu pārāk ātri un bez pārāk daudziem šķēršļiem.

Manuprāt, ratifikācijas procesa laikā radušās problēmas tikai liecina, ka Eiropas Savienību uztver kā kaut ko tālu un grūti kontrolējamu. Lai atrisinātu šo problēmu, es no savas puses ceru, ka debates par ES nākotni nebeigsies šeit, bet turpinās būt paredzamas līdz ar Reformu līgumu.

Mums jārada vienota Eiropa, un mēs nedrīkstam neņemt vērā iemeslus, kuru dēļ līgumu sākotnēji noraidīja. Šajā saistībā es uzskatu, ka Lisabonas līgums un tā ieviešana ir pilnīgi pareizs ceļš un liels solis ceļā uz demokrātiskāku Eiropas Savienību, kas turklāt arī apliecina lielāku solidaritāti. Tomēr, lai to panāktu, mums būs jāturpina atklāts dialogs.

Tāpat es priecājos, ka Lisabonas līgums palīdzēs veicināt sadarbību starp valstu parlamentiem un Briseli. Ir laiks Īrijas vietā uzmanību pievērst Čehijai. Es ceru, ka Eiropai vairs nevajadzēs aizturēt elpu. Ir svarīgi, lai Lisabonas līgums drīz vien kļūtu par realitāti un lai mēs...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, lēmums ir pieņemts. Lai cik ļoti arī es nenožēlotu to, ka pirmais lēmums netika ņemts vērā, mums nāksies gaidīt un vērot, kas notiks pēc šī lēmuma. Nu izlemiet ir citu ziņā, un es ceru, ka viņi netiks ietekmēti šī lēmuma pieņemšanā. Es tikai ceru, ka lielo līguma atbalstītāju skaitu Īrijas Republikā nenāksies nožēlot ilgtermiņā. Tas ir viss, ko vēlos pateikt.

Tagad ļoti smaga pienākumu nasta ir uz to pleciem, kuri vēlas vēl lielāku lēmumu pieņemšanas procesa centralizāciju te, Briselē. Es viņus mudinu neiet tik tālu, ka cilvēki jau vairs nesaprot, uz kuriem ved viņu ceļš un kāds galu galā būs viņu liktenis. Es nenostājos pret Eiropu, bet vēlos, lai Eiropā valdītu apmierinājums un lai citādi domājošajiem būtu tiesības izteikt alternatīvu redzējumu, un šajā Parlamentā tas vairs tik bieži nenotiek.

Philip Claeys (NI). – (NL) Jebkāda veida eiforija par otro referendumu Īrijā ir pilnīgi nevietā. Atbalstītāju uzvara ir nozagta uzvara, jo pirmais referendums notika pilnīgi likumīgā veidā un saskaņā ar noteikumiem. Vairums to, kuri 2008. gadā balsoja „pret”, saprotamā kārtā uzskatīja, ka Eiropas ierēdņi nekad neņems vērā viņu lēmumu, ja tas nebūs piemērots ES. Tāpēc daudzi vēlētaji palika mājās. ES demokrātija ir vienvirziena ceļš. Nebija godīgas kampaņas. Atbalstītāju pārsvaru plašsaziņas līdzekļos vēl vairāk nostiprināja Eiropas Komisijas publicētās 16 lapas visos svētdienas laikrakstos: nodokļu maksātāju naudas nelikumīga izlietošana, par ko vēl nav izskanējis pēdējais vārds. Vēlētaji bija iebaidīti. Ekonomikas krīzi izmantoja kā sviru, lai piespiestu vēlētajus balsot „par”. Eiropas Komisijas dāmas un kungi, es paredzu, ka jūsu „hokus-pokus” propaganda kā bumerangs agrāk vai vēlāk atgriezīsies pie jums.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iedomāsimies, ka šovakar, kad šīs nebeidzamās debates beigsies, mēs izejam ārā, satiekam 27 kolēģus no citām dalībvalstīm, un mums ir jāpieņem vienprātīgs lēmums, uz kuru restorānu dosimies. Ja to nokārtojam, tad iedomāieties, ka visiem 27 ir jāizvēlas viens ēdiens, kā arī jāizlemj, vai visi 27 dzers vai nedzers vīnu.

Priekšsēdētāja kungs, šī metafora, ko izsaka kāds, kurš ievēro diētu, labi ilustrē pašreizējo stāvokli Eiropas Savienībā un to, ko piedāvā Lisabonas līgums: manuprāt, tas ir pats svarīgākais, proti, svītrot prasību pēc vienprātības.

Ja visi, kas šodien te ir uzstājušies, vēlas, lai Eiropas Savienība darbotos pienācīgi, būtu efektīva un radītu pievienoto vērtību iedzīvotājiem, tad vispirms ir jāaizvieto prasība pēc vienprātības ar prasību pēc pastiprināta kvalificēta balsu vairākuma. Tas ir Lisabonas līguma nozīmīgākais panākums.

Lisabonas līguma neatbalstīšana nozīmē nevēlēšanos, lai Eiropa darbotos pienācīgi vai lai tā ieņemtu nozīmīgu vietu pasaulē.

Priekšsēdētāja kungs, es nesaprotu un paužu nožēlu par to, kā daži kolēģi, kuri ir aiz brīva prāta ienākuši šajā Parlamentā, var vairāk paļauties uz Ministru padomi nekā uz Eiropas Parlamentu. Turklāt tie cilvēki nekad nebūs Ministru padomē. Kāpēc viņi uzskata, ka Ministru padome viņu intereses aizstāv labāk par Parlamentu, kurā viņi sēž un var balsot?

Priekšsēdētāja kungs, es nesaprotu arī, kāpēc kāds kolēģis teica, ka viņi vēloties savu valsti — un tas ir likumīgs viedoklis — redzēt ārpus Eiropas Savienības. Tādā gadījumā, dāmas un kungi, ir nepieciešams atbalstīt Lisabonas līgumu, jo Lisabonas līgums pirmo reizi paredz izstāšanās klauzulu. Patiesībā ir nepieciešama drosme un godkāre, lai savas valsts iedzīvotājiem pateiktu, ka ir jāizstājas no Eiropas Savienības. Arī to es gribētu redzēt.

Priekšsēdētāja kungs, visu rezumējot, es uzskatu, ka ar Īrijas referenduma iznākumu mēs noslēdzam procesu.

Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikt *Rouček* kungam un *Brok* kungam — kuri raizējas par Čehijas prezidenta attieksmi —, ka es nešaubos. Es nešaubos, jo cilvēks, kurš atteiktos parakstīt to, ko pieņēmuši viņa ievēlētāji, cilvēks, kurš atteiktos parakstīt Lisabonas līgumu, būtu kā Anglijas karaliene, kas atteiktos parakstīt Vestminsterē pieņemtu likumu. Tas nav iespējams. Esmu arī pārliecināts, ka tik liels patriots kā *Klaus* kungs nevēlēsies savu valsti redzēt ierautu iekšējā konstitucionālā krīzē.

Priekšsēdētāja kungs, tāpēc es uzskatu, ka ir pienācis laiks apvienot spēkus, saprast, ka pasaule mūs, eiropiešus, negaida un ka vai nu eiropiešiem ir jāapvienojas un jā saglabā konstruktīvas nostājas attiecībā uz iedzīvotāju pašreizējām problēmām, vai arī Eiropa kā lielvara pazudīs no kartes.

Priekšsēdētāja kungs, lūk, kas, manuprāt, mums tagad jādara vienotībā kā eiropiešiem un kā Parlamentam.

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, pirmām kārtām es vēlētos apsveikt Īrijas kolēģus ar tik fantastisku iznākumu. Lielbritānijā ir Apvienotās Karalistes Neatkarības partija (*UKIP*) un toriji, kuri, kā jau jūs visi zināt, strīdas par līguma pretnieku balsojumu Īrijas referendumā. *UKIP* nemītīgi stāsta, ka mums nevajadzētu iesaistīties Īrijas iekšlietās, bet viņi noteikti iesaucās Īrijas balsojumā, par to nav šaubu. Es gribētu pateikties *Nigel Farage*. Manuprāt, viņš ir paveicis lielisku darbu, jo es saprotu, ka viņa iesaistīšanās patiesībā palīdzēja atbalstošajai kampaņai. To mēdz saukt par neplānotām sekām, bet mēs esam pateicīgi par viņa iesaistīšanos.

Taču toriji ir pilnīgā apjukumā. Viņu domas par Eiropu dalās, un tas aizēno viņu konferenci, kas šonedēļ notiek Mančesterā. *David Cameron* nostāja attiecībā uz Lisabonas līgumu ir visai nepārliecinoša. Viņš joprojām sola — ja viņš uzvarēs vispārējās vēlēšanās, tad rīkos referendumu, ja līgumu nebūs ratificējušas 27 dalībvalstis. Labākajā gadījumā viņu var vainot satraukuma radīšanā. Sliktākajā gadījumā, manuprāt, viņu var vainot tajā, ka viņš nebūt nav atklāts pret Lielbritānijas iedzīvotājiem, jo es nezinu, kā viņš to paveiks.

Tiklīdz kā galvenajos jautājumos ir nepieciešama lielāka, nevis mazāka sadarbība — tādos jautājumos kā klimata pārmaiņas, kā mēs tiekam galā ar finanšu krīzi un arvien pieaugošo bezdarba līmeni, tieši tad toriji ir nolēmuši, ka Lielbritānija būs izolēta un atradīsies ārpus ES. Viņi gribētu, lai mēs raugāties no malas, nevis ietekmējam.

Šonedēļ esam dzirdējuši viņu plānus: kā viņi samazinās sabiedriskos pakalpojumus un paaugstinās pensionēšanās vecumu un kā viņi palīdzēs turīgajiem, samazinot mantojuma nodokli. Kārtējo reizi viņi Eiropas jautājumā cīnās kā žurkas vienā maisā, kā mēs mēdzam teikt Apvienotajā Karalistē. Viņi rada iespaidu, ka ir mainījušies, bet tā noteikti nav. Nē, viņi ir tie paši vecie labie toriji, kas joprojām palīdz dažiem izredzētajiem uz vairākuma rēķina, dogmu uzskatot svarīgāku par Lielbritānijas iedzīvotāju interesēm.

Īrijas iedzīvotāji ir skaidri nobalsojuši par demokrātiskāku, efektīvāku un dinamiskāku ES, un ES nu ir spējīgāka labāk tikt galā ar šodienas reālajām problēmām. Lielbritānijas torijiem tagad ir sevi jāattaisno un jāpaziņo, vai viņu plānos ir riskēt ar Lielbritānijas iedzīvotāju nākotni Eiropas Savienībā, apzinoties visas

nopietnās sekas, ko tas radīs darbavietām un labklājībai. Tāpēc, *Cameron* kungs, atzīstiet savu vainu un atklājiet patiesību!

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, *Wallström* kundze, tā vietā, lai runātu cildinošiem vārdiem Eiropas Parlamentā — un man rodas iespaids, ka Eiropas Parlamentā tādus lieto arvien biežāk —, ir vērts padomāt, kāpēc Īrijas iedzīvotāji balsoja „par”, lai gan pirms gada balsoja „pret”.

Manuprāt, tie, kuri apgalvo, ka krīze iedzina Īrus Lisabonas līguma ķetnās, runā krietni vienkāršotiem vārdiem. Šķiet, ka galvenais iemesls, kāpēc Īri „zaļās salas” iedzīvotāji, atbalstīja līgumu, ir tas, ko viņi ieguva no Eiropas Savienības. Īrija ir nodrošinājusi sev un visām dalībvalstīm savu valsts komisāra amatu. Par to vajadzētu pateikties Īrijai.

ES ir arī apliecinājusi, ka neiejauksies Īrijas nodokļu politikā, un par to jāpateicas Dublinai. Lai tas kļūtu par pēdējo šķērsli Vācijas un Francijas plāniem Eiropas Savienībā ieviest nodokļu standartus.

Visbeidzot, Brisele ir apsolījusi, ka neiejauksies Īrijas Republikas tiesību aktu izstrādē attiecībā uz ētikas un sociālo normu jomu, tajā skaitā arī uz nedzimušu bērnu aizsardzību. Īrijas valdību un iedzīvotājus vajadzētu apsveikt ar šīm efektīvajām pārrunām.

Starp citu, ir uzjautrinoši vērot, kā liksmo tie, kuri priedējās par Īrijas referenduma iznākumu. Daudzos gadījumos tie ir tie paši cilvēki, kuri iebilda pret referenduma rīkošanu viņu valstī.

Diane Dodds (NI). – Kā jau esmu iepriekš teikusi šajā Parlamentā, es nepacietīgi vēlos redzēt Eiropu, kurā nācijas sadarbojas. Es esmu konsekventi iebildusi pret Lisabonas līguma federālismu un pilnvaru atņemšanu dalībvalstīm. Iznākums otrajā Īrijas Republikas referendumā par Lisabonas līgumu Apvienotajai Karalistei neko nemaina. Dokuments, kas kaitē Lielbritānijas valsts interesēm 2009. gada 2. oktobrī, būs tikpat kaitīgs 2010. gada 2. oktobrī. Ratifikācija Polijā to nemainīs; ratifikācija Čehijā to nemainīs; Apvienotās Karalistes vispārējo vēlēšanu datums to nemainīs; un tāpēc es vēlos izmantot šo iespēju šajā Parlamentā, lai aicinātu Lielbritānijas iedzīvotājiem ļaut rīkot referendumu, gluži kā to vajadzētu atļaut pārējām Eiropas tautām, par Lisabonas līguma pilnīgu un pabeigtu tekstu.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu paust prieku par Īrijas referenduma iznākumu ne tikai Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā, ko te jau ir darījuši daudzi deputāti, bet jo īpaši PPE grupas portugāļu deputātu vārdā.

Es uzskatu, ka tas neapšaubāmi nostiprina Eiropas Savienības attīstības un izaugsmes izredzes iespējas un ka tas ir jauna posma sākums. Protams, mēs gribētu apsveikt visus tos, kuri ir devuši ieguldījumu Lisabonas līguma izstrādē, jo īpaši Komisiju un klātesošo komisāri, kā arī, protams, Eiropas Savienības Portugāles prezidentūru, kurai tajā bija liela nozīme. Tāpēc es arī gribētu paust prieku, ka par spīti visām šīm grūtībām un tam, ka mēs joprojām ar nepacietību gaidām Čehijas nostāju, Portugāles iedzīvotāji ļoti priedējās par to, ka viņu valsts galvaspilsētas vārds ir saistīts ar tik izšķirošu soli ceļā uz Eiropas Savienības attīstību. Šajā sakarā es gribētu arī teikt, ka mēs varēsim rēķināties arī ar vēl vienu karogu, kas vienmēr būs arī PPE grupas portugāļu deputātu karogs, un tas ir valstu parlamentu karogs.

Es uzskatu, ka Lisabonas līgums ir izšķirošs solis ceļā uz valstu parlamentu iesaistīšanu Eiropas demokrātijā. Tāpēc es uzskatu, ka šis aspekts, kas ir visbūtiskākais demokrātijas aspekts, proti, pārstāvība un nevis referendumi, kā dažkārt ir nācies dzirdēt šajā Parlamentā, pārstāvība un nevis tiešā balsošana. Lisabonas līgums ir arī nozīmīgs solis ceļā uz valstu pārstāvēto demokrātiju arvien lielāku iesaistīšanu Eiropas procesā. Tāpēc mēs esam ļoti priecīgi par Īrijas iedzīvotāju lēmumu.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es, protams, atkārtoti jau teikto un jebkurā gadījumā paužu atzinību par iznākumu Īrijā notikušajā balsojumā par Lisabonas līgumu.

Es tikai gribētu vērst Parlamentā vēl klātesošo deputātu uzmanību uz izmaiņu iemesliem, jo mēs esam apmierināti ar pozitīvo iznākumu, bet pirms gada bija gluži pretēji. Kas ir citāds? Teksts? Tikai mazliet. Konteksts? Pavisam citāds. Tas arī ir būtiskākais. Mēs varam te pārrunāt institucionālus jautājumus. Iedzīvotāji no Eiropas gaida politiskas atbildes.

Manuprāt, mums ir jāizanalizē šis divkāršais balsojums. Nav tikai viena balsojuma, bet divi. Pirmais „pret” un otrais „par”. Īrijas iedzīvotāji pateica, ka viņiem šajā krīzē ir nepieciešama Eiropa, un to vajag būtiski uzsvērt, jo viņi lūdz, lai Eiropa viņus aizstāvētu, un tas ir svarīgi.

Es atkārtoti vairāku deputātu teikto. Manuprāt, mums tagad ir jārikojas ātri. Tāpēc mēs vērsimies pie Padomes Zviedrijas prezidentūras un pie Komisijas. Ja vēlamies atbildēt uz Īrijas iedzīvotāju prasību, mums ir jāsniedz konkrētas atbildes.

Ekonomikas krīze: vai Eiropa spēj veicināt izaugsmi Eiropas mērogā? Sociālā krīze: vai Eiropa spēj izstrādāt nodarbinātības politiku? Manuprāt, šie ir debašu svarīgākie jautājumi, un es esmu apmierināts ar vēl kādu aspektu, ko mums sniedz Lisabonas līgums, un tās ir plašākas pilnvaras Parlamentam, un, manuprāt, tam ir liela nozīme politiskajās debatēs, tas ir — parādīt, ka pastāv dažādas iespējas, un pārrunāt šīs iespējas.

Tomēr, ja šīm ir jābūt demokrātiskām debatēm un ja Eiropai ir jāspēj sniegt atbildes, mums ātri ir jāizveido Komisija un jāgādā, lai čehi ratificētu līgumu pēc iespējas drīzāk, kas Eiropai ļautu atkal nostāties uz izaugsmes un cerību takas.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Arī es atzinīgi vērtēju Īrijas referenduma iznākumu. Atļaujiet izteikt kādu novērojumu. Mājās sēdošie droši vien domās: „Kā šis iznākums ietekmēs mani?” Es gribētu minēt dažus konkrētus piemērus tam, kā šis iznākums ietekmēs šos iedzīvotājus, citējot dažus piemērus no manas darbības jomas — tieslietām un iekšlietām.

Pamattiesību harta ir dokuments, ar kuru mums vajadzētu lepoties ne tikai kā savas valsts iedzīvotājiem, bet arī kā Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Mūsu kā pilsoņu tiesības ir jānostiprina ar šo līgumu. Tas attiecas arī uz tādu jomu kā personas datu aizsardzība. Drošība un aizsardzība arī ir jānostiprina, jo saskaņā ar līgumu Eiropas Savienība plāno veikt bargāku cīņu pret terorismu un noziedzību. Mūsu juridiskās tiesības tiks atbalstītas, piemēram, tiesas procesos, kas saistīti ar starptautisku adopciju vai uzturēšanās jautājumu sarežģījumiem. Turklāt mūsu intereses īpaši jutīgajā imigrācijas jomā būs vienotas, runājot par vispārējās solidaritātes jēdzienu.

Tas nozīmē, ka līgums konkrētā veidā ietekmēs iedzīvotājus. Kāpēc tā varētu notikt? Jo valdība piešķirs lielākas pilnvaras šim Parlamentam un šis Parlaments gādās, ka šīs pilnvaras tiek izmantotas atbildīgi, tomēr ar aizrautību un iedzīvotāju labā. To darot, kā iedzīvotāju pārstāvjiem mums ir vienmēr jāpaliek viņu pusē.

Adrian Severin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, vairums iru nobalsoja „par” ne tikai Lisabonas līguma labākas izpratnes dēļ, bet arī saprotot, ka patiesai cieņai ir jābūt abpusējai un līdzcietīgai. Īrijas iedzīvotāji saprata arī to, ka Eiropas vilciens bezgalīgi negaida tos, kuri ir nokavējuši savu tikšanos ar vēsturi.

Ar čehiem ir citādāk. Čehijas iedzīvotāji pieņemamā veidā pauda atbalstu politiskākai un sociālākai, efektīvākai un demokrātiskākai Eiropai. Valdība arī atbalstīja līguma ratifikāciju, un parlaments līgumu ratificēja. Tāpēc ne jau mums ir jāizrāda cieņa Čehijas iedzīvotājiem, bet Čehijas Republikas prezidentam ir jāizrāda cieņa savai tautai un parlamentam.

Mums ir svarīgi novilkt pareizo robežu starp pareizu rīcību un ļaunprātīgu izmantošanu un turpināt darboties tā, lai parādītu un pierādītu, kur, mūsaprāt, beidzas pareiza rīcība un sākas ļaunprātīga izmantošana. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka kļūstam par obstrukcionistu gūstekņiem. Mums jāatzīst, ka Lisabonas līgumu pienācīgi ratificēja visas dalībvalstis, un uz tā pamata ir jāsāk veidot iestādes. Parlamentam ir pilnībā jāiesaistās šajā procesā.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, man arī teica, ka manā rīcībā ir trīs minūtes, bet es centīšos iekļauties divās. Es gribētu pievienoties daudzajiem kolēģiem, kas pauž apmierinātību. Manuprāt, ir laiks ieviest un īstenot Lisabonas līgumu, tiklīdz visi to būs ratificējuši, kas, cerams, notiks drīz vien.

Manis vadītā komiteja nu jau kādu laiku dara visu, kas tās spēkos, bet galvenokārt Parlamentam ir svarīgi apzināties tā jaunās pienākumus: tas nedrīkst *de facto* zaudēt nevienu savu plašo likumdošanu funkciju aspektu.

Tomēr es gribētu uzsvērt kādu problēmu, kuru, manuprāt, vēl neviens nav minējis: bija daudz iemeslu, kāpēc Īrijas iedzīvotāji pirmajā reizē noraidīja līgumu, bet viens no iemesliem bija dažu vēlētāju bailes par to, ka Eiropas tiesību sistēma Īrijā varētu grozīt konkrētas pamatvērtības saistībā ar tiesībām uz dzīvību un ģimenes jēdzienu.

Šīs bailes mazināja ar deklarācijām, ko 2008. gada decembrī un 2009. gada jūnijā pieņēma Eiropadomes. Manuprāt, tas ir svarīgi ne tikai Īrijai, bet visai Eiropai. Patiesībā tika paskaidrots, ka *acquis communautaire* neattiecas uz jomu, kas saistīta ar tiesībām uz dzīvību un ar ģimeni. Šis paskaidrojums neattiecas tikai uz Īriju, bet uz visām dalībvalstīm. Patiesībā nebija vajadzības to paskaidrot, jo vairākos spriedumos, kuros iesaistīta Francija, Apvienotā Karaliste un Polija, Eiropas Cilvēktiesību tiesa jau bija nolēmusi, ka tādi jautājumi kā dzīvība, dzīvības vērtība, cieņa pret dzīvību un ģimene ir jāatstāj dalībvalstu pārziņā to izlemšanai saskaņā ar valstu vēsturi, tradīcijām un kultūru.

Tomēr tas, ka Īrija pievērta uzmanību sīkumiem, ļāva oficiāli noskaidrot to, kas, kā jau teicu, nu attiecas uz visu Eiropas Savienību. Es uzskatu, ka tas ir labi, un tas apliecina, ka bija vērts referendumu rīkot divreiz. Protams, mēs ļoti labi zinām, ka Eiropas kultūru veido dažādu kultūru kopums no visām Eiropas valstīm, un mēs visi gribam, lai Eiropa būtu ne tikai ekonomikas zona, bet arī un galvenokārt vērtību kopiena. Tāpēc es domāju, ka Īrijai pienākas dzirdēt mūsu apmierinātību un pateicību par visu, ko tā Eiropai piedāvā savas vēstures un ideālu veidolā.

Eiropai vajadzēja Īriju ne tikai tehnisko iemeslu dēļ saistībā ar Eiropas mehānismiem un organizatorisko uzbūvi, bet arī Īrijas devuma dēļ, kuru mēs visi meklējam kā Eiropas būtību.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Īrijas paustais atbalsts līgumam ir labas ziņas Eiropai un man personīgi kā Portugāles pilsoni un pārliecinātai Eiropas atbalstītājai. Tas apliecina veselā saprāta un prāta uzvaru pār demagoģiju un manipulācijām. Īrijas iedzīvotāji ir skaidri apliecinājuši, ka viņi tic Eiropas projektam. Ar šo atbalsta balsojumu ir novērsts galvenais šķērslis, kas kavēja Lisabonas līguma spēkā stāšanos.

Prezidentam V. Klaus nu nav nekāda attaisnojuma; viņam ir jācieņa demokrātija un parlaments, kas viņu ievēlēja un kas jau ir apstiprinājis Lisabonas līgumu. Lisabonas līgums iezīmē jaunas ēras sākumu. Eiropas Savienība lēmumus pieņems efektīvāk un arī ātrlietu jomā darbosies efektīvāk. ES būs demokrātiskāka, pārredzamāka, tuvāka sabiedrībai un mazāk atkarīga no valdībām. Ar jauno līgumu Eiropas Savienība būs labāk aprīkota, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un globalizācijas radītajām problēmām.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šīs ir bijušas ilgas, bet ne dramatiskas debates. Iedomājieties — ja Īri līgumu būtu noraidījuši, šajā zālē mutluotu emocijas, tāpēc pieļauju — tā kā tika pausts atbalsts, tad mēs te esam ļoti mierīgi, vērtējot pēc Eiropas Savienības skaļuma skalas. Protams, es atzinīgi vērtēju Īrijas referenduma iznākumu kopā ar saviem kolēģiem no *Fine Gael* šajā Parlamentā. Es ļoti smagi strādāju, lai panāktu šādu iznākumu, un es teiktu, ka Īrijas iedzīvotāji raudzījās tālāk par savas valsts un citām vietējas nozīmes problēmām, paskatījās uz Eiropas jautājumu, Lisabonas līgumu un uz pagātņi un saistībām ar Eiropas Savienību un pauda pārliecinošu atbalstu Eiropas Savienībai, un tas ir fantastisks iznākums.

Taču komisāre M. Wallström, kura bija tik laipna un vairākkārt ieradās Īrijā, būs sapratusi slēptās izjūtas, kuras, manuprāt, ir manāmas visās dalībvalstīs, cilvēkos, kuri neizprot Eiropas Savienības būtību. Manuprāt, tā ir mūsu vaina. Es uzskatu, ka mēs par maz runājam par šo projektu, par Eiropas Savienību, par solidaritāti, par to, ko tas patiesībā nozīmē; mēs vairāk runājam par to, ko varam iegūt vai dot, par to, kas nav labi kādā direktīvā vai ir slikti kādā regulā. Iespējams, mums savā politikā vajadzētu ierosināt dažus no šiem jautājumiem, jo, kad pienāk referendums, kā arī tas bija, ir jādodas paskaidrot cilvēkiem ielās, veikalos un skolās to, kas patiesībā ir Eiropa, kā tā darbojas, ko daru es, ko dara Komisija, un tas ir svarīgs uzdevums. Pastāstīt cilvēkiem par Eiropas Savienību ir patiešām ļoti iespaidīgs uzdevums. Īrijas iedzīvotāji tagad to zina labāk nekā pirms gada, jo mēs ar viņiem ļoti daudz sazinājāmies.

Tāpēc es mudīnu mūs visus šajā Parlamentā darīt to katram savā valstī un izvairīties no Eiropas Savienības kritizēšanas, kad tas ir lieki. Kritizējiet, kad tas ir vajadzīgs, un tādiem kā *Nigel Farage*, kuri raizējas par to, ka Īri ir iebiedēti, es teiktu: mūs tik viegli nevar iebiedēt. Tā nebija. Tas nekad nenotiks. Un es varu teikt, komisāre — ja manis te nebūs šo debašu beigās, tad tas nav aiz necieņas pret jums vai pret prezidentūras priekšsēdētāju; tas ir citu pienākumu dēļ, bet paldies par jūsu visu sniegto atbalstu pēdējā laikā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dāmas un kungi, kā Parlamenta deputāts no Ungārijas, pirmās valsts, kas ratificēja Lisabonas līgumu, es atzinīgi vērtēju Īrijas referenduma iznākumu. Tomēr es ļoti gribētu, lai mēs paraudzītos tālāk par ratifikācijas procesu un parunātu par to, kā mums vajadzētu īstenot Lisabonas līgumu, kas ir milzīgs solis ceļā uz politisku vienotību un vērtību kopienas radīšanu. Tas lielā mērā paplašinās sociālās tiesības un aizsargās tās ar juridiski saistošu Pamattiesību hartas ieviešanu. Tāpat tas par ES normu padarīs valodu un kultūru dažādību. Tomēr Lisabonas līgumā ir arī kāds ļoti nozīmīgs jauns noteikums.

Pirmo reizi ES vēsturē ir minētas pie minoritātēm piederošu cilvēku tiesības. Nacionālās un etniskās minoritātes, kā arī imigrantu minoritātes veido 15 % no ES iedzīvotāju skaita. Mēs beidzot varam sākt veidot ES sistēmu minoritāšu aizsardzībai. Paldies par uzmanību.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līguma pieņemšana noslēdz vēsturisko lielāko Eiropas Savienības paplašināšanās procesu, kad tai pievienojās 10 jaunas dalībvalstis. Šis process sākās pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados un beidzas ar vienošanos par institucionālām izmaiņām, ar kurām Eiropas Savienību pielāgo jaunajai realitātei.

Līguma pieņemšana aizsāk jaunu posmu un iespēju, lai ES spertu soli uz priekšu. Iestādes, kuras mēs varēsim izveidot, ir tikai iespēja, un mūsu ziņā ir tas, kā to izmantosim. Šis ir arī piemērots brīdis, lai tiem iedzīvotājiem, kas pret Eiropas projektu izturas skeptiski, pierādītu, ka ES ir dzīva, tā mainās un — pats svarīgākais — tā risina iedzīvotāju problēmas. Tāpēc šķiet ļoti būtiski ierosināt jaunu politiku, kas ņemtu vērā mūsu pašreizējās problēmas. Tomēr ir bažas, ka tā vietā, lai uz to koncentrētos, mēs iegrimsim diskusijās par formāliem un personīgiem jautājumiem: kurš jāizvirza kuram amatam. Mēs nedrīkstam ļaut, lai nacionālais egoisms, kas var palielināties krīzes laikā, apdraudētu iespēju, kas ES pašlaik ir. Svarīgākais ir tas, ka mums ir jāpārlicina iedzīvotāji, ka ES nav tikai elite ar darbavietām un pārmērīgu birokrātiju, bet arī jauni un efektīvāki veidi iedzīvotāju problēmu risināšanai.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es te šodien stāvu kā lepns Parlamenta deputāts no Īrijas. Bija vajadzīgi sabiedrības pārstāvju, sportistu, uzņēmēju apvienību, lauksaimnieku un arodbiedrības darbinieku sviedri un asaras, lai panāktu šo vēsturisko atbalsta balsojumu. Es esmu lepns, ka pagājušajā piektdienā es biju savā dzimtajā Tiperarijas pusē, vērojot straujās uzvaras tuvošanos, kas apliecināja to, ko allaž esmu zinājis — Īrija ir dedzīga Eiropas atbalstītāja, un mēs esam apņēmības pilni darīt savu darbu arī turpmāk.

Zinu, ka leprekoni no UKIP partijas, kuri pērn apmeklēja Parlamentu pēc pirmā referenduma, ir pazuduši. Daudzi no jums priecāsies dzirdēt manu ciešo pārliecību, ka Īrijas iedzīvotāji ir padzinuši viņus no šejienes uz visiem laikiem. Lisabonas līguma spriedums bija patiesības uzvara pār sasodītiem meliem un mītiem, ko dažkārt izplatīja ekstrēmisti no līguma pretinieku puses, kuri centās izmantot iedzīvotāju neviltotās bažas savā labā. Tie ekstrēmisti pagājušajā piektdienā saņēma pelnīto.

Tomēr mums ir jāgūst mācība. Mums, visiem progresīvās politikas un progresīvās Eiropas atbalstītājiem, kopīgiem spēkiem ir vairāk jānudina iedzīvotājus iesaistīties Eiropas iestāžu darbā. Mēs nedrīkstam tās uztvert kā kaut ko pašsaprotamu.

Damien Abad (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Īrijas iedzīvotāji ir nepārprotami izvēlējušies dzīvot Eiropā, apstiprinot Lisabonas līgumu ar ļoti lielu balsu vairākuma pārsvaru. Kā jaunākais Eiropas Parlamenta deputāts no Francijas es atzinīgi vērtēju šo izvēli, kas beidzot mums ļauj pievērst uzmanību iedzīvotāju īpašajām bažām.

Tomēr es gribētu izteikt divus komentārus. Pirmkārt, nevienam nevajadzētu novērtēt par zemu to, ka būtībā krīze padarīja īrus par Eiropas atbalstītājiem un ka īru paustais atbalsts tāpēc ir jāuztver kā patiesa vajadzība pēc Eiropas, pēc politiskas Eiropas, kas aizstāv un izsaka priekšlikumus, vajadzība pēc Eiropas, kas spēj reaģēt uz krīzi un kas gādā, lai tās iedzīvotāji dzīvotu tādā drošībā, kādu tie prasa.

Otrkārt, neveiksmei Īrijas pirmajā referendumā mums vajadzētu kalpot par piemēru un mācību. Mēs nedrīkstam nonākt tādu procedūru varā, kas ir nepiemērotas Eiropai ar 27 dalībvalstīm, ikreiz, kad vēlamies, lai Eiropa virzītos uz priekšu. Pašreizējā sistēmā reizēm dalībvalstij ir daudz lielāka interese noraidīt līgumu nekā to apstiprināt. Šim labumam, kas mudinātu noraidīt, vajadzētu mūs iedrošināt ieviest reālu procedūru Kopienas līmenī, kas novērs debašu pārvirzīšanu valsts līmenī.

Eiropa atkal kļūs dinamiskāka, un mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, beidzot būs izdevība risināt tik jutīgus jautājumus kā krīze piena nozarē vai pat gāzes krīze pagājušajā ziemā. Es gribētu uz mirkli vērst Parlamenta uzmanību uz to, kas radīs vienīgās bažas par Kopienas 2010. gada budžetu, proti, Eiropas atvēršošānās plāna otrā posma finansēšana EUR 2 miljardu apmērā. Es esmu viens no tiem, kurš uzskata, ka mums vajadzētu nodrošināt šī plāna finansēšanu ne tikai ar lauksaimniecības apropriācijām, jo tā tiktu raidīts kļūdainš signāls lauksaimniekiem saistībā ar krīzi, kā arī tas apdraudētu mūsu pārtikas drošības un zemes gabalu nākotni.

Noslēgumā es gribētu vēlreiz pateikties mūsu īru draugiem un nosūtīt viņiem sirsnīgākos apsveikumus sakarā ar viņu nepārprotamo izvēli par labu Eiropai. Es aicinu poļu un čehu draugus rīkoties, lai nodrošinātu to, ka

Eiropai ir šie instrumenti, kas tai ļaus stāties pretī globalizācijas mestajiem izaicinājumiem turpmākajās desmitgadēs.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, man ir trīs īsas ziņas.

Pirmkārt, pievienojos daudziem iepriekšējiem runātājiem un atzinīgi vērtēju pārliecinošo „jā”, ko Īrija puda referendumā.

Otrkārt, kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs es gribētu uzsvērt, cik nozīmīga ir varbūtība, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā, nostiprinot Eiropas integrācijas projekta likumīgumu, jo tam ir sakars ar tādiem jautājumiem kā pilsonība, tiesības, brīvības un mūsu iespējas kopīgiem spēkiem apkarot organizēto noziedzību un terorismu, kā arī Šengenas līguma darbības robežās efektīvi risināt tādus jutīgus jautājumus kā patvēruma pieprasīšana, imigrācija, ārvalstnieku statuss un ES ārējo robežu uzraudzība.

Treškārt, es tomēr gribētu norādīt, kā to jau ir darījuši iepriekšējie runātāji, ka ar šo viss vēl nebeidzas. Tas tā ir ne tikai tāpēc, ka Čehijai vēl ir jāratificē līgums, bet arī tāpēc, ka mums ir jāgūst mācība no grūtībām, kuras piedzīvojām, cenšoties panākt Lisabonas līguma ratifikāciju. Tas nav bijis viegli; ir bijušas 10 gadu ilgas debates, un tas liks mums kļūt prasīgākiem ne vien pret sevi, bet arī pret turpmāko paplašināšanos, kad būs nepieciešama visu to personu uzticamība, sadarbība un atbildības uzņemšanās, kuras būs parakstījušas jaunos noteikumus, kas būs jāievēro no brīža, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pāris dienu pēc pozitīvā iznākuma Īrijas referendumā es patiesi jūtu, ka varam teikt — nu mēs esam eiropeiskāki, nekā bijām agrāk. Es patiesi klusībā par to priecājos. Diemžēl mēs vēl esam lielā mērā atkarīgi no Konstitucionālās tiesas lēmuma, kā arī no Čehijas prezidenta labās gribas.

Mums ir jāraida nepārprotams signāls atbildības ziņā tiem, kuru rokās ir šī Eiropas Savienības galvenā līguma nākotne, mūsu iestādēm un tiem 500 miljoniem eiropiešu, kurus mēs pārstāvam. Mēs vairs nedrīkstam būt kļīnieki tiem dažiem, kuru vienīgais mērķis ir darboties pretēji vispārējām Eiropas interesēm. Ja ir likumīgi, ka daži vairs nevēlas iet pa Eiropas integrācijas taku, ja ir likumīgi paust bažas, tad likumīgi ir arī ļaut virzīt uz priekšu integrācijas procesu tiem, kas to vēlas.

Būtībā Eiropas līgumu ratifikācijas procesi pārāk bieži līdzinās sāgām vai Pirra uzvarām. Vai uz mums nemitīgi ir jāizdara tāds spiediens, lai garantētu līguma un tā institucionālo reformu stāšanos spēkā?

Mums jānācās no šī haotiskā ratifikācijas procesa, kā arī acīmredzot no apņemšanās rīkot pārrunas par otra referendumā rīkošanu Īrijā, it kā būtu normāli piespiest vēlreiz balsot iedzīvotājus, kas jau ir pieņēmuši suverēnu lēmumu, un it kā būtu normāli vienošanos par līgumu izmantot kā darījuma elementu. Uz spēles ir likta iestāžu saskaņota darbība un Eiropas projekta līdzsvars.

Līguma ratificēšana ir necīgākā prasība uzticamības un vienotības ziņā, sākot no brīža, kad valsts nolemj pievienoties Eiropas Savienībai. Mēs vēlējamies paust pārliecinošu vēstījumu iedzīvotājiem, nodrošinot, ka līgumu ratificē līdz Eiropas vēlēšanām 2009. gada jūnijā. Ko, jūsuprāt, iedzīvotāji šodien domā par Lisabonas līgumu un vēl jo vairāk par iekšējās darbības saskaņotību un mūsu likumību?

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Īrijas nepārprotamais atbalsts Lisabonas līgumam ir nozīmīgs solis ceļā uz vienotu Eiropu un neliels trieciens eiroskeptiķiem.

Šis lēmums ir vēl jo vairāk nozīmīgs tāpēc, ka to pieņēma iedzīvotāji, balsojot referendumā, un nācija, kurai bija dots gads laka pārdomām, vai sākotnēji teiktais „nē” tiešām dos kādu reālu labumu Īrijai.

Uzmanība nu būs pievērsta ne tikai Čehijai, bet arī tam, cik ļoti var ticēt Apvienotajai Karalistei, ES dalībvalstij, kuras opozīcijas līderis *David Cameron* ir solījis rīkot referendumu par līgumu, ja uzvarēs 2010. gada vēlēšanās. Viņš ir devis šo solījumu par spīti tam, ka abas Apvienotās Karalistes palātas ratificēja līgumu 2008. gada vidū.

Kas notiks ar ticamību lēmumiem un ar starptautiskajām saistībām, ko uzņemusies Apvienotā Karaliste, viena no ES dalībvalstīm, kas jau ir ratificējusi līgumu, bet tagad draud apturēt savus lēmumus un saistības divus gadus pēc to pieņemšanas?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, kad 2003. gada pavasarī gandrīz 84 % Ungārijas pilsoņu nobalsoja par valsts pievienošanu Eiropas Savienībai, viņi jutās tā, ka atgrieztos tur, kur ir viņu īstā vieta — Eiropas tautu vienotajā saimē, no kuras viņus uz vairāk nekā 40 gadiem atrāva komunistu diktatūra. Tāpēc ungāri Eiropas Savienību uzskatīja ne vien par ekonomiskās sadarbības struktūru, kuras pamatā ir noteikumi,

bet arī kā kopienu, kas darbojas, pamatojoties uz vērtībām. Mums prieks, ka Īrija ir apstiprinājusi Lisabonas līgumu, jo ar šo rīcību tiek atzītas mūsu vērtības dibināšanas līgumā, un šajās vērtībās noteikti ir iekļauta minoritātēm piederošu personu tiesību atzīšana.

Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, es pirmā pacēlu zilo kartīti *Szegedi* kunga izteikumu laikā. Es būtu gribējusi viņam pajautāt, vai viņš ir izlasījis Lisabonas līgumu, jo, ja viņš ir to izlasījis, viņš noteikti zinātu pantu par minoritātēm, kuras nupat minēju. Ungārijas iedzīvotāji ir pārliecināti, ka pēc līguma stāšanās spēkā ES kļūs jutīgāka attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar minoritātēm, un Slovaku valodas likumam līdzīgi pasākumi reizi par visām reizēm kļūs nepieņemami. Tas nozīmē, ka ikvienam ir ne vien jāievēro tiesību aktos rakstītais, bet jāciena arī Eiropas Savienības attieksme. Citiem vārdiem sakot, katram Eiropas iedzīvotājam ir pienākums nodrošināt minoritātēm iespēju brīvi runāt savā dzimtajā valodā bez ierobežojumiem un tā, lai viņi savā dzimtajā zemē justos kā mājās.

Esmu cieši pārliecināta, ka Lisabonas līgums mums arī lielā mērā palīdzēs likt ES iestādēm labāk saprast to, ka mums ir jāargē savas vērtības arī Eiropas Savienībā un ka mums ir jārikojas, tiklīdz tās netiek ievērotas. Kolēģi no sociālistu, liberāļu un pie politiskajām partijām nepiederošajām grupām, mums vienkārši nedrīkst būt dubultu standartu. Citiem vārdiem sakot, mēs atsaucamies uz šīm vērtībām, ja tas der mūsu interesēm, bet par tām aizmirstam, ja mums tā ir izdevīgāk. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) nevēlas redzēt tādu Eiropu.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, es pagājušajā nedēļā biju Īrijā atbalstīt savus draugus Īrijas Leioristu partijā. Es priecājos, ka Īrija puda pārliecināto atbalstu līgumam, jo šis ir ļoti nozīmīgs lēmums gan Īrijai, gan Eiropas Savienībai. Kā lauksaimnieks esmu jo īpaši priecīgs, ka šoreiz Īrijas lauksaimnieki atbalstīja referenduma kampaņu jau no sākuma. Tas bija ļoti labs lēmums, jo, kad līgums stāsies spēkā, Eiropas Parlaments iegūs tādas pašas pilnvaras, kādas ir Padomei lauksaimniecības jautājumos, tajā skaitā attiecībā uz koplēmuma procedūru kopējā lauksaimniecības politikā, kas noteikti ir labas ziņas Eiropas lauksaimniekiem.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, kā jaunievēlēts Parlamenta deputāts es vēlētos teikt, ka lepojos ar pozitīvo iznākumu Īrijas referendumā par Lisabonas līgumu pagājušajā piektdienā. Es lepojos arī ar aktīvajām debatēm, kas šodien šeit notiek.

Cilvēki ir vaicājuši, kāpēc Īrija pārdomāja. Tam, iespējams, bija četri galvenie faktori. Pirmais, manuprāt, bija tas, ka mēs ieguvām komisāru; otrais — garantijas; trešais bija tas, ka šoreiz mums bija īstas debates un cilvēki bija pienācīgi informēti, nevis tā, kā iepriekšējā reizē. Arī ekonomikas krīze bija viens no faktoriem, bet galvenais bija tas, ka atbalsta kampaņa šoreiz bija mobilizēta, kā tas nebija iepriekšējā reizē. Pilsoniskās grupas un politiķi sanāca kopā, un šī bija pirmā reize, ko spēju atcerēties, kad politiskās partijas — tradicionālās politiskās partijas — aizmirs domstarpības un izvērta kampaņu Īrijas labā. Īrijas iedzīvotāji to sadzirdēja.

Pret līgumu vērstā kampaņa arī bija labi organizēta, un visiem bija kas sakāms, arī Apvienotās Karalistes Neatkarības partijai, kas gādāja, lai šis dokuments — „*Patiesība par līgumu. Apturiet ES buldozeru!*” („*The truth about the Treaty: Stop the EU bulldozer!*”) — tiktu izplatīts visā Īrijā. Īrijas iedzīvotāji nolēma, ka viņi labprātāk grib būt ES vilcienā, nevis UKIP buldozerā.

Pagājušajā nedēļā triumfēja saziņa. Bieži ir dzirdēts par saziņas trūkumu. Šis bija saziņas triums, un, ja tā turpinās, mums izdosies Eiropu pietuvināt tās iedzīvotājiem.

Tagad Čehijas prezidentam atlicis parakstīt līgumu un to ieviest, jo, ja viņš to nedarīs, tā, manuprāt, būs vērienīgākā diktatoram atbilstoša rīcība pasaules vēsturē un pilnīga demokrātijas noliegšana.

Liels paldies par atbalstu, un mēs ceram, ka īri vēl ilgi būs pozitīvi noskaņoti eiropieši.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēc astoņiem gadiem un daudzām debatēm un pārrunām, beidzot ir reāla iespēja, ka šis Reformu līgums stāsies spēkā, arī pateicoties daudzu šī Parlamenta deputātu smagajam darbam, kuri bija uzticīgi šim projektam no sākuma līdz galam Konventā un vēlāk starpvaldību konferencēs.

Es uzskatu, ka Parlaments šajā Reformu līgumā ir ieguldījis konstruktīvu darbu. Manuprāt, ja Čehijas Konstitucionālā tiesa Prāgā sniegs pozitīvu lēmumu, prezidentam V. Klaus vairs nebūs nekāda juridiska pamatojuma bloķēt turpmāko ES attīstību. Pārējās Čehijas konstitucionālās iestādes arī atradīs veidus, kā atrisināt šādas nelikumīgas blokādes.

Mēs, protams, dzirdam, ka no Apvienotās Karalistes puses skan jauni draudi. Tomēr, ja Lielbritānijas valdībai būtu ļauts rīkot referendumu, tad tas nebūtu par Lisabonas līgumu, bet par to, vai Lielbritānijas iedzīvotāji atbalsta ES vai arī vēlas no tās izstāties. Referendumam būtu jābūt par to, nevis par jau ratificētu līgumu. Tas būtu pilnīgi nepieņemami. Manuprāt, mums no tā jāmacās, proti, iedzīvotājiem vajag vairāk informācijas. Tāpēc es ceru, ka jaunajā Komisijā būs arī priekšsēdētāja vietnieks komunikācijas un informācijas jomā un, iespējams, pat komisārs Eiropas pilsonības jautājumos. Tā būtu atbilde uz diskusijām par Eiropas politiku.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pateicoties Lisabonas līgumam, Eiropa var uzņemties risināt jautājumus, kuru būtība sniedzas tālāk par dalībvalstu iekšējām problēmām. Vai Eiropa būs gatava to darīt? To ir grūti pateikt. Ir skaidrs, ka šajā sakarā daudz būs atkarīgs no Eiropas iedzīvotājiem.

Tomēr, tāpat kā līgums, Eiropas Savienībai ir vajadzīga arī griba rīkoties un pārstāvēt sevi pasaulē. Tai ir jābūt atbildība par pasauli, par savu stabilitāti un attīstību. No tā ir atkarīga arī ES drošība un attīstība. Mums jāvairās lietot ierasto metaforu, ka Eiropa ir droša, pārtikusi un demokrātiska zeme, kas atzīst cilvēktiesības, bet kuru plosa pašas iekšlietas un kura ir uzgriežusi muguru pasaulei.

Lisabonas līgums liek mums labāk izprast gaidāmos izaicinājumus. Pēc īru paustā atbalsta vienotā Eiropa nu raugās uz Poliju un Čehiju. Man nav ne mazāko šaubu, ka Lisabonas līgums drīz stāsies spēkā. Tomēr, kamēr gaidām prezidenta *L. Kaczyński* un prezidenta *V. Kļaus* parakstus, padomāsim par to, kā pašreizējās reformas gaitā ir attīstījusies diskusija, un izdarīsim secinājumus no notikušā. Mums vajadzētu gatavoties nākotnei. Mums vajadzētu gatavoties turpmākām reformām, jo lieliskais projekts, ko pašreiz radām — Eiropas Savienība —, ir vēl nepabeigts. Noslēgumā es gribētu teikt vēl ko — paldies, Īrija.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 2. oktobris bija lieliska diena Eiropai, pateicoties Īrijas iedzīvotājiem, kuri pauda atbalstu Lisabonas līgumam. Koplēmuma stāšanās spēkā būs patiesi demokrātiska revolūcija, jo īpaši kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Parlamentam beidzot būs tādas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, kas būs vienlīdzīgas ar Lauksaimniecības ministru padomes pilnvarām, pateicoties īru piekrišanai un pozitīvajiem balsojumiem, kas notikuši valstu parlamentos, arī Čehijas parlamentā.

Jebkura kavēšanās radītu problēmas visu dalībvalstu lauksaimniekiem. Patiesībā lauksaimniecības nozare pašlaik piedzīvo vienus no nenoteiktākajiem un grūtākajiem laikiem pēdējos gados, jo ir pazeminājušās cenas lielākajai daļai produktu, ne tikai piena produktiem, kā dažās pēdējās dienās to esam varējuši novērot.

Gaidot oficiālu līguma stāšanos spēkā, priekšsēdētāja kungs, mēs sagaidām, ka Padome un Komisija kopš šodienas rūpīgi apsvērs lēmumus, ko būs pieņēmis Parlaments — kuru demokrātiski ir ievēlējuši visi Eiropas iedzīvotāji — arī attiecībā uz lauksaimniecības jautājumiem, sākot ar pasākumiem krīzes novēršanai piena nozarē.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es arī priecājos, ka Īrijas iedzīvotāji beidzot ir apstiprinājuši Lisabonas līgumu, jo es šo dokumentu uzskatu par būtisku Eiropas integrācijai.

Mums vajag jaunu līgumu, lai nodrošinātu Eiropas Savienību ar mūsdienīgiem instrumentiem un labākiem darba paņēmieniem, kas ļautu efektīvi risināt mūsdienu pasaules problēmas. Šis līgums pirmām kārtām ir solis ceļā uz to, lai lēmumu pieņemšanas process ES līmenī būtu demokrātiskāks, ļaujot mums, Eiropas Parlamentā esošajiem, būt vieniem no pirmajiem, kuri saskaņā ar šo līgumu piedzīvo pozitīvu viedokļu apmaiņu.

Koplēmuma procedūras paplašināšana Eiropas Parlamentam sniegs vienlīdzīgas iespējas ar Padomi likumdošanas pilnvaru ziņā 95 % Kopienas tiesību aktu gadījumā. Piemēram, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, kurā es darbojos, koplēmuma procedūru varēs izmantot 80 darbības jomās 40 vietā, tādējādi palielinot ES tiesību aktu demokrātisko likumību.

Domāju, ka jaunais tiesiskais pamats palīdzēs paātrināt ekonomiskās attīstības procesu un pielāgot dalībvalstu tiesību sistēmas. Tāpat esmu stingri pārliecināts, ka šis pasākums ļaus mums vieglāk īstenot vienu no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem — radīt ekonomisku, sociālu un teritoriālu vienotību.

Ar lielu interesi gaidu ratifikācijas procesa noslēgumu un ar nepacietību vēlos, lai mēs varētu uzsākt līguma ieviešanu.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju pagājušās svētdienas referendumā Īrijas iedzīvotāju pārliecinoši pausto atbalstu Lisabonas līgumam. Cerēsim, ka grūtais līguma ratificēšanas process beidzot ir noslēdzies.

Es esmu pārliecināts, ka līgumu ratificēs arī Čehija. Manuprāt, būtu nesaprotami un nepieņemami, ja Eiropas nākotne tiktu aizkavēta, ja to apturētu personīgs viedoklis, kurā pilnībā nav ņemts vērā attiecīgā parlamenta vairākuma viedoklis un kas nesaskan ar to. Mēs visi vēlamies, lai izbeigtos institucionālais strupceļš, kuru esam piedzīvojuši gandrīz 10 gadu.

Tāpēc es saku paldies Īrijas iedzīvotājiem, jo viņu paustā griba liek mums cerēt uz spēcīgāku un turīgāku Eiropu, kas ir vienotāka un vēl plašāka, vienlaikus nosakot visām Eiropas iestādēm pienākumu un saistības rīkoties tā, lai tās ievērotu šo gribu. Turklāt šo gribu ir paudusi lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju.

Es ceru, ka mēs visi esam pelnījuši Eiropu, kas kļūst arvien prominentāka, kas ir vienotāka un atbalsta demokrātiskas vērtības, sociālās tiesības un pamattiesības, kā arī ekonomisko izaugsmi visā pasaulē, vienlaikus veicinot arī vides aizsardzību.

Mário David (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ministr, komisāre, dāmas un kungi, es gribētu bilst tikai pāris vārdus, aplaudējot par godu vēsturiskajam un tālejošajam Īrijas referenduma iznākumam, un uzsvērt *Fine Gael* un tās vadītāja, nākamā Īrijas premjerministra, *Enda Kenny*, izšķirošo nozīmi šī procesa vadīšanā. Šī procesa laikā bija pavisam skaidrs, ka Eiropas Savienība ir jāpietuvina tās iedzīvotājiem, visiem mums, kas esam galvenie ieguvēji no Eiropas Savienības darbības. Ir būtiski, lai visi apzinātos to, cik liela ir Eiropas ietekme un sniegtais labums mūsu ikdienas dzīvē.

Eiropa ir mūsu mājas. Kas ir labi Eiropai, tas ir labi visām dalībvalstīm un to iedzīvotājiem. Katrā ziņā to var teikt par Lisabonas līgumu. Šajā līgumā ir skaidri pateikts, ka iedzīvotāji var būt gan lepnī un uzticami savas valsts iedzīvotāji, kā arī apņēmīgi Eiropas projekta atbalstītāji. Pēc ārkārtīgi garām debatēm par Eiropas Savienības organizāciju un funkcijām, tā ar jauniem un efektīvākiem instrumentiem spēs vairāk koncentrēties uz eiropiešu patiesajām problēmām: konkurenci, izaugsmi un nodarbinātību.

Priekšsēdētāja kungs, ministr, es noslēgšu ar ieteikumu turpmākajām paaudzēm. Ņemot vērā to, ka trūkst informācijas par Eiropas Savienības vērtībām, pilnvarām, mērķiem un *modus operandi*, Parlamentam vajadzētu ierosināt ieviest jaunu obligātu Eiropas studiju sistēmu jauniešiem pēc obligātās izglītības iegūšanas katrā dalībvalstī. Jaunie eiropieši efektīvi, objektīvi, nesamāksloti un pa īstam apgūs mūsu principus, sapratīs, kas esam, ko darām un ko vēlamies panākt.

Apgūstot to agrā jaunībā, viņi uz visu mūžu būs sapratuši to Eiropas identitātes potenciālu un noderīgumu, kuru būs radījis šis unikālais projekts, lai brīvprātīgi dalītos suverenitātē kontinentālā mērogā.

David Casa (PPE). – (MT) Jā, šis tik tiešām ir vēsturisks brīdis ne tikai tāpēc, ka Īri ir apstiprinājuši līgumu, vairākumam paužot atbalstu, bet tāpēc, ka Polija šodien ir paziņojusi, ka ratificēs līgumu.

Šo līgumu nācās gaidīt ilgu laiku. Esmu te strādājis tikai piecus gadus, tomēr ir delegāti, kas šī vēsturiskā brīža gaidās ir strādājuši ļoti ilgu laiku. Viņu vidū ir arī mans kolēģis *Méndez de Vigo*. Šis ievērinātais notikums tagad uzliks lielāku pienākumu uz mūsu kā politiķu pleciem, un tas attiecas arī uz Čehijas prezidentu. Viņa personīgajam viedoklim ir nozīme, tomēr viens cilvēks sava personīgā politiskā viedokļa dēļ nevar turēt gūstā visu valsti, kā arī visu Eiropas Savienību.

Kā politiķiem mums ir jāuzņemas liela atbildība. Mums ir jāsniedz atbildes un jāatbild tikai Eiropas Savienības iedzīvotājiem, jo galu galā mēs taču pārstāvam viņus. Eiropa pašlaik saskaras ar grūtiem pārbaudījumiem tādos jautājumos kā finanšu krīze, klimata pārmaiņas, imigrācijas problēmas un jaunu darbavietu radīšana Eiropā. Tādēļ Čehijas prezidenta viedoklis nedrīkst aizkavēt Eiropas centienus īstenot iecerētos standartus. Es piekritu iepriekšējam runātājam, kurš teica, ka ir jāizveido Komisija. Mums ir priekšsēdētājs, un tāpēc es nesaprotu, kāpēc mums ir jāgaida uz Čehijas Konstitucionālās tiesas lēmumu, lai varētu izveidot Komisiju. Ir daudz darāmā, un Komisijai ir jāķeras pie darba nekavējoties, lai garantētu, ka šis darbs tiek padarīts.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Es pievienojos tiem daudzajiem Parlamenta deputātiem, kuri pirms manis ir atzinīgi vērtējuši Īrijas vēlētāju pieņemto lēmumu atbalstīt Lisabonas līgumu. Tagad mēs varam raudzīties nākotnē ar optimismu, lai pabeigtu ratifikāciju. Tomēr tas ir tikai pirmais solis ceļā uz, manuprāt, trīs īstenojamiem mērķiem. Mums ir jāuzlabo dalībvalstu integrācija, mums ir jānojauc šķēršļi, kurus ir radījusi „divu ātrumu” Eiropa, un mums ir jāturpina ES paplašināšanas process Balkānu virzienā.

Lisabonas līguma pamatā ir Eiropas solidaritāte, un es ceru, ka šī solidaritāte izpaudīsies praksē, nevis paliks tikai kā nodomu deklarācija, kas pausta dažādos Eiropas iestāžu forumos. Domāju, ka ekonomikas krīze arī apliecina, ka solidaritāte ir vienīgais veids, kādā atrisināt pašreizējās grūtības, un ka spēcīga ES dos iespēju mums visiem būt nozīmīgiem dalībniekiem globālā mērogā.

Mūsu ceļš līdz šim ir bijis tāls un grūts. Mēs nevaram atļauties novājināt Eiropas integrācijas pamatus. Esmu cieši pārliecināts, ka realitāte eiroskeptiķiem pierādīs — kopā mēs esam stiprāki, nemaz nerunājot par to, ka mēs nevaram panākt neko, atgriežoties pie 20. gadsimta sākuma ģeopolitiskās situācijas.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ministr, komisāre, ceru, ka ar pagājušās piektdienas iznākumu Eiropa izklūs no līgumu krīzes un ka būs iespējama stabila institucionālā struktūra, kas ir piemērota 27 dalībvalstu organizācijai un kas atšķiras no Nicas līgumā noteiktās.

Priekšsēdētāja kungs, līgums nav gluži mākslas darbs, juridisks darbs, kas radīts tikai apbrīnai. Tam ir jābūt derīgam un efektīvam. Tāpēc, lai cik svarīgi arī nebūtu turpināt diskutēt no politiskā skata punkta, piemēram, par to, kurš būs Padomes priekšsēdētājs, svarīgāk ir pabeigt ratifikācijas procesu, lai līgums varētu stāties spēkā, jo ar šo Īrijas referenduma iznākumu ir skaidrs, ka Eiropu nevar veidot pret iedzīvotāju gribu. Vai nu ar pārstāvību, vai ar referendumu šī kopā sanākšana ir iespējama.

Ir svarīgi norādīt arī to, ka balsojums „pret” ir tikpat demokrātisks kā balsojums „par”. Dažiem tas šķiet mulsinoši. Es ceru, ka pēc ratifikācijas Īrijā, Čehijā un Polijā dalībvalstīs var ieviest *de facto* solidaritāti. Tāpat es ceru, ka mēs virzīsimies uz tādu stāvokli, kurā šo lielo soli pavadīs Šūmaņa Eiropas modelis: Eiropa, kas ir veidota pamazām, dienu no dienas un, pats svarīgākais, veicinot Eiropas ideālus.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Īrijas referenduma veiksmīgais iznākums ir visa Eiropas projekta triumsfs. Kam par to jāpateicas? Pirmkārt, tam, ka ģīriem piešķīra garantijas. Citiem vārdiem sakot, vairums ņēma vērā mazākuma vēlmes. Īstā demokrātijā galvenais nav tas, lai vēlēšanās pārsvaru gūtu vairākuma viedoklis, bet tas, lai tiktu ņemtas vērā arī mazākuma vēlmes. Tā būtu jārikojas, arī aizstāvojot Eiropas minoritātes.

Otrais veiksmīgā iznākuma iemesls ir tas, ka līguma atbalstītāji izvērta labāku kampaņu nekā pirmajā reizē, kad līgumu referendumā noraidīja. Eiropas Savienība ir savienība, kas labprātāk saka „jā”, nevis „nē”. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — ekonomikas krīzei arī bija sava nozīme referendumā gūtajos panākumos. Tas pats liktenis, kas piemēklēja Īslandi, kura nav ES dalībvalsts, būtu gaidījis Īriju. Krīze liek apzināties, ka kopā mēs esam stiprāki un ka sadarbība un solidaritāte dod lielāku labumu par saspīlējumu attiecībās.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, jaunais ģīru balsojums, šoreiz atbalstot Lisabonas līgumu, ir patiesi labas ziņas. Tomēr ir vismaz divi aspekti, kas liek būt piesardzīgiem. Pirmkārt, līgums joprojām ir jāparaksta prezidentam V. Klaus, kuru esam tikai sarūgtinājuši ar savu reakciju uz viņa atklāto skepticismu un antieuropeiskumu, kad viņš pērnā gada pavasarī uzstājās šajā Parlamentā. Es tikai vēlos, kaut mēs būtu gudrāki.

Otrkārt, ir jābūt piesardzīgiem ar lielajām cerībām, kādas attiecinām uz integrācijas, tajā skaitā arī uz paplašināšanās, atsākšanu, tiklīdz Lisabonas līgums būs stājies spēkā. Patiesībā, ja mūsu darbība kļūst lēnāka, tad ne Lisabonas līguma trūkuma dēļ, kas ir tikai alibi, bet pašreizējās krīzes negatīvās ietekmes dēļ, iedrošinot renacionalizēt konkrētas Kopienas politiskās nostādnes un straujas tendences Eiropas Savienībā. Ar tām ir jātiek galā atsevišķi un pienācīgi, ja vēlamies, lai Lisabonas līgums būtu tāds, uz kādu mēs ceram.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka viens no šo debašu secinājumiem ir šāds — ja viss tiek paskaidrots, ja notiek diskusija ar iedzīvotājiem, ja ir saziņa, ja nav melu, tad tiek panākta lielāka līdzdalība un atbalsts Eiropas projektam.

Tāpēc es, atsaucoties uz jau daudzu runātāju teikto, riskēšu izteikt ko pozitīvu un konstruktīvu un lūgšu Eiropas Komisiju apsvērt, vai, veidojot jauno Komisiju, cilvēktiesību komisāra pienākumus nevajadzētu iekļaut plašākā portfeli, piemēram, piešķirot tos komisāram pilsonības jautājumos, lai iekļautu saziņu, kas ir būtiski nepieciešama, lai varētu veiksmīgi sazināties, paskaidrot un uzsākt īstu dialogu par mūsu Eiropas projektu.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, iznākums pagājušajā nedēļā Īrijā notikušajā referendumā par Lisabonas līgumu ir īsts pierādījums tam, ka šis Parlaments nav demokrātisks, godīgs un atbildīgs. Bet kuram tas vispār rūp? Patiesībā man. Tas, ka Īrijas iedzīvotājiem lika balsot divreiz, pierāda, ka ES ir kļuvusi par diktatūru. Ja balsojums nenotiek saskaņā ar ES diktatoru vēlmēm, viņi vienkārši liek balsot vēl un vēl, līdz tiek iegūts vēlamais iznākums.

Tas nav godīgi un, manuprāt, ir morāli nepareizi. Lisabonas līguma fanātiķi šajā Parlamentā tagad ar pilniem apgriezieniem trauksies uz priekšu, lai radītu jaunu Eiropas „supervalsti” ar 500 miljoniem iedzīvotāju. Netaisnība ir tajā, ka iedzīvotājiem manā valstī, Apvienotajā Karalistē, solīja referendumu, bet liedz to rīkot. Ironija ir tajā, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu būs pastāvīgs priekšsēdētājs. Tas visticamāk būs *Tony Blair*. Jaunais ES prezidents būs valsts vadītājs.

Nevar būt divi valsts vadītāji, jo ES ir svarīgāka par valstu iestādēm, ES prezidents — iespējams, *Tony Blair* — būs svarīgāks par mūsu karalieni. Manas valsts iedzīvotāji nepieņems neievēlētu kandidātu vai kādu citu, kurš būtu svarīgāks par mūsu karalieni. Lai Dievs sargā mūsu karalieni!

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Kā jau jūs labi zināt, Rumānijā pašlaik papildus ekonomikas un sociālajai krīzei ir vēl nepieredzēta politiskā krīze. Pašlaik tiek veikti sagatavošanās darbi liela apjoma vēlēšanu krāpniecībai. Es runāju par Rumānijas prezidenta vēlēšanām, kurām jānotiek 22. novembrī. Visas vēlēšanas Rumānijā ir bijušas blēdīgas, bet pašlaik plānotās krāpšanas apmēri ir neticami.

Es nevienu konkrēti nevainoju, bet mehānismi jau ir izstrādāti un jau šāda veida krāpniecībā izmantoti, kas ir absolūti šokējoši. Šajos mehānismos ietilpst viltotas viedokļu aptaujas, vēlēšanu tūrisms, papildu saraksti, reālo vēlēšanu balsu atcelšana un mirušu vēlēšanu balsu atzīšana par derīgām, milzīgas summas un patēriņa preču kalni cilvēku piekukuļošanai, vecāku pārliecināšana, uzpērkot skolēnus, krāpniecība ar datoru starpniecību un daudzas citas nelikumīgas darbības. Lūdzu, palīdziet glābt Rumāniju. Es raidu SOS signālu Rumānijas iedzīvotāju vārdā.

Eiropadomes iestādēm, tajā skaitā galvenokārt Eiropas Parlamentam, ir morāls pienākums palīdzēt dalībvalstij palikt civilizētai. Neļaujiet Balkānu mafijai sagraut Eiropas Savienības cēlo projektu. Es skandinu šo trauksmes zvanu, jo Eiropas Savienības iestādes ir Rumānijas iedzīvotāju pēdējā cerība.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Lisabonas līguma atbalstītāji svin ne tikai vienkāršu uzvaru, bet demokrātijas uzvaru pašreizējā pozitīvā balsojuma aizsegā uztieptā referendumā. Tomēr patiesais rezultāts ir 3:1 līguma pretinieku labā. Neaizmirsīsim, ka iedzīvotāji gan Francijā, gan Nīderlandē balsoja „pret” Konstitucionālo līgumu, kurā bija pilnīgi identiski noteikumi. Tad parādījās radošā, bet ciniskā ideja — ja Eiropas iedzīvotāji šo konstitūciju nepieņem, sauksim to par Reformu līgumu, un politiskie līderi par to balsos vairākos parlamentos. Diemžēl Ungārijas parlaments bija pirmais, kas to izdarīja.

Es atzīstu, ka daudz iedzīvotāju uzskata, ka Lisabonas līgums ir ceļš uz Eiropas tautu laimi, bet tas nebūt viņiem nedod nekādu juridisku pamatu teikt, ka tieši to Eiropas tautas vēlējas.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es tikai vēlējos tikt pie vārda, lai atgādinātu *Vadim Tudor* kungam, ka pašreizējo debašu temats ir referendums Īrijā un ka viņa pilnīgi aplamajiem izteikumiem nav nekāda sakara ar šo tematu. Vienlaikus es vēlētos paust atzinību par Īrijas proeuropešu gūto uzvaru.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Priekšsēdētāja kungs, redzu, ka debates par Īrijas referendumu šajā sēžu zālē joprojām ir aktuālas un ka ir daudz sakāmā par demokrātiju. Vai ir demokrātiski ļaut Īrijas iedzīvotājiem balsot vēlreiz? Jā, ir. Tas ir ļoti demokrātiski. Ja ieklausāties cilvēkos, jūs jautājat — kāpēc balsojāt „pret”? Jūs noskaidrojat iemeslus. Jūs to noskaidrojat, piešķirot juridiskas garantijas Īrijas iedzīvotājiem nodokļu, neitralitātes un dažos ētikas jautājumos, kā arī apliecināt, ka visām dalībvalstīm, arī Īrijai, būs komisārs, kad jaunais līgums stāsies spēkā. Kad tas ir noskaidrots, notiek referendums. Divas trešdaļas iedzīvotāju nobalsoja „par”, un vēlēšanu aktivitāte bija augstāka nekā iepriekšējā reizē. Tas ir demokrātiski, un, manuprāt, mums vajadzētu priecāties un apsveikt Īrijas iedzīvotājus ar to.

Es redzu arī, ka Apvienotā Karaliste cenšas iepīt vietēja mēroga jautājumus; ir kārdinoši to komentēt, bet es to nedarīšu. Es tikai gribu pateikt, ka neatkarīgi no tā, kurš nākamgad dzīvos Dauningstrītā, Lielbritānijai ir vajadzīga Eiropa, un Eiropai ir vajadzīga Lielbritānija.

Vēl es šeit sajūtu zināmu neapmierinātību par darba grafiku. Es to spēju saprast un esmu vienisprātis, bet es vēlos apliecināt Parlamentam, ka mēs rīkojamies, cik ātri vien iespējams. Mums ir garantijas vai solījumi, ka Polijas prezidents sniegs savu parakstu tuvākajās dienās. Darba grafiks Prāgā joprojām ir mazliet neskaidrs. Es šovakar došos turp, ja nenokavēšu lidmašīnu, un rīt tikšos ar daudziem cilvēkiem, lai iegūtu skaidrāku priekšstatu par dažādiem scenārijiem, dažādiem darba grafikiem, ko mēs varētu sagaidīt. Mums ir vajadzīgas dažas dienas, lai aptvertu un izvērtētu situāciju Konstitucionālajā tiesā. Līgums ir Konstitucionālajā tiesā, un, kamēr tas ir tur, prezidents nevar to parakstīt. Esmu diezgan optimistiski noskaņots: domāju, ka tas tiks paveikts drīz vien, bet mums pāris dienu jānogaida, līdz noskaidrojas situācija.

Tikmēr prezidentūra, protams, strādā. Darbojas daudz darba grupu, lai sagatavotos pilnīgai līguma ieviešanai. Notiek pārrunas ar Eiropas Parlamentu, ar Komisiju, lai noorganizētu visu, kas vajadzīgs, lai līgums drīz vien varētu stāties spēkā.

Es saņēmu jautājumu no *Flautre* kundzes par Parlamenta papildu deputātiem; šo jautājumu risinās, tiklīdz kā līgums stāties spēkā, un, ja viņa tagad klausās, es gribu viņai teikt, ka mēs darām visu, kas mūsu spēkos, lai nodrošinātu to, ka lēmums tiek pieņemts pēc iespējas drīzāk. Es vēlos pateikties Parlamentam par lēmumu šiem Eiropas Parlamenta deputātiem piešķirt novērotāja statusu, kamēr gaidām, līdz tiks nokārtotas formalitātes pēc līguma pieņemšanas. Vēl viņa minēja, ka augsto amatu kandidātu vidū vīd tikai vīriešu vārdi, bet tos ir nosaukuši plašsaziņas līdzekļi, prese; Padome oficiālus kandidātus vēl nav izvirzījusi. Tādi būs. Bet visi nosauktie vārdi ir minēti plašsaziņas līdzekļos. Es ļoti atzinīgi vērtētu to, ja kādu no tiem amatiem ieņemtu sieviete. Es nevaru garantēt, ka mums izdosies to panākt, jo prezidentūrai ir jāuzklausas visas valstis un jāatrod kandidāti, kuri spētu panākt vienprātību 27 dalībvalstīs, bet es ļoti atzinīgi vērtētu sievietes kandidatūru; tā Eiropa tiktu pārstāvēta daudz labāk nekā pašlaik.

Priekšsēdētāja kungs, vēl es jūtu izteiktu noskaņojumu šajā Parlamentā, ka Eiropai ir jākļūst spēcīgākam, ievērojamas cienīgākam partnerim pasaulē un jābūt apņēmīgai, ja runa ir par ekonomiku, bezdarba apkarošanu, kā arī par globalizācijas un klimata jautājumu risināšanu. Mums tas ir jādara. Lisabonas līgums ir nozīmīgs instruments, lai mēs to panāktu, bet mums ir jāvirzās uz priekšu neatkarīgi no tā, kāds līgums mums ir, lai uzrādītu konkrētus rezultātus un gūtu panākumus. Tikai tad, ja tā darīsim, ja rīkosimies tā, kā iedzīvotāji vēlas — un tas attiecas uz Padomi, Komisiju un Eiropas Parlamentu —, mēs iegūsim likumību un iedzīvotāju uzticību. Es varu galvot, ka prezidentūra daru visu, kas tās spēkos, lai virzītu procesus uz priekšu visos šajos jautājumos — ar Eiropas Parlamenta palīdzību. Liels paldies par interesantajām debatēm, priekšsēdētāja kungs.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētāja kungs, šis ir bijušas interesantas debātes, kas, kā esmu pārliecināta, zināmā mērā atkārtot debātes, kas ir notikušas Īrijā un citviet.

Es gribētu sākt ar dažiem faktiem. Par ratifikācijas veidu izlemj dalībvalstu valdības. ES iestādes nekādā veidā nevar piespiest dalībvalsti izvēlēties vai nu referendumu, vai ratifikāciju parlamentā. Uzskatu, ka ir ļoti svarīgi to pateikt. Interesanti, ka tie runātāji, kuri kaismīgi atbalsta neatkarīgas valstis, ir arī tie, kuri gribētu uzlikt referendumu rīkošanu visās pārējās dalībvalstīs, un man tas šķiet mazliet dīvaini.

Īrija nolēma rīkot otru referendumu. Būsim atklāti: tas vienmēr ir politisks risks, bet tieši Īrijas valdība nolēma, ka viņi vēlas to darīt. Un kāpēc viņi tā darīja?

Patiesībā referendumus rīkot atkārtoti nav nekas neparasts: tas ir darīts saistībā ar vietējiem jautājumiem, un dažās dalībvalstīs par vietēja mēroga jautājumiem var balsot vairākkārt, tāpēc saprata robežās būsim godīgi pret visu šo procedūru.

Manuprāt, esam dzirdējuši ļoti labu notikušā analīzi no pašiem Eiropas Parlamenta deputātiem no Īrijas — no *Kelly* kunga, no *Mary MacDonald*, no *De Rossa* kunga; viņi paskaidroja, kāpēc Īrijas iedzīvotāji pārdomāja, kāpēc viņi nosliecās par labu „jā”, un es domāju, ka esam saņēmuši labas atbildes.

Manuprāt, daži Eiropas Parlamenta deputāti dīvainā kārtā demokrātiju uztver kā kaut ko ļoti statisku un absolūtu. Varbūt viņi labprātāk aizmirst, ka šis ir debātes par reformu. Šis process pirms vairākiem gadiem aizsākās Lākenā, un gadu gaitā dažādās demokrātiskās iestādēs un debatēs ir bijuši mēģinājumi rast vienotu lēmumu pieņemšanas sistēmu, kas būtu mūsdienīgāka, demokrātiskāka un efektīvāka. Dalībvalstis un to vadītāji, protams, ir ieguldījuši daudz laika un spēka šajā procedūrā, un tāpēc tā nav statiska: to nevar salīdzināt ar futbola spēli. Atvainojiet, mēs te nevaram skaitīt vārtus kā futbola spēlē, jo mums ir arī jāieklausās citam citā.

Un tas tika izdarīts. Īrijas iedzīvotāju bažas tika uzklausītas, un to paveica viņi paši Īrijā. Kāpēc tas ir jāpaskaidro? Paši īri, viņu valsts parlaments, apakškomitejā pārrunāja iemeslus, kāpēc iznākums bija negatīvs — jo tas daudziem bija pārsteigums. Tāpēc viņi pētīja iemeslus.

Es arī tur biju. Es biju modes gadatirgū Dublinā, zivju tirgū Korkā, es biju sabiedriskā apspriedē Donegalā, un daudzi vispirms teica: mēs patiesībā neesam pilnībā izlasījuši līguma tekstu, tas ir ļoti sarežģīts juridisks teksts, un ir grūti saprast, par ko tas īsti ir.

Daži teica, ka ļoti baidās par plakātos paustās informācijas patiesumu: ka ES izlems par minimālo algu EUR 1,48 apmērā — vai tas tiešām tā varētu būt? Vai var būt tā, ka ES uzspiedīs iesaukumu Eiropas armijā un ļoti jauni cilvēki nonāks Afganistānā Eiropas armijā — vai tas tā varētu būt? Kas tie ir par apgalvojumiem? Vai man tiem ticēt? Bija ļoti liels satraukums un patiesas bažas, un galvenokārt, es teiktu, informācijas trūkums un vajadzība, lai viņu bažas kāds uztvertu nopietni.

Tā tas notika. Pilsoniskā sabiedrība arī iesaistījās, kā, manuprāt, *Kelly* kungs ļoti labi paskaidroja. Es nekaunos par to, ka mēs iedzīvotājiem izveidojām Lisabonas līguma kopsavilkumu, kuru publicēja lielākajos laikrakstos — piebildīšu, ka neviens to neapstrīdēja —, lai iedzīvotāji varētu izlasīt līguma kopsavilkumu saprotamā valodā, lai viņi paši varētu spriest par tā saturu un to, kas ir un kas nav patiesība.

Domāju, ka juridiskās garantijas palīdzēja, jo tad bija skaidrs, ka viņiem nav jāraizējas par neitralitāti, abortiem vai citiem jautājumiem, kas viņus uztrauc. Tas tika noskaidrots, viņi ieguva juridiskas garantijas un viņi tika pie komisāra, un paldies, Īrija, jo tas nozīmē, ka turpmāk būs arī zviedru komisārs, vācu komisārs, grieķu komisārs utt., tāpēc, manuprāt, mums jāpateicas ģīriem arī par šī jautājuma nokārtošanu.

Protams, mēs to nepārrunājam politiskā vakuumā. Realitāte arī ietekmēs mūsu uzskatus šajos jautājumos, un tur nav nekā sliktā, bet es domāju, ka mums pēc referenduma analīzes vienmēr vajadzētu rūpīgi apdomāt baļu faktorus abās pusēs, jo bailes ir spēcīgas emocijas, kuras var izmantot ļaunprātīgi. Tāpēc es uzskatu, ka Īrijā gaidāmajās debatēs ir jāpārrunā arī tas, kā izvairīties no jebkādu baļu izmantošanas — labā vai ļaunprātīgā nozīmē. Taču realitāte pierādīja, ka Īrijas iedzīvotāji tic, ka viņiem ir vieta Eiropā un ka viņiem palīdzēs, ja viņi pilnībā piederēs Eiropai un neapšaubīs, vai tā ir vai nav patiesība.

Es arī ceru, ka Komisija turpinās sniegt faktiski objektīvu informāciju, bet debates turpināsies, jo — paturiet prātā — referenduma labā puse ir tāda, ka ir jāiesaista iedzīvotāji. Ir jāsniedz informācija, jādebatē un jādiskutē. Sliktā puse ir tā, ka tas sašķel sabiedrību. Jūs esat spiesti teikt „jā” vai „nē”, un tas uz ilgu laiku var palikt arī īru sirdīs un atmiņā. Mums ir pienākums, demokrātisks pienākums, nopietni ņemt vērā arī to iedzīvotāju bažas, kuri balsoja „pret”, pienākums turpināt debates un gādāt, lai ES jautājumi tiek integrēti normālās politiskās debatēs, turpmāk to attiecinot arī uz Īrijas pilsonisko sabiedrību un tāpat arī uz pārējo Eiropu. Tas daļēji ir iemesls, kāpēc mums neizdevās panākt vēlētāju lielāku aktivitāti: ka tas neietilpst katras dalībvalsts ierastajās diskusijās par politiku.

Tas ir jādara, un es ceru, ka būs komisārs — cerams, saskaņā ar jauno Lisabonas līgumu —, kas turpmāk būs atbildīgs gan par pilsonības, gan saziņas jautājumiem.

Priekšsēdētājs. – Paldies, komisāre, un es pateicos visiem, kuri piedalījās šajās ļoti nozīmīgajās debatēs par Īrijas referenduma iznākumu.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Īrijas balsojums ir galīgais balsojums par atbalstu Eiropai. Kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, tas novērsīs strupceļu, kurā Eiropa ir nu jau dažus gadus.

Bieži tiek runāts par Eiropā esošo demokrātijas trūkumu un par bezdibeni starp Eiropas Savienību un tās iedzīvotājiem. Daži deputāti pat runā par Eiropas iestāžu nespēju tikt galā ar realitāti dažādajā Eiropā, ko veido 27 dalībvalstis, no kurām daudzās nesen pievienojušajās valstīs ir citāds attīstības līmenis un ekonomikas veids.

Kopienas institucionālās struktūras neadekvātums, nepieciešamība nostiprināt Eiropas Savienības likumību iedzīvotāju acīs un vajadzība pēc īpašiem instrumentiem, kas ļautu ES uzņemties globālus pienākumus sarežģītajā ekonomikas klimatā attaisno dalībvalstu apņemšanos atbalstīt pāreju uz demokrātiskāku Eiropu.

Kad līgums stāsies spēkā, tas bruģēs ceļu uz Eiropas Savienības reformu, rīcībai nodrošinot institucionālās iespējas. Tomēr ir vajadzīga politiskā griba šo problēmu risināšanā. Tāpēc veiksmīgai Lisabonas līguma ieviešanai ir izšķiroša nozīme.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība strauji tuvojas brīdim, kad tiks īstenota vissvarīgākā reforma tās vēsturē: tiks ieviests Lisabonas līgums. Īrija ir atbalstījusi līgumu 16 mēnešus pēc tā noraidīšanas, kas radīja bažas visās Eiropas valdībās.

ES tagad gaida, kad Polijas prezidents drīzumā ratificēs līgumu, kā tika solījis, un gaida Čehijas Konstitucionālās tiesas lēmumu par to, ko Čehijas prezidents atsakās darīt. Tas ES ļaus reaģēt elastīgāk un drīzāk, bet tas nav

viss. Līgums no jauna modinās valstīs vēlmi kļūt par Kopienas locekļiem. Rietumbalkānu valstis ar sajūsmu ir uzņēmušas līguma ratifikāciju Īrijā.

ES gūs lielāku ietekmi globālā mērogā, tiklīdz tās iestādes būs izveidotas un pārveidotas. ES tad būs ne tikai kopējais tirgus, bet arī ietekmīga starptautisko attiecību dalībniece. Tās spēku nodrošina 27 dalībvalstis, un skaits varētu palielināties ne pārāk tālā nākotnē. Mēs ceram, ka 2010. gadā līgums stāsies spēkā. Tas varētu būt arī gads, kad atjaunojam ES, kas savas pastāvēšanas laikā ir nemitīgi spējusi sevi radīt no jauna.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Izņākums Īrijas referendumā par Lisabonas līgumu ir būtisks solis ceļā uz Eiropas integrāciju un Eiropas idejas nostiprināšanu. Lisabonas līgums ļauj ES nostiprināt Eiropas ietekmi tādās politikas jomās kā enerģētika, klimata pārmaiņas, zinātne un sadarbība ar jaunattīstības valstīm.

Lisabonas līgums cīņu pret klimata pārmaiņām padara par īpašu ES vides politikas mērķi, atzīstot, ka starptautiskā mērogā tai ir vadošā nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām.

Pirmo reizi būs iekļauta nodaļa par enerģētiku, nosakot ES politikai mērķus panākt energodrošību un veicināt energoefektivitāti un atjaunojamo enerģijas avotu attīstību.

Lisabonas līgums liek pamatus Eiropas Pētniecības telpas izveidei, stiprinot Eiropas darbību jomā, kas ir būtiska ekonomiskajai attīstībai un nodarbinātībai.

Lisabonas līgums pirmo reizi ievieš īpašu juridisku pamatu humānajai palīdzībai un nosaka, ka nabadzības samazināšana un izskaušana jaunattīstības valstīs ir Eiropas Savienības attīstības sadarbības politikas galvenais mērķis.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Izņākums otrajā Īrijā notikušajā referendumā par Lisabonas līgumu nemaina nedemokrātisko procesa būtību, jo jau kopš sākta gala iedzīvotāju griba nav ņemta vērā. Mēs nepieļausim, ka tiek aizmirsts Francijas un Nīderlandes iedzīvotāju teiktais „nē” Konstitucionālajam līgumam un vilšanās, ko radīja tā pārveidošana par Lisabonas līgumu.

Vēsturē ieguls arī tas, ka pirmajā referendumā Īrijas iedzīvotāju teiktais „nē” netika ņemts vērā, tam sekoja nepieņemama šantāža un iejaukšanās, vainagojoties ar vērīgu kampaņu, kurā nekaunīgi tika izmantoti Īrijas un Eiropas Savienības līdzekļi. Ne šī līguma ratifikācijas process, ne saturs neattaisno to, ka joprojām tiek īstenota politika, kas ir ES nopietnās ekonomikas un sociālās krīzes pamatā, jo īpaši Portugālē, un kuru šis līgums tikai padziļinās.

No savas puses sakām, ka ar nesatricināmu apņēmību turpināsim cīnīties pret neoliberālismu, federālismu un militarismu Eiropas Savienībā. Mēs turpināsim ar spēcīgu ticību cīnīties par citu Eiropu — darba ņēmēju un iedzīvotāju Eiropu — un pret kārtējo apdraudējumu, kas pašlaik skar sociālās un darba tiesības, demokrātiju, suverenitāti, mieru un sadarbību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, par ko mēs smejamies? Diezgan nicinošā apmierinātība ar „jā”, kas izvilks no ģimenēm pēc mēnešiem ilgas mocīšanas, vainas kampaņām, meliem un puspatiesībām, ir apkaunojums demokrātijai un apvainojums iedzīvotāju gribai. Runājot par taisnīgumu, atzišanās, kas iegūtas ar piespiešanu, ir nekam nederīgas: tāpat vajadzētu būt ar šīm blēdīgajām ratifikācijām, kur var būt tikai viena iespējamā atbilde, kuru esam gatavi iegūt, piespiežot iedzīvotājus balsot līdz nemanai, kad patiesībā tās nepavisam neapejam, izmantojot parlamentāru ceļu. Šodien Václav Klaus, Čehijas Republikas prezidents, ir palicis vienīgais, kurš cenšas pretoties šīm brīvību iznīcinošajam tekstam jeb Lisabonas līgumam. Visiem Eiropas patriotiem, visiem tiem, kas domā, ka iedzīvotājiem ir tiesības noteikt pašiem savu nākotni, šodien ir jāizrāda atbalsts viņam un jāpalīdz viņam turēties pretī spiedienam, kuram viņš ir pakļauts un būs vēl pakļautāks tuvākajā nākotnē.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Es gribētu izmantot šo iespēju, lai paustu gandarījumu par Īrijas referenduma iznākumu, kas bruģē ceļu tam, lai Lisabonas līgums stātos spēkā, tādējādi radot Eiropas Savienībai iespēju veicināt lielāku demokrātiju un solidaritāti. Es gribētu uzsvērt, ka, no vienas puses, līgums piešķir valstu parlamentiem lielāku ietekmi, bet, no otras puses, tā pamatā ir Eiropas Savienības Pamattiesību harta, un tādējādi tiek saglabāts un nostiprināts saistošais spēks, kāds piemīt dokumentam, kas izklāsta cilvēktiesības un minoritāšu tiesības. Tas ir īpaši svarīgi Ungārijai, jo hartā noteiktais aizliegums diskriminēt mazākumtautības piederīgos ir īpaši svarīgs gan ārpus Ungārijas dzīvojošajiem ungāriem, gan Ungārijā dzīvojošajām minoritātēm. Pašreizējās globālās ekonomikas lejupslīdes laikā ir svarīgi atzīt, ka efektīva un sekmīga Eiropas sadarbība var sniegt vidēja lieluma valstīm, piemēram, Īrijai vai Ungārijai, veidu, kādā izkļūt no krīzes.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, tas vienkāršos likumdošanas procedūras. Visnozīmīgākais progress šajā jomā būs vairāk jomu, kurās lēmumus pieņems ES Padome ar kvalificētu balsu vairākumu (nevis vienprātīgi), kā arī vairāk jomu, kurās Eiropas Parlaments būs otrs likumdevējs līdzās ES Padomei. Šie jauninājumi lielā mērā atvieglos likumu pieņemšanas procedūru ES līmenī, jo īpaši tādās jomās kā struktūrfondi un Kohēzijas fonds, kas ir ļoti nozīmīgi Rumānijai, kurai šī nauda ir nepieciešama attīstības turpināšanai. Tāpat es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlamentam būs lielākas pilnvaras, piemēram, attiecībā uz lauksaimniecības fondiem — tā ir joma, kuru pašreizējā ekonomikas krīze ir skārusi smagi, kā arī joma, kurā ir nepieciešami īpaši pasākumi strauju rezultātu panākšanai, lai uzlabotu lauksaimnieku dzīvi un sniegtu drošību par pārtiku mūsu valsts iedzīvotājiem.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Prezidents *Lech Kaczyński*, par spīti publiski dotam solījumam, joprojām nav parakstījis Lisabonas līgumu. Kavēšanās ilgst nu jau pusotru gadu. Tas ir neattaisnojami, peļami un pat pretlikumīgi.

Polijas parlaments 2008. gada 1. aprīlī pilnvaroja prezidentu ratificēt Lisabonas līgumu. Saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūciju parakstīties ir prezidenta pienākums. Tas nav viņa labās gribas vai uzskatu jautājums — tas ir pienākums. Neizpildot šo pienākumu, viņš pārkāpj likumu. Līguma parakstīšanu saistot ar citas valsts iedzīvotāju lēmumu, prezidents *L. Kaczyński* Polijai ir piešķīris tādas valsts tēlu, kura nespēj pieņemt suverēnu lēmumu, un ir aizskāris poļu patriotismu. Īrijā uzvarēja stiprās un vienotās Eiropas Savienības atbalstītāji. Polijā prezidents stāv ceļā uzvarai, un nu viņam nav tikpat kā nekāda sabiedrības atbalsta.

Vai ir iespējams, ka viņš vilcinājās personīgu iemeslu dēļ, aiz bailēm, ka nāksies zaudēt nepārliciecināmos pret ES noskaņotos vēlētajus, tajā skaitā tos, kas saistīti ar *Radio Maryja*? Ja tā, tad ir pēdējais laiks uzsākt impīčmenta procedūru. Saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūciju ir divas iespējas. Valsts tiesa vai Polijas Republikas Konstitūcijas 131. panta 2. punkta 4. apakšpunkts — „Nacionālās asamblejas paziņojums par prezidenta pastāvīgu nespēju veikt pienākumus veselības stāvokļa dēļ”. Polijas iedzīvotāji nevēlas kavēt Eiropas Savienības attīstību. Gluži otrādi — viņi vēlas aizsākt labākas pārmaiņas Eiropā. Prezidentam *L. Kaczyński* nav tiesību tajā iejaukties.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Par spīti tam, ka Eiropas Savienība un tās iestādes ikdienā darbojas efektīvi bez Lisabonas līguma, nespēja pieņemt to radītu tādas Kopienas tēlu, kas nav spējīga panākt un pieņemt nozīmīgus lēmumus. Lisabonas līgums ievieš jaunus balsošanas principus, nosakot, ka valsts balsttiesības nepārprotami ir atkarīgas no iedzīvotāju skaita. Salīdzinot ar pašreizējo sistēmu saskaņā ar Nicas līgumu, lielāks labums ir lielām valstīm, arī Vācijai, bet vidēja lieluma valstis, arī Polija, ar to zaudē. Polijai piešķirto balsu skaits saskaņā ar Nicas līgumu Polijai bija ļoti izdevīgs. Zināmas bažas par kompetenču sadalījumu ir radušās saistībā ar jauna amata izveidi — par Eiropadomes priekšsēdētāju, sauktu arī par ES priekšsēdētāju. Paturēsim prātā, ka mums jau ir Eiropas Komisijas priekšsēdētājs un Parlamenta priekšsēdētājs, kā arī tās valsts vadītājs, kas vada ES jeb tā saukto prezidentūru, turklāt mēs gaidām, kad iecels Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos. Papildus tam, ka tiek ieviests Augstā pārstāvja, pazīstama arī kā ES ārlietu ministra, amats, Lisabonas līgums nostiprina ES ārvalstu politiku, iedibinot kopēju diplomātiju. Turklāt ir formulēta iespēja izstāties no ES, ir radīta Eiropas pilsoņu iniciatīva un līgumā ir runa arī par nepieciešamību izstrādāt ES enerģētikas politiku, kas ir ļoti svarīga Eiropas nākotnei. Mēs ar cerībām gaidām atlikušās līguma ratifikācijas.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Lisabonas līgums ļaus valstu parlamentiem dienas kārtībā iekļaut ar Eiropu saistītus jautājumus. Faktiski visus Eiropas Komisijas likumdošanas priekšlikumus izskatīs valstu parlamenti, lai apstiprinātu atbilstību subsidiaritātes principam. Ja trešdaļa valstu parlamentu informē Komisiju, ka šis princips ir pārkāpts, Komisijas pienākums ir pārskatīt šo priekšlikumu. Ja puse valstu parlamentu uzskata, ka subsidiaritātes princips ir pārkāpts, Eiropas Parlamenta un Padomes pienākums ir paziņot, vai šis princips ir ievērots vai pārkāpts. Pēc Eiropas tiesību akta pieņemšanas, valstu parlamenti Eiropas Kopienas Tiesai var pieprasīt to atcelt divu mēnešu laikā kopš tā publicēšanas. Ņemot vērā likumdošanas procesa ilgumu Eiropas līmenī, ar Eiropu saistītu jautājumu iekļaušana valstu debašu darba kārtībā ļaus dalībvalstīm laikus saņemt norādījumus un pamatnostādnes attīstībai un izstrādāt savējo reizi ar ES. Lisabonas līgums atkārtoti apliecina, ka ES ekonomika ir sociālā tirgus ekonomika, un piešķir ES jaunas pilnvaras tādās jomās kā klimata pārmaiņas un enerģētikas politika. Šīs pilnvaras būs jo īpaši svarīgas saistībā ar ES atkarību no trešo valstu enerģijas.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), rakstiski. – Īru teiktais „jā” Lisabonas līgumam ir labas ziņas Eiropai. Nav šaubu, ka līgums nāks par labu Eiropas Savienībai, vienkāršojot tās lēmumu pieņemšanas procesu un radot to efektīvāku piemērošanu. Pretēji tam, ko apgalvo oponenti, līgums nenožīmē lielu revolūciju. Tomēr vēl nekad tik daudz nav bijis atkarīgs no ieviešanas procesa. Ļaunums slēpjas sīkumos. Ar jauninājumiem

līgums var palielināt, piemēram, Eiropas Savienības pamanāmību starptautiskā mērogā. Tomēr daudz kas ir atkarīgs no galīgajiem pasākumiem, kas noteiks jauno instrumentu, piemēram, Eiropas Ārējās darbības dienesta būtību. Tāpēc ir būtiski, lai Eiropas Parlaments, kad vien iespējams, pienācīgi iesaistītos jaunu iestāžu izveides procesā, kā to paredz Lisabonas līgums. Tas šo procesu padarīs pārredzamu, palielinās tā tiesiskumu un visbeidzot veicinās, manuprāt, labāku iznākumu.

17. Situācija Gvinejā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes paziņojums par situāciju Gvinejā.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Priekšsēdētāja kungs, mēs pārejam no viena punkta pie nākamā. Šis ir ļoti nopietns un svarīgs temats, kuru godājamie deputāti ir ierosinājuši un iekļāvuši dienas kārtībā.

Pirmdien, 28. septembrī, Konakri, Gvinejā tika nogalināti vairāk nekā 100 cilvēki, kad Gvinejas drošības spēki šāva demonstrantu pūli. Gvinejas iedzīvotāji bija sapulcējušies galvaspilsētas stadionā, lai protestētu pret Gvinejas militārā pagaidu līdera kapteiņa *Moussa Dadis Camara* iespējamo nolūku izvirzīt savu kandidatūru prezidenta amatam. Galīgais nogalināto skaits vēl nav zināms, jo karavīri savāca līkus, lai morgos tos nevarētu saskaitīt. Pašlaik mēs nezinām šī traģiskā notikuma patiesos apmērus. Uzska, ka ievainoti vismaz 1200 cilvēki, un aculiecinieki stāsta, ka karavīri Konakri ielās esot izvarojuši sievietes.

Vardarbīgās apspiešanas laikā daži opozīcijas vadītāji tika ievainoti un uz laiku apcietināti. Aizturēto protestētāju skaits arī vēl nav zināms; formās tērpti cilvēki pārmeklēja opozīcijas vadītāju dzīves vietas un izlauzīja veikalus. Nākamajā dienā paziņojumā televīzijā kapteinis *Camara* izteica līdzjūtību nogalināto ģimenēm un apmeklēja dažus ievainotos. Viņš pasludināja divas dienas par valsts sēru dienām un solīja izmeklēt šo vardarbību. Viņš norobežojās no slepkavībām, paziņojot, ka nekontrolēja militārpersonas, kas atbildīgas par šīm zvērbībām.

Eiropas Savienība nekavējoties un stingri nosodīja šos nežēlīgos un šausminošos notikumus. Prezidentūras deklarācija, ES Augstā pārstāvja *J. Solana* paziņojums un ES komisāra *De Gucht* paziņojums tika izdots nākamajā dienā. Mums jāpieprasa apcietināto cilvēku atbrīvošana un rūpīga notikumu izmeklēšana.

Vardarbību Gvinejā nosodīja visā pasaulē. Pagājušajā trešdienā ANO Drošības padomē sniedza paziņojumu par situāciju valstī. Āfrikas Savienība nosodīja notikumus un pieņēma lēmumu sagatavot ziņojumu par iespējamiem veicamajiem pasākumiem. Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopiena (ECOWAS) aicināja veikt plašu starptautisku lietas izmeklēšanu. Kā jūs jau zināt, Parlaments nosodīja nekonstitucionālo varas maiņu un 2009. gada 15. janvāra rezolūcijā aicināja ievērot cilvēktiesības un ātri atjaunot konstitucionālo kārtību. ES pieņēma lēmumu uzsākt apspriešanās procedūras saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu, un ES attīstības atbalsts, ciktāl tas neskar humanitāro palīdzību un atbalstu demokrātiskam pārejas procesam, tika iesaldēts.

Mēs neesam bijuši vieni. Mūsu starptautiskie partneri darbojās kopā ar mums. Āfrikas Savienība un ECOWAS pieņēma lēmumu izslēgt Gvineju, līdz tā izveidos demokrātiski ievēlētu parlamentu vai valdību. Tika izveidota starptautiska kontaktgrupa Gvinejas jautājumos, kuras līdzpriekšsēdētāji ir Āfrikas Savienības un ECOWAS locekļi, piedaloties Eiropas Savienībai. Martā militārā hunta vienojās ar opozīciju līdz 2009. gada beigām noorganizēt vēlēšanas, un tas deva pamatotu cerību, ka pāreja būs miermīlīga un demokrātiska. Kapteinis *Camara* apgalvoja, ka neviens no valsts apvērsuma vadītājiem nekandidēs uz politisku amatu. Valsts pārejas posma padomei bija jāvada pārejas process un jāsagatavo nepieciešamie konstitūcijas grozījumi, lai palīdzētu vēlēšanās.

Ko mēs varam darīt, lai novērstu turpmāku vardarbību, un kā mēs varam palīdzēt Gvinejas tautai tās likumīgajā vēlmē dzīvot demokrātijas, tiesiskuma, miera un attīstības apstākļos? Ir trīs galvenie darbības virzieni. Pirmkārt, mums jāuztur un jāpastiprina politiskais spiediens uz režīmu Konakri, jo īpaši saistībā ar starptautisko grupu. Kapteiņa *Camara* lēmums neizvirzīt savu kandidatūru varētu ļaut mieram atgriezties. Burkinafaso prezidenta *Blaise Compaoré* kunga iecelšana par starpnieku krīzē ECOWAS un Starptautiskās kontaktgrupas vārdā ir ļoti pozitīva zīme, un Eiropas Savienība atzinīgi vērtē šo prezidentūras lēmumu. Mēs ceram, ka viņa starpniecība veicinās drošu, mierīgu un ilgtspējīgu risinājuma rašanu Gvinejā.

Otrkārt, arī turpmāk jāpēta iespēja vērst mērķtiecīgas sankcijas pret personām, kas atbildīgas par vardarbību. Mums jāsaņem šī pieeja ar Āfrikas Savienību un citiem starptautiskiem un divpusējiem partneriem. Šajā ziņā liela nozīme būs gaidāmajai ES un Āfrikas ministru trijotnes sanāksmei Adisabebā un 12. oktobra sanāksmei Gvinejas jautājumos Abudžā.

Treškārt, mums jāturpina sniegt humāno palīdzību civiliedzīvotājiem un atbalstīt demokrātisko pārejas procesu. Tomēr demokrātiskais pārejas process ir atkarīgs no Gvinejas pārejas posma iestāžu ticamas gatavības atkal uzsākt mierīgu un konstruktīvu dialogu ar skaidru apņemšanos atturēties no turpmākas vardarbības un ievērot pilsoņu cilvēktiesības un politisko brīvību. Mēs neželosim spēkus, lai palīdzētu Gvinejas tautai šajā kritiskajā brīdī, un esam apņēmības pilni atbalstīt atgriešanos pie pilsoniskas, konstitucionālas un demokrātiskas valdības brīvu un pārredzamu vēlēšanu rezultātā. Mēs aicinām visas iesaistītās puses Gvinejā atturēties no vardarbības un nodrošināt mierīgu un demokrātisku pāreju.

Filip Kaczmarek, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, manuprāt, krīze Gvinejā liecina par plašāku problēmu, kas, par nelaimi, sastopama daudzās Āfrikas valstīs. Šī problēma ir demokrātisko iestāžu bezspēcība un tādu mehānismu vāja attīstība, bet dažreiz pat to trūkums, kas raksturīgi nobriedušām pilsoniskām sabiedrībām. Eiropai tas ir svarīgi ne vien tāpēc, ka mēs esam saistīti ar savām vērtībām, tas ir svarīgi arī tīri pragmatisku iemeslu dēļ.

Mēs diezgan bieži spriežam par attīstības sadarbības efektivitāti. Tas nav nekas īpašs, jo esam lielākais šīs palīdzības ziedotājs un mums jābūt ieinteresētiem tās efektīvā izmantošanā. Tomēr mums jāaskaras ar faktu, ka mēs negūsim panākumus attiecībā uz efektivitāti, ja valstis, kas izmanto šo attīstības sadarbību, nevēlas dot pamata garantijas par šīs palīdzības optimālu izmantošanu. Līdz šim tā notiek, jo ir grūti dot šādas garantijas bez demokrātijas un pilsoniskas sabiedrības.

Vakar *Camara* kungs apsūdzēja Franciju Āfrikas iedzīvotāju pazemošanā, saraujot attiecības ar Gvineju. Tā nav taisnība. Francija nav pazemojusi Āfrikas iedzīvotājus. Pats *Camara* kungs ir pazemojis savus tautiešus un Āfrikas iedzīvotājus. Viņš tos ir pazemojis, jo pieļāvis slepkavības un izvarošanas. Francijas un tās valdības reakcija bija pamatota un pareiza un arī mūsu nostājai jābūt vienādi apņēmīgai un stingrai.

Paradoksāli, bet situācija ir diezgan vienkārša. Mēs nevaram nereaģēt uz nežēlīgo rīcību, kas bija vērojama Gvinejā. Mums jāpieprasa apturēt vardarbību. Līdzīgi *Malmström* kundzei es uzskatu, ka Burkinafaso prezidenta misija ir labs lēmums, un vēlu viņam panākumus. Cerēsim, ka tā būs efektīva. Mums arī jāatbalsta Āfrikas Savienība, kas paziņoja par sankciju piemērošanu, ja netiks atjaunota pilsoniskā vara.

Mēs zinām par Zviedrijas ieguldījumu demokrātijas attīstības procesā. Mēs zinām, ka tieši tā ir prezidentūras īstenā prioritāte attīstības politikas jomā. Mēs arī zinām, ka Zviedrijas valdībai ir gan pieredze, gan iepriekšēji panākumi šajā jomā. Tāpēc vēlos cerēt un ticēt, ka šis ieguldījums tik grūtā un ārkārtējā situācijā kā Gvinejā būs efektīvs un dos labus rezultātus.

Patrice Tirolien, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, satraucošie notikumi attiecībā uz politisko situāciju un drošību Gvinejā prasa Eiropas Savienības stingrus atbildes pasākumus. Kā jūs jau zināt, 2009. gada 28. septembrī karaspēks, kas atrodas Gvinejas valdības pakļautībā, veica visu opozīcijas partiju kopīgas miermīlīgas demonstrācijas asiņainu apspiešanu, kuras rezultātā tika nogalināti 157 cilvēki un ievainojumus guva vairāk nekā 1000 cilvēki, no kuriem daži gadījumi bija īpaši nežēlīga izvarošana un sakropļošana. Gvinejas Republika ir valsts, kas pieredzējusi tikai divus diktatoriskus režīmus kopš neatkarības iegūšanas 1958. gadā. Pienācis laiks apturēt šo necilvēcīgo spirāli.

Eiropas Savienība, tās dalībvalstis un iestādes jau nosodīja *Moussa Dadis Camara* valsts apvērsumu 2008. gada 28. decembrī. Atbilstoši procedūrai Padome toreiz piemēroja Kotonū nolīguma 96. pantu, lai izstrādātu rīcības plānu ar Gvinejas iestādēm, ko izmantot kā demokrātiskas pārejas regulējumu. Šis pasākumu saraksts ietvēra brīvu un pārredzamu vēlēšanu organizēšanu gada laikā ar CNDD locekļu, īpaši *Moussa Dadis Camara*, saistības nekandidēt šajās vēlēšanās.

Kapteiņa *Camara* lēmums atlikt vēlēšanu rīkošanu līdz 2010. gada pavasarim un viņa atteikums apspriest jautājumu par savas kandidatūras izvirzīšanu Gvinejas prezidenta amatam bija zīme, ka notiks pašreizējā eskalācija. Demonstrācijas mērķis, kuru asiņaini apspieda 28. septembrī, bija aicināt hunt pildīt savas saistības. Pašreizējās valdības reakcija Konakri pilnīgi skaidri norāda uz tās patiesajiem nodomiem — iznīcināt visas demokrātiskās opozīcijas formas, lai paliktu pie varas.

Atbildot uz to, starptautiskā sabiedrība ir vienbalsīgi nosodījusi šo vardarbīgo rīcību un Gvinejas režīmu. Saniknota par šo slaktiņu, Parlamenta Zivsaimniecības komiteja nesen pilnīgi pamatoti atteicās balsot par zivsaimniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gvineju.

Šodien, ņemot vērā pēdējos notikumus, Eiropas Parlaments vēlas zināt, kādus lēmumus pieņems Padome, lai risinātu šo situāciju. Pirmkārt, vai Padome pieprasīs izveidot starptautisku 28. septembra notikumu izmeklēšanas komisiju? Kā Padome rīkosies, lai pārliecinātos, ka CNDD pilda savas saistības, proti, iespējami

drīz organizēt brīvas un pārredzamas vēlēšanas, kurās nepiedalās *Moussa Dadis Camara* vai citi *CNDD* locekļi? Kādus pasākumus Padome veiks pret Gvinejas huntu, ņemot vērā Kotonū nolīguma 96. pantu? Un beidzot, kādas konkrētas saistības Padome uzņēmusies, lai atbalstītu dažādās *ECOWAS*, Āfrikas Savienības un Starptautiskās kontaktgrupas Gvinejas jautājumos iniciatīvas?

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos izteikt dziļu līdzjūtību Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas un ĀKK-ES Liberālo demokrātu tīkla 30 Āfrikas parlamentāriešu vārdā, kurus satikām iepriekšējā nedēļā, lai kopā ar Gvinejas liberālās partijas priekšsēdētāju, kas ir tā partija, kuru diemžēl tieši skāra vardarbība, apspriestu, citu starpā, situāciju Gvinejā.

Attiecībā uz to, kas būtu jādara, ņemot vērā dažas jomas, kuras jau pieminēja Zviedrijas prezidentūra, mūsu prasības ir šādas: pirmkārt, kopā ar mūsu Āfrikas Savienības partneriem mēs pieprasām atbrīvot ieslodzītos un politiskos vadītājus, kurus vēl tur apcietinājumā. Otrkārt, mums jāpieprasa brīvas un demokrātiskas vēlēšanas, kurās nepiedalās Nacionālās demokrātijas un attīstības padomes locekļi. Treškārt, aicinu pieņemt mērķtiecīgas sankcijas, atmetot pārmērīgu piesardzību, jo mums, ņemot vērā notikušās zvērības, jānodod nepārprotams vēstījums. Ceturtkārt, arī mēs vēlamies pievērsties jautājumam par zivsaimniecības nolīgumu: mēs *ALDE* grupā balsojām Zivsaimniecības komitejā pret to, tādējādi palīdzot nodrošināt vairākumu, kas nepieciešams, lai bloķētu nolīgumu, ciktāl tas iespējams. Mēs uzskatām, ka tas ir vēl viens svarīgs lēmums, kas Padomei ir jāpieņem.

Piektkārt, mums jāizveido mērķa programmas, lai palīdzētu upuriem, īpaši izvarotajām sievietēm, kurām noteikti ir nepieciešama speciāla palīdzība. Visbeidzot, jautājums par tiesiskumu. Mums ir svarīga ne tikai starptautiska izmeklēšanas komisija, bet arī pilnīga Starptautiskās krimināltiesas iesaistīšanās. Mēs uzskatām, ka, ja ir kāda mācība, kas mums jāgūst no Konakri upuriem, tad tā ir mācība, kas vēlreiz apstiprina — tiesai jānotiek, un cilvēki, kas pastrādā šādus noziegumus Āfrikā vai citur, nevar palikt nesodīti.

Eva Joly, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāji, ministri, dāmas un kungi, mēs nevaram nerunāt par traģiskajiem notikumiem, kas pagājušajā nedēļā risinājās Gvinejā. Vardarbība, kuru piemēroja pret oponentiem un jo īpaši pret sievietēm, ir šausmīga un nepieņemama.

Es vēlos izteikt atbalstu upuriem, kā arī viņu ģimenēm, no kurām dažas vēl gaida, kad tām atgriezīs mīlo cilvēku mirstīgās atliekas, kas tika savāktas projām, lai hunta varētu noslēpt slaktiņa patiesos apmērus.

Papildus pašreizējiem pasākumiem, kurus ierosināja Padome un Komisija, šodienas parlamentārā situācija ļauj mums reaģēt uz šiem vardarbīgajiem aktiem un nosūtīt Gvinejas valdībai nepārprotamu vēstījumu, noraidot ziņojumu par zivsaimniecības partnerības nolīgumu ar Gvineju, par kuru mēs balsosim nākamās plenārsēdes laikā.

Attīstības komiteja jau septembrī vienprātīgi noraidīja šo zivsaimniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gvineju, paužot šaubas par Eiropas Savienības piešķirto fondu izlietojumu. Nemaz jau nerunājot par faktu, ka šķiet neatbilstoši piešķirt fondus, pamatojoties uz zivju nozveju, ko veikuši Eiropas kuģi, ņemot vērā ne zvejas resursus, ne ietekmi uz vietējo populāciju, nesenie notikumi raisa bažas, ka šos fondus varētu izmantot militāriem mērķiem pret Gvinejas iedzīvotājiem.

Dāmas un kungi, Eiropas Parlaments nevar apstiprināt zivsaimniecības nolīgumus ar Gvineju, kamēr upuru rētas nav sadzijušas. Noslēdzot nolīgumu, mēs dotu Gvinejas valdībai nepareizu vēstījumu. Tas būtu negods, kurā es nevaru piedalīties.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, līdzīgi daudziem citiem jaunajiem Eiropas Parlamenta deputātiem es biju pārsteigta par uzmanību, kas Parlamentā notiekošajās debatēs tiek veltīta cilvēktiesībām un īpaši tajās debatēs, ko vada mūsu priekšsēdētājs *Buzek* kungs. Pilnībā tam piekritu, jo esmu šeit un mans vārds bija saraksta galvgalī Eiropas vēlēšanu laikā Francijā galvenokārt tāpēc, ka esmu apvienību aizstāve un īpaši cilvēktiesību aizstāve.

Tāpēc es nevaru palikt vienaldzīga pret notikumiem Gvinejā, jo tie bija cilvēktiesību aizstāvji un vispārīgā nozīmē pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, kurus apcietināja, izvaroja, ja runājam par sievietēm, un noslepavoja 28. septembrī: vienā dienā nogalināja vairāk nekā 150 cilvēkus un ievainojumus guva vairāk nekā 1250 cilvēki, kā jūs jau teicāt, ministres kundze. Represijas turpinājās nākamajās dienās, un tās turpinās joprojām, neraugoties uz faktu, ka šie cilvēki, kā arī jau tika minēts, nāca, lai miermīlīgi atgādinātu *Camara* kungam viņa paša saistības. Saskaņā ar liecinieku paziņojumiem, kas tiek saņemti, nav šaubu, ka, pretēji kapteiņa apgalvojumiem, šos vardarbīgos aktus veica valdībai tuvu stāvoši spēki.

Situācija ir neskaidra, bet, pēc pārgrupēšanās Gvinejas Pilsoniskās sabiedrības organizāciju Valsts padomes iekšienē, pilsoniskās sabiedrības organizācijas vērsās pie starptautiskās sabiedrības pēc palīdzības. Dažos pēdējos mēnešos Valsts padome rādījusi piemēru šajās Āfrikas valstīs, organizējot galvenās norises attiecībā uz Gvinejas tautu, pamatojoties uz saistībām, kuras uzņēmas *Camara* kungs.

Jaunumi, kurus saņemam no Gvinejas, ir satraucoši. Mēs nevaram samierināties tikai ar runām šeit, Eiropas Parlamentā. Šīs debates notiek pēc mūsu, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas, pieprasījuma, bet mums jāiet tālāk. Mēs aicinām skaidri nosodīt demonstrācijas apspiešanu.

Ministres kundze, jūs mums stāstījāt par mērķtiecīgām sankcijām. Vai varat pastāstīt mums par tām vairāk? Ministres kundze, uzskatu, ka mēs ejam pareizā virzienā, pieprasot nekavējoties pārtraukt vajāšanu, atbrīvot visus apcietinātos un izveidot starptautisku šo notikumu izmeklēšanas komiteju. Tomēr, vai jūs varētu mums sniegt vairāk informācijas arī par to?

Jūs arī teicāt, ka visa palīdzība tika iesaldēta, izņemot humāno palīdzību un pārtikas palīdzību. Mēs uzskatām šo rīcību par obligātu, bet, praktiski runājot, kā mēs varam atbalstīt pāreju uz demokrātiju?

Priekšsēdētāja kungs, mēs vēlamies nākamajā Strasbūras sesijā balsot par rezolūciju, lai Eiropas Parlaments ne tikai aprobežotos ar runām, bet arī rīkotos, pieņemot lēmumu, kā to izdarīja iepriekšējā janvārī. Atkārtošu vēlreiz — šis ir steidzams jautājums. Vietējās organizācijas brīdina mūs par etniska konflikta draudiem. Mums nevajag sagaidīt vēl vienu Ruandu, pirms sākam rīkoties; cilvēktiesības Āfrikā jāaizsargā, tāpat kā tās jāaizsargā jebkur citur pasaulē.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Malmström* kundze precīzi raksturoja situāciju Gvinejā. Vairākas nedēļas Gvinejā notikušas vardarbīgas sadursmes, kuru laikā brīvi pilsoņi, kas ielās protestē savu politisko uzskatu vārdā, ir pakļauti bezprecedenta vardarbībai. Gvinejas valdība vajā un nogalina katru, kura politiskie uzskati atšķiras no valdības vadītāju uzskatiem, tādējādi atņemot tautai visas brīvības, kuras, kā mēs labi zinām, ir ikviena cilvēka neaizskaramas tiesības.

Notiek neskaitāmi slaktiņi, kas draud pārvērsties genocīdā, ja mēs steidzamības kārtā nepieņemsim tūlītējus, konkrētus pasākumus. Pagājušajā nedēļā ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja, kuras priekšsēdētāja vietniece es esmu, nolēma pieņemt rezolūciju, kas nosoda Gvinejas iestādes, kuras izmantoja spēku, un pieprasa, lai vietējā valdība nekavējoties ievēro tiesiskuma principu un aizstāv pamattiesības.

Pēc tam, kad ielu sadursmēs gāja bojā 157 cilvēki un *Moussa Dadis Camara* centās to noslēpt, opozīcijas locekļi vērsās pie starptautiskās sabiedrības, cerot saņemt palīdzību un lielāku aizsardzību. Tomēr 5. oktobrī kapteinis *Camara* izrādīja pretestību ārzemju miera uzturēšanas spēku klātbūtnei valstī, noraidot jebkādu ārvalstu iejaukšanos iekšējās lietās.

Tāpēc es uzskatu, ka papildus nosodījuma izteikšanai mums jāatbild ar tūlītēju, konkrētu rīcību, kā tikko teica mans kolēģis *Rinaldi* kungs. Saskaroties ar vardarbību un tiesību uz dzīvi noliegumu, kad sievietes un bērni atkal maksā augstu cenu, mēs nevaram nerīkoties un nepieprasīt atgriešanos pie tiesiskuma. Tādēļ, uzrunājot jūs, kolēģi deputāti un iestāžu pārstāvji, es ceru, ka mēs varam panākt vienprātīgu vienošanos, un es uzsveru vārdu „vienprātīgu”, pieņemot tūlītējus pasākumus, kas dos iespēju Gvinejas tautai atjaunot pamata un neatņemamas tiesības savā valstī, tādas kā demokrātija un brīvība. Protams, es vēlos arī personiski izteikt atbalstu ģimenēm, kuras cietušas šajos traģiskajos notikumos.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, dāmas un kungi, es esmu Zivsaimniecības komitejas locekle un apmeklēju Gvineju pagājušajā decembrī, tāpēc esmu sekojusi šai lietai ļoti uzmanīgi.

Pirmkārt, es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir nozīmīgi uzturēt zivsaimniecības nolīgumu ar Gvineju, jo šis nolīgums tika slēgts ar iepriekšējo režīmu divas nedēļas pirms valsts apvērsuma. Faktiski mēs turamies pie nolīguma, kuru panācām ar likumīgo režīmu, bet tagad valstī ir militāra diktatūra. Mēs visu gadu pie tā esam turējušies.

Vakar ASV valsts sekretāre *Hillary Clinton* atklāti aicināja *Moussa Dadis Camara* un viņa režīmu atkāpties. Es varu tikai piekrist šai pamatprasībai un vēlos arī uzsvērt, ka tas būtu apkaunojums Eiropas Parlamentam, ja divu nedēļu laikā mums būtu jābalso par zivsaimniecības nolīgumu ar Gvineju, kurš līdz novembra beigām dotu režīmam vairāk kā vienu miljonu eiro. Zivsaimniecības nolīgums attiecas uz tunzivju zveju 25 Eiropas kuģiem. Es uzskatu, ka šiem kuģiem pilnīgi noteikti jāmeklē citi ūdeņi zvejai, jo ES nevar slēgt darījumus ar diktatūrām, kas atklāti uz ielām slepkavo savu tautu.

Komisijas arguments, ko tā izvirzīja Attīstības komitejai un Zivsaimniecības komitejai, ka zivsaimniecības nolīgumā paredzētā nauda sniegs labumu iedzīvotājiem, ir pilnīgi nepareizs. Tas atspoguļo Komisijas vērtējumu par iepriekšējo nolīgumu. Mēs nezinām, kur nonāks šajos zivsaimniecības nolīgumos paredzētā nauda. Tie attiecas uz iepriekšējo režīmu. Es neuzskatu, ka pašreizējais režīms izmantos naudu labiem mērķiem.

Tāpēc es vēlos zināt, ko Padome darīs attiecībā uz zivsaimniecības nolīgumu. Vai ES pievienosies ASV un pieprasīs režīma atkāpšanos?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arī es vēlos teikt, ka uzskatu Gvinejā notikušos vardarbības aktus par šausminošiem. Pirms divām stundām Francijas ārlietu ministrs paziņoja par pieņemumu, ka *Dadis Camara* ir bijis iesaistīts lēmuma pieņemšanā par slaktiņu, un tas padara situāciju ļoti nopietnu.

Saspīlējuma avots, nemaz nerunājot par šausmīgajiem vardarbības aktiem, neapšaubāmi ir fakts, ka *Dadis Camara* vēlas kļūt par Gvinejas pastāvīgu vadītāju un atsakās pildīt savu solījumu nekādi neiesaistīties valsts politiskajā dzīvē. Es arī uzskatu, ka starptautiskajam spiedienam saistībā ar to jābūt ļoti nepārprotamam. Taču es atzinīgi vērtēju to, ka par starpnieku šajā lietā ir iecelts Burkinafaso prezidents *Blaise Compaoré*, kuram ir plaša pieredze sarunu vadīšanā un starpniecībā Āfrikas konfliktos. Es uzskatu, ka mums viņš jāatbalsta ar diplomātiskiem līdzekļiem.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, man jāpalabo *Joly* kundze, kas teica, ka Zivsaimniecības komiteja nobalsoja vienprātīgi par ierosinātā partnerības nolīguma ar Gvineju noraidīšanu. Faktiski tā nobalsoja par to tikai ar vienu balsi. Pārsteidzoši, ka PPE grupa vienprātīgi balsoja par nolīguma saglabāšanu. Šis ir līgums, kas piešķir šim režīmam vairākus simtus tūkstošu eiro tāpēc, lai mēs varētu pie valsts krastiem zvejot tunzivis. Līdzīgi daudziem šādiem nolīgumiem, tas ir apšaubāms darījums arī labos laikos, bet pašreizējos apstākļos tas ir pilnīgi nepieņemams.

Ministre pieminēja, ka pret Gvineju varētu piemērot sankcijas. Vai viņa tagad iekļaus to savu darbu sarakstā un uzņemsies saistības cīnīties, lai nodrošinātu šī partnerības nolīguma pārtraukšanu?

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kungs, kā cilvēktiesību juriste ar gandrīz ceturtdaļu gadsimta darba pieredzi pasaulē un Ungārijā, es izmantoju katru iespēju, lai uzsvērtu, ka Eiropas Savienībai jāatbalsta cilvēktiesības, vēlams, visā pasaulē. Taču ir ļoti svarīgi, ka tas tiek darīts uzticamā veidā un, lai to paveiktu, mums jāaizsargā cilvēktiesības arī Eiropas Savienības iekšienē.

Kā jau vairākas reizes pēdējo trīs mēnešu laikā esmu jums teikusi, *Kinga Göncz* kundze — Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekle — bija tās valdības locekle, kuru mēs Ungārijā saucām par „ačī šāvēju” valdību, kas šāva uz cilvēkiem Budapeštas ielās 2006. gada 23. oktobrī. Kopš tiem laikiem Ungārijā ir cilvēktiesību krīze un Eiropas Savienība neko nedara šajā sakarībā. Mūsu Pilsoņu brīvību komitejas priekšsēdētāja vietniece ir cilvēks, kas tajā laikā bija valdības locekle. Kamēr mēs nopietni neiedziļināties šajā jautājumā, neviens neuzskatīs, ka jebkas, ko darām cilvēktiesību jomā, ir ticami.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Priekšsēdētāja kungs, vēlreiz vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par šī jautājuma iekļaušanu dienas kārtībā. Tas ir ļoti nopietns temats, un es ceru, no mana ievada sapratāt, ka mūsu bažas par briesmīgajiem cilvēktiesību pārkāpumiem Konakri ir kopīgas. Mēs esam norūpējušies un uztraukušies par cilvēkiem, kurus turpina turēt apcietinājumā, un mēs pieprasījām pilnīgu notikušā izmeklēšanu un ieslodzīto atbrīvošanu.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienība ir izteikusies nepārprotami. *Solana* kungs, *De Gucht* kungs, prezidentūra un tagad, kā zināms, arī ĀKK grupa, iesniedzot deklarāciju Eiropas Parlamentam, ir nosodījusi notikumus. Ir ļoti labi, ka Eiropas Savienība ir vienota, konkrēta un kodolīga, nosodot šos briesmīgos notikumus. Mēs cieši sadarbojamies arī ar citiem dalībniekiem, lai starptautiskā sabiedrība var izteikt nosodījumu un rīkoties saskaņotā veidā. Tas ir vienīgais veids, kādā mēs patiešām varam īstenot spiedienu.

Mums ir starptautiska kontaktgrupa. Ir iecelts starpnieks, Burkinafaso prezidents, un tas ir ļoti labi, viņš ir arī kontaktgrupas loceklis. Atbildot uz jūsu jautājumu, *Lövin* kundze, teikšu, ka kopā ar kontaktgrupu, kuras locekļi ir ES un ASV, mēs esam aicinājuši kapteini *Camara* atkāpties. Visa pasaules kopiena to ir pieprasījusi.

Mēs esam gatavi atbildēt arī uz citiem jautājumiem un apspriest sankcijas. Uzskatām, ka panāksim lielāku ietekmi, ja to darīsim kopā ar starptautisko sabiedrību. Ir dažādi viedokļi par to, kā var sasniegt individuus un tā tālāk, un mums tuvākajās dienās jāturpina apspriesties ar starptautiskajiem dalībniekiem par iespēju saskaņot šīs sankcijas ar Āfrikas Savienību, kontaktgrupu, ASV u.c., lai tām būtu maksimāla ietekme.

Kā jau teicu, mēs esam uzsākuši apspriešanās procedūru saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu un iesaldējuši visu ES attīstības palīdzību, ciktāl tas neskar humāno palīdzību, un atbalstu demokrātiskam pārejas procesam.

Jautājumā par zivsaimniecību un tās iesaistīšanu šajos notikumos, es ļoti skaidri dzirdu, ko vēlaties man pateikt. Es vēlos aicināt jūs turpināt apspriesties ar Komisiju. Komisija atbild par ES zivsaimniecības politiku. Arī mēs to apspriežam ar Komisiju, un man žēl, ka tās pārstāvju pašlaik šeit nav. Taču varu jums apliecināt, ka mēs turpināsim strādāt ar starptautisko sabiedrību, lai nepārtrauktu izdarīt spiedienu, uzstātu uz pilnīgu izmeklēšanu un, cerams, kādu dienu sagaidītu brīvas un godīgas vēlēšanas Gvinejā. Pateicos jums un deputātiem par šīm debatēm.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Malmström* kundze. Jūs bijāt ļoti pacietīga, pavadot šeit visu pēcpusdienu un daļu vakara. Var redzēt, ka nesen jūs pati bijāt Parlamenta deputāte un šī atmosfēra jums ļoti patīk!

Debates tiek slēgtas.

18. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mēs atzinīgi vērtējam *Nabucco* projekta nolīguma parakstīšanu 13. jūlijā Ankarā. Tomēr gāze nav vienīgais Eiropas valstīm pieejamais energoresurss. Mums jāpiemēro tāda pati pieeja attiecībā uz Eiropas apgādi ar jēlnaftu, atbalstot Dienvidu koridoru.

Mums jau agrāk tika iesniegts projekts, kuru var uzskatīt par tikpat stratēģiski svarīgu kā *Nabucco*. Es runāju par Viseiropas naftas cauruļvadu Konstanta–Trieste. Pa šo cauruļvadu transportēs naftas resursus no Kaspijas jūras caur terminālu Gruzijas pilsētā Supsā, turpinot ceļu pa cauruļvadu caur Konstantas ostu tieši uz Triesti.

Mēs varam garantēt energoapgādes drošību savām valstīm un pilsoņiem, tikai nodrošinot piegādes avotu un naftas un gāzes maršrutu dažādību. Ņemot to vērā, Rumānija uzsāka attīstīt ostas terminālu Konstantā, kurš var uzņemt sašķidrinātu dabasgāzi un pēc tam to izplatīt citiem patērētājiem Eiropā.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es izmantošu vienu minūti, kas mums ir piešķirta kā uzstāšanās laiks, lai pievērstu uzmanību Īrijas iedzīvotāju pozitīvā balsojuma par Konstitucionālo līgumu labajam iznākumam. Šis balsojums nozīmē, ka tādā komitejā kā Lauksaimniecības komiteja, kā arī Parlamentā plenārsēdēs, mums būs koplēmuma procedūra. Tādējādi Parlaments būs līdztiesīgs ar Padomi, kas no demokrātijas viedokļa acīmredzami ir milzīgs sasniegums.

Es vēlos izmantot šo iespēju, lai norādītu, ka kopš lielākā daļa mūsu īru draugu šodien teica „jā” Konstitucionālajam līgumam un Polijas prezidents saskaņā ar Parlamenta priekšsēdētāja tikko teikto ir gatavs parakstīt līgumu, viss, kas nepieciešams, ir Čehijas prezidenta „jā”. Tādēļ es vēlos, lai visi kolēģi deputāti no dažādām politiskajām grupām censtos savas attiecīgās kompetences ietvaros paust Čehijas kolēģiem, ka šo līgumu tiešām nepieciešams parakstīt, jo īpaši tagad, kad Čehijas parlaments jau teicis „jā”. Viss, kas prezidentam jādara, ir jāparaksta šis pergaments, tādējādi izvēloties demokrātisku ceļu savai valstij, kā arī demokrātijas attīstību Eiropā.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt par traģēdiju Mesinā, kuru šodien pieminēja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, kā arī par desmitiem cietušo. Ziņots par vēl vienu traģēdiju Itālijā: Itālijas premjerministrs pat apgalvoja, ka šī traģēdija bija paredzama. To varēja paredzēt, bet nekas netika darīts, lai to novērstu. Nekas netika darīts, jo šo teritoriju pārvalda konkrēta mafija — mežu mafija — ar tās mežu ugunsgrēkiem.

Tomēr Eiropas Parlamentam būtu galvenokārt jāpievērš uzmanība veidam, kā valsts finansējumu un Eiropas Savienības piešķirto palīdzību ieguldīt dažādos reģionālās attīstības projektos, lai nodrošinātu, ka būvdarbus veic pienācīgi un novērs smago kaitējumu videi. Visbiežāk šis valsts finansējums nonāk kriminālu grupējumu, korumpētu politiķu un mafijas kabatās.

Tāpēc šim sasaukumam jāpievērš uzmanība valsts finansējuma izlietojumam, kas patiesībā jāizmanto dabas atjaunošanai, dabas resursu aizsardzībai, ekoloģiski nekaitīgas ekonomikas attīstībai un darba vietu radīšanai. Tādas drausmīgas traģēdijas kā Mesinā vairs nedrīkst atkārtoties.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos aizstāvēt poļu mazākumtautību Lietuvā, pret kuru nesen tika vērsta diskriminācija. Sāpīgs paradokss ir tas, ka Lietuvā poļi, kas dažos reģionos veido

iedzīvotāju vairākumu, bija labākā situācijā pirms Lietuvas pievienošanās Eiropas Savienībai nekā tagad, kad Lietuva ir ES dalībvalsts.

Šalčinikai reģiona pašvaldība uzdevusi līdz 14. oktobrim ņemt ielu nosaukumus poļu valodā; tas ir pret Eiropas standartiem un Eiropas Vietējo pašvaldību hartu. Pamatojoties uz Lietuvas tiesību aktiem, 2008. gada martā tika ierobežota poļu skolu sistēmas darbības brīvība. Pusotra gada laikā 4 skolas, kurās kopā bija 45 klases, tika slēgtas, un vēl 107 klasēm draud slēgšana. Pārmaiņas tiek uztieltas arī poļu uzvārdiem, lai tie drīzāk līdzinātos uzvārdiem lietuviešu valodā. Visbeidzot, daudziem poļiem vēl nav atgriezti īpašumi, kurus tiem konfiscēja komunisti Padomju Savienībā pēc 1939. vai 1944. gada.

Es lūdzu Eiropas Parlamentu aizstāvēt poļus Lietuvā saskaņā ar Eiropas cilvēktiesību standartiem un minoritāšu tiesībām.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ir izteikti optimistiski paziņojumi par krīzes beigu sākumu. Diemžēl šie paziņojumi ir pretrunā ar ikdienas realitāti. Par to liecina situācija Portugāles ziemeļos. Tikai Bragas rajonā vien ir slēgti vismaz 10 uzņēmumi pēdējo nedēļu laikā, atstājot vairāk nekā 300 cilvēkus bez darba. Daudziem citiem uzņēmumiem draud slēgšana.

Īpaši nopietna situācija ir tekstilrūpniecības un apģērbu ražošanas nozarē, kuru Eiropas Savienībā ir vissmagāk ietekmējusi pieaugošā pasaules tirdzniecības liberalizācija. Šajā traģiskajā situācijā ir steidzami jārod risinājumi, kas atšķiras no politiskajām vadlīnijām, kuras noveda pie šīs situācijas.

Ir svarīgi īstenot aizsardzības pasākumus, jo īpaši dalībvalstu norādītajās nozarēs, lai spētu saglabāt darba vietas un veicinātu to radīšanu, kā arī turpinātu šo uzņēmumu darbību, virzītos uz priekšu tādas Kopienas programmas — jautājums, kurš jau ir iekļauts šī Parlamenta rezolūcijā — izstrādē, kas atbalsta tekstilrūpniecību ar piemērotiem resursiem, kurus novirza mazāk attīstītiem, no šīs nozares atkarīgiem reģioniem.

Paul Nuttall (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst jūsu uzmanību negodīgajam un nedemokrātiskajam veidam, kādā visā Eiropas Savienībā aizliedza kvēlspuldzes. Ar sākotnējo direktīvu Eiropas Komisijai tika iesniegti īstenošanas pasākumi, kas būtībā nozīmēja, ka regulu atļauj pieņemt bez farsa, saskaņā ar kuru nepieciešama asamblejas vai mana parlamenta Vestminsterē piekrišana. Aizliegums bija politiskās elites savārstījums un to panāca, piemiedzot ar aci.

Iedzīvotāji tika apieti, taču Eiropas Savienībai labi padodas cilvēku apiešana. Paskatieties, kas notika ar Lisabonas līgumu. Diemžēl to pieļāva ar Lielbritānijas Konservatīvo partijas slepenu norunu, kura kļūst par Lielbritānijas politiku Džekilu un Haidu, tiklīdz ir runa par Eiropas jautājumiem. Viņi runā vienu Lielbritānijā, bet, nonākot šeit, dara pilnīgi pretējo komitejā.

Noslēgumā es vēlos atgādināt, par Lielbritānijas ārlietu sekretāru seru *Edward Grey*, kurš, sākoties Pirmajam pasaules karam, baidījās, ka visā Eiropā izdzisis gaiss. Labi pastrādāts, Eiropas Savienība, jo ar savu apsēstību ar nezinātnisku kultu par cilvēka izveidotām klimata pārmaiņām jūs parūpējāties, lai sera *Edward* nelaimīgais pravietojums piepildītos.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kungs, šodien daudz tika runāts par Lisabonas līgumu un to, kā tas nostiprina Eiropas iedzīvotāju solidaritāti. Ungārijas iedzīvotāju vārdā es vēlos aicināt uz solidaritāti tagad, jo saskaņā ar drošu informāciju no Ungārijas policijas augsta ranga darbiniekiem, kas uzmanīgi izturas pret cilvēktiesībām, tā sauktās 2006. gada 23. oktobra Asiņainās pirmdienas trešajā gadadienā Ungārijas policija atkal piemēros masveida vardarbību pret Ungārijas iedzīvotājiem demonstrāciju un atceres pasākumu laikā.

Es vēlos aicināt Eiropas Parlamenta deputātus palīdzēt mums un tajā dienā ierasties Budapeštā kā cilvēktiesību novērotājiem. Es vēlos, lai arī jūsu vēlētaji jūs aicina to darīt. Lūdzu, izpētiet internetā informāciju par cilvēktiesību pārkāpumiem un masveida policijas nežēlību Ungārijā un izdariet tā, lai tas nekad vairs neatkārtotos. Lūdzu, atbrauciet un īstenojiet to solidaritāti, kas šodien tik bieži tika pieminēta.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Es vēlos atsaukties uz Slovaku valodas likumu, kurš radījis nopietnas bažas jau kopš tā pieņemšanas. Pēdējās dažas nedēļas parādīja, ka šīs bažas bija pamatotas, jo, lai gan sodi, kurus paredz šis likums, vēl nav piemēroti, valsts darbinieki saņēmuši norādījumu runāt tikai slovaku valodā. Tas nozīmē, ka darba laikā pasta darbinieki, ugunsdzēsēji un policijas darbinieki, kuru dzimtā valoda ir ungāru valoda, nedrīkst to lietot.

Tādējādi, ja es uzrunāju policistu Slovēnijā ungāru valodā, viņam jāatbild man slovaku valodā pat tad, ja ungāru valoda ir viņa dzimtā valoda, un arī neraugoties uz faktu, ka es nesaprotu viņa atbildi. Starp citu, situācija būs tāda pati, ja es runāšu angliki. Es vēlos ieteikt jaunu reklāmas saukli Slovēnijas uzņēmējiem

tūrisma nozarei: mums patīk uzņemt ārzemju tūristus Slovēnijā, ja viņi pirms ierašanās mūsu valstī iemācās slovaku valodu. Laipni lūdzu Absurda zemē!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Es cerēju vai gaidīju vairāk šādu uzbrukumu Slovēnijas Republikai, jo vienas minūtes runas sniedz ideālu iespēju Ungārijas kolēģiem vai ungāru tautības kolēģiem vērsties pret Slovēnijas Republiku.

Jāsaka, ka tas mani ļoti uztrauc, jo sagaidu, ka Eiropas Parlaments patiesībā atrisinās problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienība. Mēs vairākas reizes esam snieguši draudzīgu roku kolēģiem Eiropas Parlamenta deputātiem no *Fidesz* un citām partijām plenārsēžu laikā šeit, Eiropas Parlamentā, vēloties apspriest ar viņiem neatrisinātās problēmas vai jautājumus. To mēs darījām gadījumā ar valodas likumu, un jāsaka, ka esmu ļoti vilusies, priekšsēdētāja kungs, jo neviens no mūsu kolēģiem Eiropas Parlamenta deputātiem no Ungārijas vai ungāru tautības deputātiem neatbildēja uz šo piedāvājumu, un mani kolēģi no SMK (partija Slovēnijas Republikā) pat deva priekšroku tās sesijas atstāšanai, kurā mēs ierosinājām šo tematu.

Arī es iegāju Slovēnijas Republikas parlamenta tīmekļa vietnē, kur pieejams pilns šī likuma teksts, un likums nekādā veidā neapdraud etnisko mazākumtautību tiesības lietot savu valodu.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, Spānijas valdība pieņēmusi lēmumu, ka Barselonas-Perpignan ātrgaitas vilciena līnija jābūvē tieši zem katedrāles *Sagrada Família*, apdraudot pieminekli, kuram 1984. gadā piešķirts UNESCO pasaules mantojuma statuss un ko katru gadu apmeklē trīs miljoni tūristu. Jauna tuneļa celtniecība tik tuvu pie katedrāles *Sagrada Família* pamatiem var novest pie nelabojuma kaitējuma šai ēkai.

Spānijas valdība apgalvo, ka problēma nepastāv, taču šogad jaunas metro līnijas tuneļu rakšanas mašīnas Barselonā piedzīvoja vairākus negadījumus līdzīgos augsnes apstākļos. Vienu tuneļu rakšanas mašīnu uz dažiem mēnešiem iesprostoja netālu no Lobregatas upes, un neviens nezināja, kā atrisināt šo situāciju. Vēlos ziņot Eiropas iestādēm, ka pastāv *Sagrada Família* sabrukšanas draudi. Lai aizsargātu šo Eiropas vispārējās nozīmes šedevru, lūdzu izpētīt šo lietu, apturēt darbu, ko veic Spānijas valdība, un izmainīt tuneļa maršrutu.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka tiek novilcināta Eiropas Autonomo vilciena vadītāju apvienības (ALE) uzaicināšana pievienoties Sociālā dialoga komitejas dzelzceļa nodaļai. Kopš 2005. gada šī organizācija apvieno vairāk nekā 100 000 locekļu no 16 Eiropas vilciena vadītāju organizācijām un vēlas, lai to atzīst par pilntiesīgu sociālo partneri sociālā dialoga nodaļā, kas darbojas dzelzceļa jomā. Neraugoties uz ilgām pārrunām ar Eiropas Transporta darbinieku federāciju, kas pašlaik ir vienīgā darbinieku interešu pārstāve šajā komitejā, vēl nav atrasts kompromiss, kurš dotu ALE iespēju tieši aizstāvēt savu locekļu intereses. Manuprāt, tā ir ļoti nepareiza situācija. Es uzskatu, ka sociālajam dialogam, kā tas apstiprināts Eiropas Parlamentā, jāpieļauj plurālisms. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka nevienai organizācijai, pat tādai, kas pārstāv 80 % Eiropas dzelzceļa nozares darbinieku, nav monopoltiesību, un tādēļ aicinu visas puses, tostarp Eiropas Komisiju, pavērt ceļu turpmākām pārrunām.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības direktīvas un dalībvalstu tiesību akti par astoņu stundu darba dienu un reakcionāru pārstrukturēšanu kopumā rada viduslaiku darba apstākļus, izraisot darbaņēmēju dusmas un demonstrācijas. Eiropas Komisija katru dienu saņem ļoti daudz dusmīgu lauksaimnieku un sašutušu darbaņēmēju protestus.

Piemēram, lidmašīnu apkalpes un pilotu darba laiks, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 1899/2006, pārsniedz 14 darba stundas dienā, tādējādi apdraudot darbaņēmēju un pasažieru dzīvības, kā to pierāda daudzi zinātniski pētījumi.

Eiropas Savienība atsakās ņemt vērā zinātniskus pētījumus, jo klausā to monopoluzņēmumu grupu pavēlēm, kuras atsakās ziedot pat vienu eiro savas peļņas darbaņēmēju veselībai un lidojumu drošībai.

Mēs aicinām samazināt lidmašīnu apkalpi un pilotu darba laiku un apmierināt darbaņēmēju taisnīgās prasības. Turklāt Eiropas Komisijai ir saistības gan attiecībā uz Eiropas Parlamentu, gan darbaņēmējiem.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, viss Lisabonas Konstitucionālā-Reformu līguma ratifikācijas process bija traģēdija demokrātijai un arī Eiropas Savienībai. Varbūt atļausiet man kā jaunam Eiropas Parlamenta deputātam teikt, ka visu Eiropas Savienības pilsoņu referendumos mums bija iespēja vēsturiski apvienot Eiropas iedzīvotājus elitārā sākotnējā ES projektā. Jums bija iespēja, izmantojot referendumus, iedvest dzīvību un garu Eiropas Savienības emocionālajā sabrukumā. Tomēr jūs neizmantojāt šo iespēju. Gluži pretēji, jūs vienkārši pateicāt „nē” tiešākai demokrātijai un „nē” pilsoņu līdzdalībai.

Varu tikai teikt, ka šo es nesaucu par demokrātiju. Demokrātijai nepieciešama varas nodalīšana un skaidra robežlīnija starp opozīciju un valdību. Par to mēs iestājamies un par to mēs cīnāmies.

László Tóké (PPE). – (HU) Atļaujiet man iesākt, priekšsēdētāja kungs, paziņojot, ka *Beňová* kundzes teiktais nav taisnība. Pieci jauni ungāri jau pavadījuši piecus gadus Serbijas cietumā pēc dzērāju trača dienviņu pilsētā *Temerin*. Viņiem piesprieda no 10 līdz 15 gadu ilgu cietumsodu. Kopā viņi tika notiesāti uz 61 gadu un viņu lietu nacionālisti izmantoja kā vēlēšanu propagandu. Tik stingrus spriedumus nav saņēmuši pat tie, kas pastrādāja kara noziegumus Balkānu kara laikā. Šajā pašā laikposmā Serbijā piekāva apmēram 300 ungārus un tam nebija nekādu juridisku seku. Tātad tas veido attiecību 300 pret 1.

Eiropas Parlaments 2005. gada janvārī nosūtīja uz Serbiju faktu vākšanas delegāciju. Tomēr no tā laika mēs gaidām, lai Cilvēktiesību apakškomiteja apspriestu ziņojumu par ungāru nežēlīgās piekaušanas izmeklēšanu. Es aicinu Parlamentu un priekšsēdētāju *Jerzy Buzek* atbrīvot no cietuma jaunos cilvēkus no *Temerin* pilsētas. ES jānosaka Serbijai pievienošanās priekšnoteikums, kas paredz, ka tās tiesu sistēma nedrīkst būt diskriminējoša, un tā vietā, lai pasludinātu iebiedējošus, aizspriedumainus spriedumus, tai būtu jāķer istie nelieši — Serbijas kara noziedznieki.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, mana valsts Lietuva ir daudzos veidos līdzīga Īrijai un tās iedzīvotāju „jā” Lisabonas līgumam ir skaidri parādījis pilsoņu vēlmi dzīvot stiprākā un efektīvākā Eiropā. Tas nepārprotami norāda, ka mēs nespējam izdzīvot vieni krīzes laikā un nodrošināt iedzīvotājiem labklājību.

Vairāk nekā iepriekš Kopienai jārunā vienā balsī un dalībvalstu solidaritāte kalpo tam par pamatu. Eiropa piedzīvo grūtus laikus, un Lisabonas līguma ierosinātās reformas dos impulsu efektīvākai institucionālai struktūrai, kura bez šaubām novedīs pie saskaņotākas politikas daudzās jomās. Tas ir tiešām liels sasniegums gan Eiropai, gan ikvienam no mums.

Vēlreiz apsveicu Īrijas iedzīvotājus par viņu apņemšanos dzīvot labākā un turīgākā Savienībā.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pirmdien — un tas nepaslīdzēja nevienam garām neievērots — piena ražotāji no četrām Eiropas debespusēm atkal pulcējās uz demonstrāciju Briselē, lai paziņotu un norādītu uz savu izmisumu un postu, ar kuru viņi saskaras, samazinoties piena cenām, kas traucē viņiem strādāt. Vēl vairāk — uz spēles likta viņu nākotne.

Aicinājumu izstrādāt jaunus noteikumus šodien atbalsta lielākā daļa dalībvalstu, piensaimniecības nozares G20, kā mēs to tagad saucim. Es uzskatu, ka tagad vairāk nekā iepriekš ir pienācis laiks pieņemt lēmumus un noteikti to izdarīt nākamajā — šoreiz oficiālajā — Lauksaimniecības ministru padomē, kas notiks 19. oktobrī Luksemburgā. Tas ir ļoti steidzami. Šāda izmēra krīzei nav jāklūst par Komisijas pētījumu tematu, kā tas notika pirms divām dienām.

Īsumā, man ir divi jautājumi priekšsēdētājam *Buzek* kungam, kurus jūs noteikti viņam nodosiet. Es saprotu, ka šorīt viņš satika *Cecīlija Malmström*, Zviedrijas Eiropas lietu ministri, un es vēlos zināt, vai viņa varēja apliecināt prezidentūras saistības atrast ātru šīs krīzes risinājumu saskaņā ar noteikumiem, par kuriem mēs nobalsojām pēdējā sesijā Strasbūrā.

Visbeidzot, es ierados šajā augsta līmeņa grupā, šajā ideju laboratorijā, kas tika izveidota aizvakar. Gan pirms, gan pēc nākamās Lisabonas līguma stāšanās spēkā, Parlaments kļūs par kopīgu lēmumu pieņēmēju, kopēju likumdevēju. Es uzskatu, ka mums būtu lietderīgi tikt iekļautiem šīs augsta līmeņa grupas darbā.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Augustā *Marijus Ivanilovas*, 35 gadus vecs Lietuvas pilsonis un dienas avīzes „*Respublika*” izdevniecības direktors, t.i., persona ar pastāvīgu darbu un ienākumiem, tika aizturēts Baltkrievijā netālu no Minskas un jau divus mēnešus tiek turēts Baltkrievijas pilsētas *Zhodin* cietumā bez sprieduma vai vainas pierādījumiem. Pirms dažām dienām *Ivanilovas* kunga apcietinājuma laiks tika pagarināts, jo divos mēnešos režīma iestādes nevarēja atrast nekādus viņa vainas pierādījumus. Ir svarīgi arī uzsvērt, ka no bērnības *Ivanilovas* kungs slimo ar bronhiālo astmu. Viņa vecāki zina, ka viņu tur kamerā, kurā ir 26 ieslodzītie, bet tikai 6 gultas, un cilvēki kamerā nepārtraukti smēķē. *Marijus* ir piedzīvojis astmas lēkmes, bet viņam nav atļauts ne saņemt zāles, ne arī satikt tuviniekus vai pat Lietuvas konsulu. Priekšsēdētāja kungs, tas notiek mūsu kaimiņvalstī. Tā izturas pret ES dalībvalsts Lietuvas pilsoni! Es aicinu jūs veikt pasākumus saskaņā ar savām pilnvarām, lai nodrošinātu tūlītēju *Marijus Ivanilovas* atbrīvošanu, jo viņa vainas pierādījumi nav atrasti un apsūdzība ir nepamatota. *Ivanilovas* kungam jāļauj atgriezties Lietuvā. Viņam nepieciešama tūlītēja medicīniska aprūpe.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Iepriekšējā decembrī Eiropas Savienība uzņēmās vēsturiskas saistības samazināt oglekļa emisijas, tādējādi apstiprinot savu vadošo lomu cīņā ar klimata pārmaiņām.

Mēs varam lepoties ar nozīmi, kura ir bijusi Eiropas Parlamentam to tiesību aktu pieņemšanā, kas satur ne tikai noteikumus piesārņojuma līmeņa samazināšanai, bet arī īpašus pasākumus, kas palīdz mums pildīt saistības, kuras veicinās globālās temperatūras pieauguma apturēšanu.

Sarunu laikā Kopenhāgenā šā gada decembrī mums jāpanāk nolokāma apņemšanās tādās jomās kā emisiju samazināšana un jānosaka finansiālā atbalsta līmenis jaunatīstības valstīm, lai palīdzētu tām mazināt klimata pārmaiņu ietekmi un pielāgoties tām. Tomēr tiesību aktus par klimata pārmaiņām nevar pieņemt ASV, pirms Kopenhāgenas konferences, lai gan *Barack Obama* administrācija centīsies risināt sarunas, taču bez skaidra uzdevuma.

Nedrīkst atteikties no Eiropas Savienības kopējās nostājas. Ir svarīgi, ka mēs runājam vienā balsī un iedrošinām citas valstis sekot mūsu paraugam, pildot emisiju samazināšanas uzdevumu.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Ungārijas pārstāvji maldina Eiropas sabiedrisko domu, stāstot daudzus nepatiesus faktus. Viņi, piemēram, apgalvo, ka iedzīvotājus var sodīt par mazākumtautības valodas lietošanu, ka ungāru tautības ārsti varēs strādāt tikai, izmantojot oficiālo slovāku valodu, vai ka reliģiskas ceremonijas var notikt tikai oficiālajā valodā.

Tikko mēs dzirdējām Ungārijas deputātu, kas stāstīja muļķības par policistu, kuram nav atļauts tūristam atbildēt ungāru vai angļu valodā. Nekas no teiktā nav patiesība. Gluži pretēji, grozītais likums paredz plašākas iespējas etnisko mazākumtautību valodu izmantošanā salīdzinājumā ar iepriekšējo situāciju. Grozījumi neietekmē iedzīvotāju privāto saziņu un neparedz uzlikt sodus personām. Grozītā likuma atbilstību starptautiskiem standartiem ir apstiprinājušas Eiropas iestādes, kas darbojas mazākumtautību jomā — EDSO Augstais komisārs *Knut Vollebæk* un ES komisārs *Leonard Orban*. Manuprāt, Ungārijas sabiedrība izmanto šo gadījumu, lai censtos apslēpt pieaugošo ekstrēmismu un romu slepkavības Ungārijā.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, diemžēl man jūs jāinformē par to, ka netiek ievērotas to cilvēku tiesības Polijā, kuri pamet katoļu baznīcu. Pretēji atkritēju vēlmei, viņu personas dati netiek izņemti no draudzes arhīviem. Gluži pretēji, tos turpina lietot. Tas notiek saskaņā ar norādījumiem attiecībā uz personas datu aizsardzību Polijas katoļu baznīcas darbībā. Daļa šo norādījumu nav balstīta uz vadošo Likumu par personas datu aizsardzību, bet uz — ieklausieties uzmanīgi — kanonisko tiesību kodeksa noteikumiem.

Kā Polijā, kas apgalvo, ka atbalsta tiesiskumu, kanoniskās tiesības var prevalēt pār valsts parlamenta pieņemtiem tiesību aktiem? Kāpēc kanonisko tiesību kodekss regulē to pilsoņu tiesības, kuri nav katoļi? Kā var būt iespējams, ka personas datu aizsardzības ģenerālinšpektoram nav pilnvaru, lai pārbaudītu baznīcas arhīvus? Ir tikai viens skaidrojums: Polija ir baznīcas valsts. Eiropas Parlamentam vajadzētu uz to reaģēt.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Šodien manas runas temats ir saistīts ar vissvarīgāko notikumu Eiropas Savienībā pēdējā laikā, proti, Īrijas organizētā referenduma par Lisabonas līguma ratificēšanu sekmīgo iznākumu.

Arī es vēlos dalīties sajūtās ar saviem kolēģiem deputātiem, kuriem šodien bija iespēja apsveikt Īrijas iedzīvotājus ar šī nepārprotamā signāla došanu attiecībā uz viņu izvēli turpināt Eiropas integrācijas procesu politiskā līmenī. Viņi nepakļāvās populistu paziņojumiem, kuri pievērsa uzmanību dažām nelabvēlīgām sekām, jo šis līgums pilnīgi noteikti tiks Eiropas iestādēm darboties efektīvāk un demokrātiskāk.

Es arī uzskatu, ka Čehijas prezidenta pienākums ir ievērot saistības, kuras viņš uzņēmās, kad notika sarunas par šo līgumu, un bez pamatojuma nekavēt to īstenošanu. Mums šis līgums nepieciešams, lai slēgtu ES attīstības institucionālo sadaļu, vismaz uz brīdi, lai vairāk laika veltītu ES politikai. Divām pēdējām valstīm — Polijai un Čehijas Republikai — jāratificē līgums iespējami drīz, lai varētu veikt iecelšanu jaunajos amatos, kas paredzēti līgumā, gan Komisijas, gan Padomes līmenī.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Pēdējās parlamentārās sēdes laikā, tāpat kā šodien, daudz tika runāts par Slovāku valodas likumu. Tā nav sakritība. Pretēji dažādajiem izteiktajiem paziņojumiem, šis likums ierobežo apjomu, kādā mazākumtautības var lietot savu valodu, lai gan taisnība — mazākumtautību valodas var izmantot ļoti nelielā sabiedriskās dzīves daļā. Tomēr nav tiesa, ka mēs izvairāmies debatēt par šo jautājumu, jo, ja kāds centīsies piecās minūtēs vienoties par šo tematu 10 žurnālistu klātbūtnē, viņš visdrīzāk cietīs neveiksmi. Es vēlos pievērst uzmanību tam, ka šis likums ir slikti izstrādāts un nav godprātīgs, tāpēc tas rada jaunu tiesisku nenoteiktību, jo divās dienās Slovākijas Kultūras ministrija sniegusi trīs atšķirīgus dažu likuma pantu skaidrojumus.

Tas radījis cilvēkos bailes. Mēs jau esam informēti par dažiem gadījumiem, kad darba devēji liek saviem darbiniekiem runāt slovaku valodā. Es ļoti nožēloju, ka jārūnā par šo jautājumu šajā plenārsēžu zālē. Es ceru, ka Lisabonas līgums dos mums iespēju pienācīgi ievērot cilvēktiesības un mazākumtautību tiesības.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirātisms ir problēma, kas ir šī Parlamenta, dalībvalstu un, protams, Spānijas rūpju lokā, jo pašlaik Spānijas zvejas kuģis ar 36 apkalpes locekļiem ir nolaupīts Indijas okeānā.

Pirmais, ko vēlos darīt, ir izteikt līdzjūtību apkalpes locekļiem un viņu ģimenēm un, protams, atbalstīt Spānijas valdību, lai nodrošinātu kuģa ātru atbrīvošanu.

Tomēr mēs nerunājam par problēmu, kas ietekmē tikai Spānijas tunzivju zvejas kuģu floti, bet gan par problēmu, kas ietekmē trīs valstis — Franciju, Itāliju un Spāniju —, kuras zvejo starptautiskos ūdeņos, ārpus Somālijas īpašās teritorijas. Ņemot to vērā, būs nepieciešama starptautiska reakcija un kopējie Eiropas preventīvie un atbildes pasākumi. Tas nozīmē, ka jāatvēl lielāki līdzekļi, kas paredzēti operācijas *Atalanta* uzlabošanai, kura jau darbojas un guvusi panākumus, ņemot vērā nolaupīto kuģu skaita samazinājumu 2009. gadā salīdzinājumā ar 2008. gadu.

Visbeidzot, vēlos pieminēt atbalstu, kas mums jāpiedāvā starptautiskajai augstākā līmeņa sanāksmei par pirātismu Somālijā, jo mums jāuzlabo starptautiskais dialogs un starptautiskās attiecības, lai nogludinātu šīs problēmas.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, daudzi Parlamentā šodien apsveica Īrijas iedzīvotājus par viņu saprātīgumu, noraidot *Nigel Farage* un Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas aicinājumus un vairākumā balsojot par Lisabonas līgumu.

Varbūt deputātiem būtu jājūt līdzī Lielbritānijas iedzīvotājiem, jo mums ikdienā jāpacieš *Farage* kungs. Viņš divi pret vienu vairākumu Īrijā sauc par „uzvaru huligāniem”. Viņa vārdi ir tik raksturīgi cilvēkam, kas lieto sagrozījumus un maldināšanu, kā arī dažkārt atklātus melus par Eiropas Savienību. Pārāk bieži šie vārdi paliek žurnālistu neapstrīdēti.

Tomēr pārspilējumi var novest līdz neprātam. Tagad viņš salīdzina kampaņu Īrijā ar vardarbību pēdējo vēlēšanu laikā Zimbabvē. Viņš runā par līgumu, kas sniedz katrai dalībvalstij tiesības izstāties no Savienības, kā par neatkarības galu. Tomēr mums jābūt līdzjūtīgiem. Parlamentam ir pieejama medicīniskā aprūpe. Priekšsēdētāja kungs, aicinu jūs lūgt, lai vīri baltos virsvalkos piedāvā mūsu kolēģim savus pakalpojumus. Muļķības par Eiropu var nākt pār viņa lūpām, bet vismaz mediķi palīdzēs viņam ar tām neaizrīties.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Es vēlos šeit, Eiropas Parlamentā, atsaukties uz Polijas un Vācijas bīskapu paziņojumu Otrā pasaules kara sākuma 70. gadadienā. Laikā, kad daudz cilvēku domas pievēršas šiem traģiskajiem notikumiem, tiek norādīts, ka mums īpaši jāpūlējās par jauno paaudzi, lai viņi varētu pienācīgi un pilnīgi uzzināt patiesību par vēsturi un uz šo zināšanu pamata būvēt mūsu kopīgo nākotni.

Šodien nevar neatcerēties pirmo Polijas bīskapu vēstuli Vācijas bīskapiem 1965. gadā, kura veicināja izlīgumu un partnerattiecību veidošanu starp mūsu valstīm.

Šodien, tāpat kā toreiz, mēs vēlamies veidot uzticības pilnas un draudzīgas attiecības starp tautām. Tomēr, lai arī mēs esam uz kopīga izlīguma ceļā, šodien situācija ir citādāka. Veidosim Eiropu kopā, sadarbības un draudzības Eiropu, Eiropu, kuras pamatā ir kristīgas vērtības, kas bija arī Eiropas Kopienas dibinātāju radītās Eiropas pamatā. Mūsu kopīgās nākotnes interesēs mums uzmanīgi jāieklausās brīdinājumos un ieteikumos, kuri atrodami Polijas un Vācijas bīskapu kopīgajā paziņojumā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dāmas un kungi, šodien jau daudz runāts par mazākumtautību jautājumiem. Es vēlos jums pastāstīt par pozitīvu piemēru šajā jomā. Serbija ir pieņēmusi likumu par kultūras autonomiju, kurš ir unikāls visā Eiropā un pozitīvs piemērs ne tikai attiecībā uz visu Eiropas Savienību, bet arī uz visu Eiropu.

Saskaņā ar šo likumu 13 mazākumtautības, tostarp slovaki, rumāņi, ungāri un citas tautas, var tieši ievēlēt savas nacionālās padomes. Šīs nacionālās padomes tiek finansētas no budžeta un saskaņā ar kultūras autonomiju var vadīt un kontrolēt attiecīgas institūcijas. Mazākumtautības bija iesaistītas šī likuma izstrādē, un tā ir otra mācība, ko var gūt no šī piemēra. Ar šo Serbija var rādīt piemēru daudzām Eiropas valstīm, tādām kā Francija, Slovākija un citas, attiecībā uz mazākumtautību tiesību nodrošināšanu tiesību aktos. Šis likums arī palīdzēja spert Serbijai milzīgu soli ceļā uz integrāciju Eiropā.

Iuliu Winkler (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, lai arī esmu ungāru tautības Eiropas Parlamenta deputāts no Rumānijas, es šodien nerunāšu par slovaku valodu, pat ja man šķiet, ka būtu labs iemesls to darīt. Tā vietā vēlos runāt par mūsu šodienas lēmumu izveidot speciālu komiteju ekonomiskās krīzes jautājumā.

Šis lēmums pierāda mūsu Parlamenta atbildību vislielākās problēmas laikā, ar kuru pašlaik saskaras Eiropa. Speciāla komiteja no jauna apstiprinās Eiropas Savienības nostāju attiecībā uz jauno globālo finanšu pārvaldību, kā arī sadarbosies ar dalībvalstīm, lai iespējami labi īstenotu Kopienas pasākumus, kas paredzēti ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes radīšanai.

Jaunajām dalībvalstīm Eiropas centrālajā un austrumu daļā ir svarīgi saņemt nepieciešamo atbalstu ekonomikas atveseļošanai. Atveseļošanas centienu koordinācijai jābūt efektīvākai, un par uzlabotu koordināciju atbild ne tikai valdības, bet arī Brisele.

Mēs saskaramies ar vissarežģītāko ekonomikas perspektīvu, kuru papildina nopietnu sociālu nemieru draudi. Tāpēc Eiropas Savienībai jādod visefektīvākā atbilde uz situācijas pasliktināšanos reģionā un Parlamentam jākalpo par piemēru šajā jautājumā.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām dienām tika nolaupīti 36 cilvēki, kas zvejoja Indijas okeānā Eiropas Komisijas apstiprināta nolīguma aizgādībā.

Es 15. septembrī nosodīju nedrošo situāciju, kā arī šo zvejnieku bezpalīdzību un neaizsargātību. Es ierosināju konkrētus pasākumus, bet nekas netika darīts.

Diemžēl tāpēc tagad mēs runājam par pirātu nolaupītajiem un ieslodzītajiem cilvēkiem.

Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju būt pārliecinošai un ieteikt dalībvalstīm izvietot uz zvejas kuģiem karavīrus, un es lūdzu iesniegt šo ieteikumu Spānijas valdībai, jo tas ir bijis efektīvs pasākums. Francija ir šādi rīkojusies, un mēs redzam rezultātus.

Parlaments rezolūcijā ir atzinis, ka zivsaimniecības nozare ir neaizsargāta, jo prioritāte ir tirdzniecības flote. Arī Eiropas Komisijas ierēdnis to atzina pirms nolaupīšanas un tāpēc mēs aicinām šo aizsardzību attiecināt arī uz zvejas kuģiem.

Es arī aicinu priekšsēdētāju izteikt līdzjūtību un atbalstu nolaupītajiem un viņu ģimenēm, kā arī uzaicināt kuģa kapteini pēc atbrīvošanas ierasties Parlamentā.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Šodien tika daudz runāts par minoritātēm. Arī es vēlos pievērst uzmanību 50 miljoniem cilvēku ar invaliditāti, kuri dzīvo Eiropas Savienībā. Es viņus uzskatu par lielāko minoritāti. Finanšu krīze viņus skārusi vissmagāk. Es vēlos uzsvērt, ka šie cilvēki vienmēr pirmie zaudē darbu, sajūt ienākumu samazinājumu, tiem ir maz iespēju nopelnīt iztiku un viņi piedzīvo dzīves līmeņa pazemināšanos, nemaz nerunājot par vienmēr zūdošo atbalstu, kas tiek sniegts viņus pārstāvošajām sociālajām organizācijām.

Vislielākā pašreizējās krīzes mācība ir tā, ka ir noderīgi ieguldīt cilvēkos, tostarp arī individuāli, pat izdarot šo ieguldījumu citu ieguldījumu vietā. Politisko un ekonomisko lēmumu pieņēmēji atbild par uzmanības pievēršanu cilvēkiem ar invaliditāti. Tāpēc es aicinu jūs izdarīt visu, ko varat, viņu labā, lai viņi saņemtu godīgāku attieksmi. Es uzsveru šo jautājumu, jo 50 miljoniem cilvēku var būt milzīga ietekme Eiropas Savienībā un mūsu interesēs ir nodrošināt vienādas iespējas sabiedrībā.

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, protams, es esmu priecīga par to, ka Lisabonas līgums ir pieņemts manā valstī. Tomēr šajā pēcpusdienā varēja redzēt, ka debates par Reformu līgumu balansē starp realitāti un apjukumu, un tāpēc mēs nedrīkstam klusēt. Realitāte ir tāda, ka pēdējās desmitgadēs pasaule ir būtiski mainījusies, jo daudz lielāka tās daļa tagad konkurē ar mums globālajā tirgū.

Pavisam vienkārši, Eiropas darbībai jābūt daudz saskaņotākai, ja tā vēlas dzīvot labklājībā. Līgums tagad uzliek Eiropas iestādēm pienākumu būt demokrātiskākām un atvērtākām pret katru Eiropas iedzīvotāju. Pamattiesību harta to pieprasa. Mēs nevaram atļauties tādu greznību kā darboties tikai savas tautas labā; mums jāstiprina Savienība, kuru katrs no mums pārstāv. Kā mēs to izdarījām savā referendumā, mums jāturpina paziņot par to, kas un kādi mēs esam.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā Eiropas fondi ir svarīgs instruments mazāk attīstītiem reģioniem dalībvalstīs, kas tiem palīdz sasniegt konverģences mērķus.

Garš un sarežģīts ir process starp brīdi, kad šie mērķi tiek noteikti, un to brīdi, kad saņēmēji faktiski iegūst fondu līdzekļus, un šo procesu kavē arī virkne birokrātisku ES regulu. Laikā, kad mēs, Eiropas Parlamenta

deputāti, norādām uz ekonomiskās krīzes ietekmi un pieņemam pasākumus, lai paātrinātu procesu un vienkāršotu regulas, kas attiecas uz piekļuvi šiem fondiem, dalībvalstis gūst tikai nelielu labumu no šiem pasākumiem, nevis ir ieguvējas pilnā apmērā.

Šajā sakarā vēlos minēt konkrētu piemēru no Rumānijas. Projekti, kurus finansē no Eiropas Sociālā fonda ar nolūku uzlabot darba ņēmēju apstākļus un palielināt nodarbināto skaitu dažos uzņēmumos, turpina saskarties ar problēmām to īstenošanas laikā.

Es vēlos aicināt paātrināt pasākumus, kuru mērķis ir vienkāršot piekļuves procedūras tiem fondiem, kas paredzēti darba vietu radīšanas veicināšanai Eiropas reģionos.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es aicinu Parlamentu ārkārtas steidzamības apstākļos kontrolēt to, lai iespējami drīz tiktu piešķirti EUR 14,8 miljoni, ko apsolīja *Dell Computers* un tā piegādātāju uzņēmumos strādājošiem darba ņēmējiem Īrijas vidējos rietumos tādās vietās kā *Limerick*, *Kerry* un *Tipperary*. Šo naudu Komisijas priekšsēdētājs savas nesenās vizītes laikā *Limerick* pilsētā apsolīja piešķirt no Globalizācijas pielāgošanas fonda. Atpakaļceļa nav, un, lai kādi būtu jautājumi par protokolu un par to, kā šo fondu administrē, tie nekavējoties jāatrisina. Parlaments nedrīkst aizkavēt šo naudu, kura dotu reģionam tik nepieciešamo ekonomisko stimulu. Ir aprēķināts, ka *Dell* un tā piegādātāju uzņēmumi nodarbina katru piekto Īrijas vidējo rietumu iedzīvotāju, tāpēc šī teritorija ir smagi skarta.

Tāpēc es mudinu Komisiju pārskatīt valsts atbalsta noteikumus. Tos izstrādāja 2006. gadā, pirms smagā trieciena, ko radīja *Dell* un citu rūpniecisko ražotāju zaudējumi. Es mudinu Komisiju nākamajā gadā iekļaut Īrijas vidējo rietumu reģionu valsts atbalsta noteikumu pārskatā kā nopietna bezdarba skartu teritoriju, lai reģions varētu iegūt tagad tik nepieciešamo ES finansējumu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta loma — un šeit es citēju tā priekšsēdētāju — ir nepieciešamības gadījumā būt par starpnieku starp konfliktā iesaistītām pusēm un valstīm. Parlamentam ne tikai jāiesaistās ugunsgrēka dzēšanā, bet arī jārūpējas par ugunsdrošību.

Parlamentam, piemēram, jāpieņem mazākumtautību pamatlikums, kas garantē mazākumtautību tiesības. Mazākumtautībām ir tiesības justies drošībā. Šāds pamatlikums palīdzēs nodrošināt, ka mazākumtautības nav valdību, ekstrēmistu organizāciju un tādu darbību kā Slovaku valodas likums, kurš soda mazākumtautības pārstāvjus par dzimtās valodas lietošanu, varā. Nav pieņemami, ka Eiropas Savienībā ir aizliegtas mazākumtautību organizācijas, divvalodu vietas apzīmējumi tiek aizkrāsoti un ekstrēmistu organizācijas organizē provokatīvas pret mazākumtautībām vērstas demonstrācijas.

Eiropas Parlamentam ir jāīsteno tādi tiesību akti, kas aizsargā cilvēktiesības, novērš diskrimināciju un nodrošina, ka mazākumtautību pārstāvji var dzīvot kā pilnībā novērtēti cilvēki savā dzimtenē.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, saskaroties ar Spānijas zvejas kuģa *Alakrana* nolaupīšanu, ko Indijas okeānā veica pirāti, es vēlos norādīt uz Spānijas valdības stingro apņemšanos ar Eiropas Savienības palīdzību atbrīvot 36 apkāpes locekļus, no kuriem 16 ir Spānijas valstspiederīgie, un nogādāt tos sveikus un veselus atpakaļ, kā arī saukt nolaupītājus tiesas priekšā.

Pateicoties Eiropas operācijai *Atalanta*, kas sākās 2008. gada decembrī pēc Francijas un Spānijas iniciatīvas, kurām pievienojās citas Eiropas Savienības valstis, tagad reģionā ir dislocēti nozīmīgi spēki. Tomēr aizsargājamās teritorijas nesniedzas līdz vietai, kur zvejnieki zvejo, un tāpēc mēs aicinām kuģu operatorus nešķērsot drošības zonu, un mēs mudinām Eiropas Savienību paplašināt drošības zonu uz dienvidiem no *Atalanta* seguma, kā arī piešķirt vairāk līdzekļu, lai nodrošinātu 20 000 kuģu brīvu pārvietošanos, šķērsojot okeānu, kura platība ir trīs reizes lielāka par Vidusjūru.

Lai gan bruņotie spēki ir garantējuši to tirdzniecības kuģu piekļuvi, kuri veda 227 000 tonnas ANO pārtikas programmai Somālijā, tagad mums jācenšas nodrošināt desmitiem Eiropas zvejas kuģu, kas zvejo šajā reģionā.

Visbeidzot, mēs aicinām dalībvalstis izmantot savu informāciju un izlūkdienestus, lai atrastu un apcietinātu starpniekus, kas sniedz norādes pirātiem un saņem samaksu par atbrīvošanu, darbojoties no Eiropas.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pēdējo divu stundu laikā Parlamentā un pēdējo pāris nedēļu laikā Īrijā ir daudz runāts par saziņas deficītu un nepieciešamību tuvināt Eiropu cilvēkiem.

Man ir ieteikums: domāju, ka nākotnē mums tas būs jāapspriež Parlamentā, jo īpaši, lai uzklausītu Eiropas Parlamenta deputātu viedokļus par to, kā Komisiju un pašus Eiropas Parlamenta deputātus iesaistīt šajā jomā,

jo pierādījies, ka valstu valdības nelabprāt stāsta par Eiropas Savienības nopelniem un rezultātā iedzīvotāji par tiem nezina.

Tagad mums ar lielākām pilnvarām un plašākām iespējām jāizmanto iespēja apspriest šo jautājumu Parlamentā un nākt klajā ar veidiem un ieteikumiem par to, kā mēs faktiski varam mazināt šo deficītu un tuvināt Eiropu tās iedzīvotājiem. Tas būtu uzdevums, kuru ir vērts veikt.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Padome 2009. gada jūnijā aicināja Eiropas Komisiju līdz 2010. gada beigām izstrādāt un iesniegt stratēģiju attiecībā uz Donavas reģionu.

Eiropas Komisijai un dalībvalstīm jāpieņem kopīga Eiropas stratēģija, kas apvienos pašreizējās Donavas iniciatīvas un palielinās šīs upes kā Eiropas Savienības politikas daļas nozīmi. Donavas reģiona stratēģijai jākoncentrējas uz kopējiem mērķiem un projektiem transporta, enerģētikas, vides un kultūras sadarbības jomā.

Pagājušajā gadā Eiropas Parlamenta Transporta un tūrisma komiteja organizēja delegāciju uz Donavas reģionu, lai izpētītu un veicinātu šīs upes kā Eiropas politikas daļas sniegtās iespējas. Viens no galvenajiem secinājumiem, pie kuriem nonāca šī delegācija, bija vajadzība izveidot Eiropas Parlamentā sadarbības grupu, lai sekmētu Donavas upes reģiona attīstību. Šīs sadarbības grupas izveidošana palīdz Eiropas Parlamentam atkārtoti apstiprināt savas saistības attiecībā uz iesaistīšanos un aktīvu atbalstu gan Donavas reģiona stratēģijas izstrādei, gan tās īstenošanai.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst Parlamenta uzmanību faktam, ka 27. septembrī — laikā, kad mēs visi ceram uz ātru Lisabonas līguma stāšanos spēkā, jo tas ietver tūrismu kā jaunu darbības jomu Eiropas Savienībā — tika atzīmēta 13. Pasaules tūrisma diena, kuras lozungs bija „Tūrisms – svinot dažādību”.

Viens no nozares izaicinājumiem ir uzlabot tūrisma pieredzes pieejamību visai pasaulei bez diskriminācijas.

Kā norādīts Monreālas deklarācijā, lai nodrošinātu visai pasaulei piekļuvi tūrismam, jāiesaistās cīņā pret nevienlīdzību un atšķirīgas kultūras cilvēku izslēgšanu, kā arī pret cilvēku ar ierobežotiem līdzekļiem vai invaliditāti un jaunattīstības valstu iedzīvotāju izslēgšanu.

Parlaments šo mērķi pārveidojis sociālā tūrisma izmēģinājuma projektā, kuru Komisija attīstīs šogad. Vēl viens iemesls Parlamentam darboties šajā virzienā ir tāds, ka sociālais tūrisms palīdz uzlabot nodarbinātības rādītājus, cīnoties pret sezonālātāti, kas ir viena no šīs nozares lielākajām problēmām, veidojot lielāku vienlīdzību un vairāk darba vietu, kuras paredzētas ilgākam laikam.

Dāmas un kungi, tas ir mūsu mērķis.

María Paloma Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, tikai pirms dažām stundām Heratā, Afganistānā, nogalināja *Cristo Ancor Cabello*. Viņš bija Spānijas karavīrs, kurš dienēja Starptautiskās drošības palīdzības spēkos, kas dislocēti saskaņā ar ANO pilnvarojumu un kuros dažādu valstu karavīri veic ļoti grūtu uzdevumu, lai uzlabotu Afganistānas civiliedzīvotāju dzīves apstākļus un drošību.

Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu jūs izteikt Eiropas Parlamenta līdzjūtību viņa ģimenei, kā arī mūsu atbalstu un līdzjūtību viņa dienesta biedriem, starp kuriem ir pieci ievainotie.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlos arī piebilst, ka Spānijas valdība turpina pildīt savas stingrās saistības, lai nodrošinātu visu to miera misiju karaspēku drošību, kas dislocēti ārzemēs, un ne tikai Afganistānā, bet arī citās vietās visā pasaulē.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Divas pēdējās Eiropas Savienības paplašināšanas kārtas ir sniegušas daudz ieguvumu gan vecajām, gan jaunajām dalībvalstīm, tomēr radot arī vairākas problēmas.

Divus gadus pēc pievienošanās Eiropas Savienībai, Rumānija ir viena no valstīm ar viszemākajiem Eiropas fondu apguves rādītājiem. Piekļuves procedūra Eiropas naudai ir diezgan sarežģīta un neizprotama. Struktūrfondi un Kohēzijas fonds ir finanšu svira, kas var veicināt ekonomikas atlabšanu, jo īpaši pašreizējās krīzes laikā.

Pamatojoties uz iepriekš teikto, es uzskatu, ka nepieciešami vienkārši noteikumi piekļuvei struktūrfondiem, lai Eiropas nauda sasniegtu saņēmējus iespējami drīz. Īpaša uzmanība jāpievērš to grūtību novēršanai, kas kavē piekļuvi Kopienas fondiem un attur cilvēkus no ES finansiālā atbalsta iegūšanas.

Mums jāatbalsta centieni Eiropas līmenī, kuru mērķis ir vienkāršot procedūras attiecībā uz piekļuvi fondiem, kas paredzēti Rumānijai, lai paātrinātu to piešķiršanu un ātru izmantošanu.

Priekšsēdētājs. – Ar šo jautājuma izskatīšana tiek pabeigta.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.40 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

19. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

20. Īpašās finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes komitejas locekļu iecelšana (iesniegšanas termiņi) (sk. protokolu)

21. Kompetences konfliktu novēršana un noregulēšana kriminālprocesu ietvaros (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir *Renate Weber* ziņojums (A7-0011/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā, ko izstrādāja pēc Čehijas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas, Slovākijas Republikas un Zviedrijas Karalistes iniciatīvas par Padomes Pamatlēmuma 2009/.../JHA par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (08535/2009 - C7-0205/2009 - 2009/0802(CNS)) pieņemšanu.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, tā kā es pirmo reizi uzstājos jaunajā Parlamentā, vēlos jūs apsveikt ar ievēlēšanu par priekšsēdētāja vietnieci.

Ciktāl tas attiecas uz *Weber* kundzes ziņojumu, es runāju priekšsēdētāja vietnieka *Barrot* kunga vārdā un vispirms vēlos pateikties referentei un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļiem par viņu darba izcilo kvalitāti. Komisija atzinīgi vērtē ziņojumu un atbalsta vairākus no ierosinātajiem grozījumiem. Komisija vispārīgi atbalsta piecu dalībvalstu iesniegto priekšlikumu, lai gan teksts nav tik vērienīgs kā varētu vēlēties. Konkrētāk, Komisija nožēlo faktu, ka pamatlēmuma darbības joma ir ierobežota līdz gadījumiem, kuros uz vienu un to pašu personu paralēli attiecas kriminālprocesi par vienu un to pašu nodarījumu. Komisija arī nožēlo faktu, ka pienākums atsaukties uz *Eurojust* jurisdikcijas konflikta gadījumā ir ierobežots, un to kritēriju saraksts, kuri jāņem vērā, lai noteiktu vispiemērotāko jurisdikciju, ir izņemts no teksta operatīvās daļas. Šie grozījumi ir vājinājuši priekšlikuma tekstu, atņemot tam lielāko tā pievienotās vērtības daļu.

Saskaņā ar Komisijas viedokli priekšlikums jāuzskata tikai par pirmo soli jurisdikcijas konfliktu kriminālprocesā novēršanas un atrisināšanas virzienā un pēc tam tas jāaizstāj ar pilnīgāku priekšlikumu. Komisija to arī aplūkos, ņemot vērā pārmaiņas, ko šajā jomā ienesis Lisabonas līgums, kurš, cerams, stāsies spēkā iespējami drīz.

Renate Weber, referente. – Priekšsēdētājas kundze, Īrijas referenduma par Lisabonas līgumu pozitīvais rezultāts ved mūs tuvāk tam brīdim, kad Padome ne tikai apspriedīsies ar Eiropas Parlamentu, bet tam būs arī koplēmuma pilnvaras jautājumos, kas tagad attiecas uz trešo pīlāru.

Jautājums ir šāds: kāpēc Padome tik ļoti vēlas pieņemt tiesību aktus dažus mēnešus pirms termiņa, kad turklāt šie tiesību akti nenožīmē virzību uz priekšu jautājumā par Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidošanu? Patiesībā šis priekšlikums nepalīdz novērst nevienu jurisdikcijas konfliktu un neatrisina nevienu no šīm situācijām, kad tās veidojas. To varētu izdarīt, piemēram, samazinot jurisdikciju skaitu, un gadījumos, kad ir vairākas jurisdikcijas, piešķirot jurisdikciju dalībvalstīm un uzņemoties saistības par savstarpēju to lēmumu atzīšanu, kas izriet no jurisdikcijas piešķiršanas, kā to izdarīja attiecībā uz civillikumu, pieņemot dažādus noteikumus. Tā vietā pamatlēmums aprobežojas ar pienākumu dalībvalstīm informēt citai citu un uzsākt tiešas apspriedes ar nolūku panākt „vienprātību attiecībā uz jebkuru efektīvu risinājumu, lai izvairītos no nelabvēlīgām sekām, ko rada paralēls process”.

Tāpēc es nebiju pārsteigta, kad viedokļu apmaiņas laikā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā pirms dažām nedēļām Komisija, lai gan atbalstot pašreizējo priekšlikumu, piebilda, ka vēlāk piedāvās jaunu priekšlikumu. Tāpēc es arī neesmu pārsteigta par to, ko komisārs teica šovakar. Es pateicos Komisijai par tās godīgumu attiecībā uz šo priekšlikumu, bet jāsaka, ka uzskatu šo priekšlikumu un visu tā pieņemšanas

procedūru par labu piemēru tam, kā Eiropas Savienībā nevajadzētu pieņemt tiesību aktus. Es esmu pārliecināta, ka ir svarīgi aizsargāt mūsu pilsoņu tiesības, nevis nodarboties ar papīru pārcilāšanu. Starp citu, Padome šodien nepiedalās, lai gan prezidentūra bija viena no šī priekšlikuma ierosinātajām. Man jāuzsver, ka Eiropas Parlamentā mēs ļoti nopietni uztveram savu darbu. Mēs strādājam godprātīgi iepriekšējā un šī sasaukuma laikā un ceram, ka tādējādi paužam savu viedokli par efektīvāku tiesību aktu izstrādes nepieciešamību.

Šajā priekšlikumā es atzinīgi vērtēju to, ka pašreizējais teksts skaidri norāda uz „*ne bis in idem*” principu. Tas ir pateicoties viedokļu apmaiņai ar Padomi un Komisiju, jo sākotnējā ierosinātajā tekstā tas vispār netika pieminēts. Ziņojumā, kuru es izstrādāju, pievērsta īpaša uzmanība trim aspektiem.

Pirmkārt, es uzskatu, ka to personu aizsardzībai, pret kurām izvirzīta oficiāla apsūdzība, ir jāpievērš vislielākā uzmanība un jānodrošina atbilstošas procesuālas garantijas. Tām jāietver tās personas, pret kuru izvirzīta oficiāla apsūdzība, tiesības saņemt pietiekamu informāciju, lai, pamatojoties uz to, viņš vai viņa varētu apstrīdēt jebkuru risinājumu, kurš šķiet neatbilstošs. Otrkārt, attiecībā uz personas, pret ko izvirzīta oficiāla apsūdzība, datiem, kuru apmaiņu valstu iestādes veic ar paziņojumiem, es atbalstu ideju, ka ir svarīgi nodrošināt datu aizsardzības atbilstošu līmeni un noteikt pamatlēmumā, kāda veida personas datu apmaiņa tiek veikta.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — es esmu stingri pārliecināta, ka *Eurojust* līdzdalība lēmuma par jurisdikcijas izvēli pieņemšanā ir ļoti svarīga. Manuprāt, *Eurojust* jāiesaista visagrākajā posmā, jo tai ir koordinējoša nozīme un tās uzdevumi kļūst arvien svarīgāki. Es esmu viena no tiem, kas uzskata — mēs izveidojam šo aģentūru ne tikai tāpēc, lai parādītu, ka mums rūp pārobežu noziedzības apkarošana, bet arī tāpēc, ka mums vajadzīgi iedarbīgi instrumenti. *Eurojust* savas pastāvēšanas gados jau pierādījusi, ka tai var uzticēties. Tāpēc mani izbrīna Padomes un dažu Eiropas Parlamenta kolēģu izrādītā vilcināšanās. Ņemot vērā iepriekš sacīto, vēlos aicināt Eiropas Komisiju, tiklīdz iespējams, iesniegt priekšlikumu, ar kuru tiks pabeigta šī pamatlēmuma par jurisdikcijas īstenošanas konfliktiem izstrāde. Nobeigumā vēlos pateikties „ēnu” referentiem, par viņu darbu pie šī ziņojuma.

Monica Luisa Macovei, PPE grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlos sākt ar pateicību referentei par ļoti labo sadarbību šajā jautājumā. Kā „ēnu” referente no PPE grupas, es vēlos iepazīstināt ar PPE nostāju attiecībā uz pamatlēmumu un, protams, tā grozījumiem.

PPE nostāja atšķiras no referentes nostājas divos jautājumos. Pirmais ir saistīts ar *Eurojust* līdzdalības līmeni tiešajā saziņā starp vietējām iestādēm. Lai gan referente aicina noteikt *Eurojust* obligātu līdzdalību katrā lietā, sākot ar sākotnējo saziņu, mēs uzskatām, ka lieta jānorīko uz *Eurojust* tikai tad, kad valsts iestādes nespēj vienoties, jo galu galā šī iniciatīva attiecas uz tiešu saziņu.

Arī mēs vēlamies stiprināt *Eurojust* un tās ieguldījumu tiesu iestāžu sadarbībā. Mūsu nostāja šajā jautājumā ir skaidrojama tikai ar centieniem novērst birokrātiju. Ja ir iespēja, ka divas puses panāks vienošanos, kāpēc vēl iesaistīt papildu iestādi un procedūru? Mēs uzskatām un piekrītam, ka *Eurojust* jāiesaistās, kad puses nespēj vienoties, bet, ja problēmas nav, mēs piešķiram valstu iestādēm brīvību veidot tiešus divpusējus kontaktus, kuri veicina arī sabiedrības uzticību.

Otrais jautājums attiecas uz citu ierosināto grozījumu, kurš paplašina to *Eurojust* kompetenci, kas paredzēta *Eurojust* lēmuma 4. pantā. Mēs uzskatām, ka, ja šis jautājums ir jāapspriež, tas jādara saistībā ar *Eurojust* lēmumu un tas jāapspriež tieši. Tāpēc mēs balsosim pret šiem grozījumiem.

Tomēr, tā kā nav galveno punktu, mēs balsosim par ziņojumu, jo vēlamies veicināt informācijas apmaiņu starp valstu iestādēm. Mēs atbalstām arī mutisko grozījumu, kuru iesniedza šodien.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka PPE vēlas veicināt tiesu iestāžu sadarbību un atbalsta tādu Eiropas politiku, kura palīdz saņemt vienādas garantijas un procedūras visās dalībvalstīs.

Monika Flašíková Beňová, S&D grupas vārdā. — (SK) Krimināllikuma politika, kas nodrošina to personu pamattiesības, kuras iesaistītas kriminālprocesā, ir viena no Eiropas Kopienas prioritātēm.

Pamatlēmuma projekts veidojās pēc Čehijas prezidentūras iniciatīvas, un tas paredz tiesisku regulējumu to personu aizsardzībai, kas iesaistītas kriminālprocesā, kā arī, lai stiprinātu „*ne bis in idem*” principa ievērošanu. Manuprāt, šī tiesību akta priekšlikuma pieņemšana ir būtiska ne tikai tāpēc, lai aizsargātu personas, kas iesaistītas kriminālprocesā, bet arī, lai palielinātu juridisko noteiktību attiecībā uz ES dalībvalstu pilsoņiem.

Jurisdikcijas īstenošanas konfliktu risināšanas mehānismam jānodrošina veids, kā novērst situācijas, kad vairākās dalībvalstīs uzsāk kriminālvajāšanu pret vienu un to pašu personu par vienu un to pašu noziegumu. Tam arī jāizslēdz iespēja pieņemt vairākus lēmumus attiecībā uz vienu un to pašu lietu.

Pamatlēmums paredz dalībvalstu saistības informēt citai citu par paralēlu kriminālprocesu esamību, bet neizveido vispārēju juridisku mehānismu to risināšanai. Es saskatu trūkumus galvenokārt juridiskā teksta nenoteiktībā, kas vairumā gadījumu neparedz nekādus uzlikto saistību izpildes termiņus. Vienlaikus *Eurojust* nozīme nav skaidra un nav izmantots šīs iestādes potenciāls jurisdikcijas īstenošanas konfliktu risināšanā.

Ir būtiski īpaši uzsvērt iesaistīto personu, citiem vārdiem sakot, aizdomās turamo un apsūdzēto, cilvēktiesību aizstāvēšanu visos kriminālprocesa posmos un vienlaikus nodrošināt arī personas datu aizsardzības atbilstošu līmeni. Tātad mums jāpievērš uzmanība Komisijas likumdošanas iniciatīvai „Tiesvedības nodošana krimināllietās”, kura atrisinās šo problēmu daudz vispusīgāk. Ir būtiski atbalstīt šo projektu pat tad, ja tajā ir praktiskas jurisdikcijas īstenošanas konfliktu risināšanas kriminālprocesā problēmas. Tāpēc sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības grupa atbalsta projektu, lai gan mēs pieprasām nodrošināt pietiekamu to personu aizsardzību, kuras iesaistītas kriminālprocesā, un vienlaikus *Eurojust* nozīmes palielināšanu, kā arī visa mehānisma lielāku efektivitāti kopumā.

Louis Bontes (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Nīderlandes Brīvības partija (PVV) nesaskata ieguvumu no šī priekšlikuma. Nīderlandei un tikai Nīderlandei jāpieņem lēmumi par jurisdikcijas īstenošanu. Šķiet, ka tiek izvirzīti jauni un jauni priekšlikumi, kuri galu galā vērsti uz dalībvalstu krimināllikumu saskaņošanu. Teikto apstiprina ekspertīžu laboratoriju akreditācija, politikas saskaņošana attiecībā uz tulkieniem un sodāmības reģistra pārsūtīšana. PVV sev jautā: kurp tas ved? Mēs nevaram atbalstīt Eiropas Kriminālkodeksu vai Eiropas Kriminālprocesa kodeksu. Tas izskatās pēc „salami” taktikas — jūs turpināt izvirzīt jaunus un jaunus priekšlikumus, gluži kā ēdot plānas šķēlītes, kamēr galu galā tiek notiesāta visa desa.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlos pateikties un apsveikt savu draudzeni *Weber* kundzi ar lieliski paveiktu darbu, izstrādājot šo ziņojumu.

Dāmas un kungi, kā jūs jau zināt, tiesu iestāžu sadarbībai jāklūst par daļu no Eiropas Parlamenta atbildības likumdošanas jomā tuvākajā nākotnē.

Tagad Īrijas iedzīvotāji ir paiduši savu viedokli referendumā un, manuprāt, viņu lēmums ir bijis skaidrs un pareizs.

Eiropas pilsoņi cer, ka brīvības, drošības un tiesiskuma joma būs tā realitāte, kurā viņu procesuālās tiesības tiek vienādi ievērotas un garantētas, neraugoties uz to, kurā Kopienas teritorijas daļā viņi dzīvo.

Tādējādi mūsu pienākums ir nodrošināt, ka visas dalībvalstis ievēro šīs procesuālās garantijas.

Ja ir „pozitīvs” jurisdikcijas konflikts starp dažādām dalībvalstīm, tas jāatrisina iespējami ātri, lai aizsargātu iedzīvotājus un izvairītos no „*ne bis in idem*” tiesību principa pārkāpšanas draudiem.

Lai to paveiktu, ir svarīgi, ka tiesu iestādes, kas iesaistītas jurisdikcijas konfliktā, sadarbojas un sazinās.

Ziņojums ietver arī debates par esošo *Eurojust* nozīmi un to nozīmi, kādai tai būtu jābūt šādu jurisdikcijas konfliktu rašanās brīdī.

Referente apgalvo, ka *Eurojust* jāinformē par jebkuru šādu konfliktu pat tad, ja to atrisina divpusēji starp iesaistītajām tiesu iestādēm.

Pretēji tam, „ēnu” referente no manas grupas, *Macovei* kundze, uzskata, ka birokrātijas samazināšanas nolūkā *Eurojust* jāinformē tikai tajos gadījumos, ja iesaistītās tiesas nespēj vienoties.

Es uzskatu, ka *Macovei* kundzei ir taisnība.

Runājot par citiem jautājumiem, *Weber* kundze arī aicina Komisiju iespējami drīz izvirzīt papildu priekšlikumu, kas papildinātu pamatlēmumu, lai izstrādātu noteikumus „negatīvu” jurisdikcijas konfliktu risināšanai.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Sākumā vēlos apsveikt referenti ar lieliski paveiktu darbu. Es arī vēlos uzsvērt, ka kopīga darbība Eiropas līmenī ir svarīga, lai stiprinātu brīvību, drošību un tiesiskumu. Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu, kuras nolūks ir risināt jurisdikcijas konfliktus, jo dalībvalstis bieži saskaras ar problēmām attiecībā uz tiesu nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās.

Attiecībā uz apsūdzētu personu aizsardzību dalībvalstīs nedrīkst būt procesuālu atšķirību. Faktiski mums jāpieņem pasākumi, kas nodrošinās, ka jebkura apsūdzēta persona var saņemt likumīgas procesuālas garantijas visā Eiropā. Attiecībā uz informācijas apmaiņu starp valstīm jāņem vērā vajadzība aizsargāt personas datus un skaidri noteikt, kādus datu veidus var pārsūtīt.

Es vēlos uzsvērt tiešu apspriežu starp iestādēm Eiropas Savienības valstīs nozīmi, lai novērstu paralēlus procesus un izvairītos no situācijām, kad bieži vien informācijas trūkuma dēļ attiecīgām iestādēm konkrētā valstī subjektīvi jānosaka spriedums par apsūdzību, kas izvirzīta pret pilsoņiem. Mums arī jāierosina nākotnē pastiprināt *Eurojust* nozīmi jebkuru konfliktu risināšanā un jāveido ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm ES pilsoņu labā.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es vēlos iesākt, apsveicot referenti un līdzreferentus ar lieliski paveikto darbu. Es vēlos savā runā izcelt divus jautājumus, kurus pieminēja „ēnu” referente no manas politiskās grupas, *Macovei* kundze.

Pirmais jautājums attiecas uz sabiedrības uzticēšanos tiesu sistēmai, kas man šķiet ļoti svarīga laikā, kad mūsu demokrātijas, dalībvalstu demokrātijas, nevar pastāvēt bez šīs uzticēšanās tiesu sistēmai. Es uzskatu, ka jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka uzticēšanās tiesu sistēmai ir tā, kas raksturo mūsu sabiedrisko dzīvi.

Otrkārt, es vēlos uzsvērt vajadzību samazināt birokrātiju, kas saistīta ar tiesu sistēmas administrēšanu. Informācijas apmaiņa starp iestādēm ir tiešām svarīga, bet vienādi svarīgi ir tas, lai tiesu sistēmas administrēšana neiestiegt tik dziļi birokrātijā, ka tā rezultātā sarūk personiskās brīvības aizsardzības līmenis.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Es vēlos apsveikt referenti un līdzreferentus ar lieliski paveikto darbu. Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu par pamatlēmumu par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un risināšanu kriminālprocesā. Es arī vēlos izteikt vienu svarīgu piezīmi. Šis priekšlikums par pamatlēmumu ir paredzēts tikai, lai risinātu pozitīvus jurisdikcijas konfliktus. Nav noteikumu, kas paredzētu negatīvu jurisdikcijas konfliktu risināšanu.

Es uzskatu, ka *Eurojust* jāiesaista tikai tad, ja puses nespēj panākt kopēju vienošanos. Šīs direktīvas pamatprincips ir ierosināt tiešu saziņu starp attiecīgajām iestādēm dalībvalstīs. Arī iesaistītās personas intereses ir iespējami īsa procedūra, lai izvairītos no viena un tā paša notikuma izmeklēšanas divās valstīs.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, taisnība, kā jau es iepriekš minēju, ka priekšlikums nav tik vērienīgs kā Komisija to būtu gribējusi, šo punktu referente ļoti skaidri izcēla savā runā.

Tomēr, Komisija to atbalsta kā jurisdikcijas konfliktu kriminālprocesu jomā novēršanas un risināšanas pirmo posmu. Pašlaik, protams, ir neiespējami pateikt, kad tiks ieviests otrais posms. Lēmums tiks pieņemts pienācīgā laikā saskaņā ar pārmaiņām saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, kas, es no sirds ceru, notiks.

Šīs iespējamās jaunās iniciatīvas saturs būs atkarīgs no ietekmes novērtējuma, kas jāveic Komisijai. Protams, es iesniegšu visus jūsu apsvērumus priekšsēdētāja vietniekam *Barrot* kungam. Es vēlos vēlreiz pateikties par šo debašu organizēšanu.

Renate Weber, referente. – Priekšsēdētājas kundze, politiskās grupas Parlamentā diezgan skaidri parādīja savu nostāju attiecībā uz šo ziņojumu un ar to saistītajiem jutīgajiem jautājumiem, īpaši attiecībā uz *Eurojust*. Tiešām šķiet, ka vissvarīgākais un visjutīgākais jautājums ir mūsu nostāja attiecībā uz *Eurojust*.

Tomēr tagad man radusies lielāka pārlicība par pamatlēmuma nākotni pēc tam, kad komisārs *Tajani* savā un priekšsēdētāja vietnieka *Barrot* kunga vārdā apsolīja radīt iedarbīgāku instrumentu, kas skaidri atrisinās ne tikai jurisdikcijas pozitīvos konfliktus, bet arī jurisdikcijas negatīvos konfliktus.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas. Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 8. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Hāgas programma risina jurisdikcijas konfliktu gadījumus krimināllietās. Tas ir svarīgi, ja notiek pārrobežu krimināla darbība. Četras ES dalībvalstis iesniedza īpašus priekšlikumus, kuru mērķis ir novērst un risināt jurisdikcijas konfliktus kriminālprocesā. Jautājums attiecas uz gadījumu, kad uz vienu un to pašu personu vai personām attiecas kriminālprocesi dažādās dalībvalstīs par vieniem un tiem pašiem faktiem. Tas var novest pie juridiskā principa „*ne bis in idem*” (personu nevar divas reizes tiesāt par vienu un to pašu lietu) pārkāpšanas. Ierosinātie pasākumi ir ieteicami un ietver:

- procedūru kontaktu veidošanai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tas apstiprinās vai informēs par paralēlu kriminālprocesu esamību;
- noteikumus, kas reglamentē informācijas apmaiņu starp to dalībvalstu iestādēm, kuras veic kriminālprocesu;
- izvairīšanos no nelabvēlīgām sekām, panākot vienošanos starp dalībvalstīm.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Šis pamatlēmums nedrīkst novest pie pārmērīgas birokrātijas gadījumos, kuros risināmajām problēmām ir pieejami gatavi un piemērotāki risinājumi. Tādējādi, ja dalībvalstis jau savstarpēji izmanto elastīgākus instrumentus vai mehānismus, tiem būtu jāprevalē pār šo pamatlēmumu, ja tie nesamazina aizsardzību, kas piešķirta aizdomās turamajai vai apsūdzētajai personai. Gadījumos, kad aizdomās turamajai vai apsūdzētajai personai ir piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, tiešu apspriežu mērķis ir panākt vienošanos steidzamības kārtā. Visos apspriežu posmos aizdomās turamās vai apsūdzētās personas datu aizsardzībai jāatbilst principiem, kas paredzēti Eiropas Savienības Cilvēktiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

22. Kompensācija pasažieriem gaisa pārvadātāja maksātnespējas gadījumā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par *Brian Simpson* Transporta un tūrisma komitejas vārdā iesniegto mutisko jautājumu Komisijai par kompensāciju pasažieriem gaisa pārvadātāja maksātnespējas gadījumā (O-0089/2009-B7-0210/2009).

Brian Simpson, autors. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisāram *Tajani* kungam par to, ka viņš šovakar ir šeit. Šo jautājumu es iesniedzu Parlamenta Transporta un tūrisma komitejas vārdā, jo deputātus ļoti satrauca vasaras mēnešos notikušais aviosabiedrības *SkyEurope* sabrukums un viņi lūdza mani uzņemties šo iniciatīvu viņu vārdā.

Jāatzīmē, ka kopš 2000. gada Eiropas Savienībā notikuši 77 aviosabiedrību bankroti un diemžēl visticamāk, ka šajā saspringtajā ekonomiskajā situācijā tiem var sekot vēl vairāki, tāpēc mēs uzskatām, ka mums, izmantojot šo jautājumu, tagad vismaz jāuzsāk debates par to, kā mēs varam vislabāk pasargāt patērētājus un gaisa satiksmes pasažierus Eiropas Savienībā.

SkyEurope gadījumā šī aviosabiedrība bija reģistrēta Slovākijā. Mēs redzējām, ka pasažieri tiek pamesti ceļojuma galapunktos, nenodrošinot izmitināšanu vai pat lidojumu atpakaļ. Mums bija arī problēmas tāpēc, ka daudziem no šiem cilvēkiem teica, ka nav iespējams saņemt kompensāciju vai pat naudas atmaksu, jo viņi nav pirkusi biļetes ar kredītkarti vai pasūtījuši ceļojumu aģentūrā. Šie pasažieri bija pasūtījuši biļetes tiešsaistē, izmantojot savu kontu; šī prakse pēdējo gadu laikā ir paplašinājusies.

Tas nav atsevišķs gadījums. To pašu varēja novērot manā valstī, Apvienotajā Karalistē, pagājušajā gadā, kad bankrotēja *Excel Airways*, atstājot vairāk nekā 200 000 cilvēku tukšā, bez kompensācijas un pamestus daudzās un dažādās Eiropas lidostās, kur šie cilvēki iztērēja vēl vairāk naudas, lai atrastu naktsmājas un lidojumu atpakaļ.

Daudzi šie cilvēki nav tādi, kas dodas regulāros darījumu braucienos, izmantojot gaisa satiksmi, vai pastāvīgi lidojumu pasažieri kā mēs, un viņiem nav finansiālu līdzekļu, lai risinātu šāda veida problēmas. Viņi parasti ir no tām ģimenēm, kuras iztērē savus ietaupījumus ģimenes brīvdienām, lai to vien redzētu, kā ne viņu vainas dēļ pazūd grūti nopelnītā nauda.

„*Status quo*” šajā jautājumā ir nepieņemams. Šeit Eiropas Savienībā un Eiropas Parlamentā mums būtu jālepojas ar saviem tiesību aktiem attiecībā uz pasažieru tiesībām. Mēs esam pieredzējuši iekāpšanas atteikuma kompensācijas ieviešanu, lai gan mēs zinām, ka šeit vēl jārisina daudzi jautājumi. Mēs esam pieredzējuši tiesību uz palīdzību un stingrāka likuma par biļešu cenu pārredzamību ieviešanu, kā arī stingru kompensācijas pasākumu ieviešanu Direktīvā par kompleksajiem ceļojumiem. Faktiski es uzskatu, ka mēs esam iekļāvuši lielāko daļu problēmu, runājot par patērētāju aizsardzību aviācijā, bet nepārprotami ir vēl viena nepilnība, kas būtu jānovērš.

Ja jūs rezervējat čarterreisu brīvdienā, jūs aizsargā Direktīva par kompleksajiem ceļojumiem. Ja jūs rezervējat regulāru lidojumu aviosabiedrībā, jūs aizsargā tās sistēma, bet, ja jūs pasūtāt tiešsaistē tikai vietu aviosabiedrības lidojumā, tad jūs nepasargā nekas. Tā ir anomālija. Tā ir nepilnība, kuru Parlaments ar Komisijas palīdzību vēlas novērst.

Šajā jautājumā mēs esam ietvēruši arī ideju par rezerves kompensācijas fonda izveidošanu, bet tā nav jāuzskata par mūsu vai Komisijas prasību. Mēs tikai vēlamies sākt debatēt par to, kādi mehānismi mums varētu palīdzēt vislabāk atrisināt šo problēmu, tādēļ jautājuma ideja ir sākt dialogu ar Komisiju, cerot, ka mēs varam nasegt šo robu un atrast risinājumu šai nopietnajai problēmai, jo īpaši attiecībā uz tiem cilvēkiem, kuri kļuvuši par aviosabiedrību maksātnespējas upuriem.

Es ceru uz sadarbību ar Komisiju, lai censtos atrast šīs problēmas risinājumu ar savu komiteju un uzklaušītu citu deputātu viedokļus.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos Simpson kungam un visai Transporta un tūrisma komitejai, kas norādīja Parlamentam uz šādu jutīgu jautājumu. Šis jautājums dod man iespēju vēlreiz oficiāli atkārtot to, kas ir teikts pēdējo nedēļu laikā pēc grūtībām, ar kurām noteiktu aviosabiedrību bankrota rezultātā saskārās daudzi Eiropas pilsoņi, daudzi pasažieri.

Kā jau Parlaments zina, pasažieru aizsardzība visās transporta nozarēs ir mana patiesa prioritāte. Es to teicu tās uzklaušīšanas laikā, kad saņēmu no Parlamenta uzticības balsojumu, un vēlos to šovakar atkārtot. Es uzskatu, ka mums visiem jārikojas, lai izstrādātu īpašu juridisku risinājumu un pasargātu, kā Simpson kungs teica, pasažierus, kas nopirkuši parastu lidojuma biļeti no aviosabiedrības, kura pēc tam bankrotē, no atšķirīgas attieksmes nekā saņem tie pasažieri, kas savas biļetes nopirkuši kā kompleksāka brīvdienų ceļojuma daļu.

Tāpēc es uzskatu, ka, pirmkārt, mums ir jāizmanto tie resursi, kuri jau ir mūsu rīcībā. Citiem vārdiem sakot, sabiedrībai jāizmanto visi noteikumi iespējami efektīvi pat tad, ja tie ir nepilnīgi un rada atšķirības. Ar šo pašu mērķi optimizēt pieejamos resursus, kad aviosabiedrība *SkyEurope* bankrotēja, piemēram, Eiropas patērētāju aizsardzības centru tīklu aicināja konsultēt patērētājus par viņu tiesībām un pieņemt sūdzības. Tomēr mums arī jāpiedāvā labāka aizsardzība pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā. Pasažieriem, kuru rezervējums pēc tam zaudē spēku, jābūt tiesībām uz atlīdzību un dažos gadījumos uz repatriāciju. Tā ir sarežģīta problēma, kura nozīmē, ka mums uzmanīgi jānovērtē veicamie pasākumi.

Komisija jau sākusi darbu, lai izstrādātu praktisku atbildi uz šiem jautājumiem. Pēc mūsu pieprasījuma jau ir veikts liels pētījums par bankrota sekām gaisa transporta nozarē, jo īpaši attiecībā uz pasažieriem. Šis sīki izstrādātais pētījums praktiskā ziņā paskaidro bankrotu sekas un to ietekmi uz 700 miljoniem vai vairāk pasažieriem, kurus katru gadu pārvadā Eiropas Savienībā.

Pētījums piedāvā dažādus iespējamus scenārijus, lai noteiktu vislabāko risinājumu dažādajām problēmām, kuras rodas bankrota rezultātā, jo īpaši attiecībā uz atlīdzību un repatriāciju, kā jau tikko pieminēju. Attiecībā uz atlīdzību un repatriāciju ir iespējams formulēt dažādus scenārijus, sākot ar garantiju fonda veidošanu, līdz pasažieru vai aviosabiedrību obligāto apdrošināšanas shēmu izstrādāšanai, un galu galā beidzot ar ideju ieviest precīzas izmaiņas valstu tiesību aktos bankrota jomā.

Šī gada februārī es nosūtīju pētījumu Costa kungam, kurš tajā laikā bija Transporta un tūrisma komitejas priekšsēdētājs. Pašlaik Komisija turpina analizēt dažādus iespējamus variantus, pamatojoties uz šo pētījumu, un īpaši koncentrējas uz ietekmi uz patērētājiem un gaisa transporta nozari. Analīzes laikā mēs ņemsim vērā visus debašu aspektus un izmantosim visu ieinteresēto pušu ieguldījumu. Turpinot šo darbības virzienu, turpmākajās nedēļās Komisija uzsāks plašu sabiedrisko apspriešanu par pasažieru tiesībām gaisa transporta nozarē.

Šajā kontekstā, novērtējot atšķirības un komplekso brīvdienų ceļojumu īpašās iezīmes, Komisija arī ņems vērā ietekmes novērtējumu, kuru pašlaik veic par pārskatīto Direktīvu 90/314, kas attiecas tieši uz kompleksām brīvdienām. Tāpēc viens no galvenajiem sabiedriskās apspriešanās mērķiem būs noteikt aviosabiedrības bankrota sekas attiecībā uz pasažieriem un iespējamus risinājumus situācijas uzlabošanai. Protams, tiks veikta gan sabiedriskā apspriešanās, gan pētījums, kā jau es minēju, lai analizētu dažādu iespējamo risinājumu ietekmi.

Protams, ciktāl tas attiecas uz mani, Parlamenta ieguldījumam būs liela nozīme, ņemot vērā arī mērķtiecību, ar kādu ir strādājusi Transporta un tūrisma komiteja, lai izstrādātu šīs dienas mutisko jautājumu, es uzskatu, ka turpmākajās nedēļās mēs varēsim lietderīgi sadarboties, lai kopā atrastu vislabāko risinājumu, kas apmierinātu pasažieru vajadzības un efektīvi aizsargātu viņu tiesības aviosabiedrību bankrotu gadījumā.

Marian-Jean Marinescu, PPE grupas vārdā. – (RO) Pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes laikā ar svārstīgām degvielas cenām un sīvāku konkurenci aviosabiedrību operatori, jo īpaši zemo cenu aviosabiedrību operatori, piedzīvo ļoti grūtus laikus. Biļešu cenu palielināšana pašreizējā situācijā nav apsverams variants, jo

pakalpojumu cenu pieaugums dažās zemo cenu aviosabiedrībās var radīt vēl lielāku pasažieru skaita samazināšanos.

Avioliņiju piedzīvotie finansiālie zaudējumi 2009. gadā sasnies apmēram USD 11 miljardus, šīs situācijas atveseļošanās varētu notikt tikai nākamo trīs gadu laikā. Pamatojoties uz minēto, ir izveidojusies situācija, ko neviens nevēlas un kurā aviosabiedrības bankrotē. Bankrota gadījumā atbilstošu tiesību aktu trūkuma dēļ nav praktisku līdzekļu, kā atgūt biļešu vērtībai līdzvērtīgu summu vai atgriezt mājās lidostās pamestos pasažierus. Atbalsts, ko Eiropas aviosabiedrības par pieticīgu samaksu piedāvāja pasažieriem, kuru aviosabiedrība bija bankrotējusi, kā to parādīja *SkyEurope* gadījums, ir atbalstāms, bet sniedz tikai pagaidu risinājumu konkrētajā krīzē. Taču mēs nevaram vienmēr atsaukties uz ekonomisko krīzi kā uz attaisnojumu šajā nepatīkamajā situācijā, jo aviosabiedrības bankrotēja arī pirms sākās šī krīze.

Gaisa pārvadātāju finanšu situācijas stingrāka kontrole, īpaši zemo cenu kompāniju gadījumā, stingrāka apvienošanās un pārņemšanu kontrole, kā arī liela garantiju fonda izveidošana, ir daži no tiem risinājumiem, kuri varētu ilgtermiņā piedāvāt pasažieriem aizsardzību aviosabiedrības bankrota gadījumā.

Saïd El Khadraoui, S&D grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, mūsu grupa pieprasīja debates par bankrotu problēmu aviācijas nozarē, jo tā ir taisnība, ka mēs vairs nerunājam par atsevišķu gadījumu. Kā jau minēja mans kolēģis *Simpson* kungs, mūsu komitejas priekšsēdētājs, kopš 2000. gada notikuši 77 bankroti — galvenokārt mazāku uzņēmumu, kas arī nozīmē, ka daudzi tūkstoši cilvēku tā vai citādi pieredzējuši savas par biļeti iztērētās naudas zaudējumu vai tikuši pamesti kaut kur un paši risinājuši atgriešanās problēmu. Ir iemesls raizēties par citiem bankrotiem, kuri var notikt šajos aviācijas nozarei ekonomiski grūtajos laikos. Tādēļ mums kaut kas ir jādara.

Protams, ir taisnība, ka arī dalībvalstīm jāuzrauga aviosabiedrību kredībspēja un finansiālā pietiekamība, tas ir pareizi un piemēroti, bet mums jāizstrādā aizsardzības mehānisms Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka grūtībās nonākušie pasažieri netiek atstāti uz ielas. Tāpēc mēs aicinām Komisiju strādāt ātrāk, lai iesniegtu konkrētu priekšlikumu, jo īpaši tāpēc, ka, kā jūs minējāt, garantijas fonda sistēma jau darbojas, pateicoties dažādiem citiem tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz cilvēkiem, kas rezervē kompleksos ceļojumus. Tādējādi zināmā mērā ir atšķirība starp tiem, kas rezervē biļetes pie tūrisma operatora un tiem, kas rezervē tiešsaistē; un tā ir, manuprāt, vēl viena lieta, kas jāatrisina.

Es saprotu, ka pašlaik notiek ieinteresēto pušu apspriešanās. Jūs plānojat iesniegt priekšlikumu nākamā gada laikā. Es uzskatu, ka mums patiešām jāmēģina paātrināt darbības gaitu: tā vietā, lai gaidītu līdz nākamā gada beigām, mums varbūt jāmeklē risinājums ātrāk. Tāpēc runāsim nekavējoties par konkrētu tiesību aktu priekšlikumu, lai mēs varam organizēt praktisku apspriedi par bankrota apdrošināšanas veidu.

Visbeidzot, es vēlos pateikt, ka priecājos dzirdēt komisāra teikto par gaidāmo vispārējo paziņojumu attiecībā uz pasažieru tiesībām aviācijas nozarē. Mēs zinām, ka pašreizējie tiesību akti netiek pilnībā vienmērīgi vai apmierinoši attiecināti uz visiem, tam jāpievērš uzmanība, un es esmu pārliecināts, ka mēs vēl pie tā atgriezīsimies.

Gesine Meissner, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, paldies, komisāra kungs, par atbildi. Arī es esmu Transporta un tūrisma komitejas locekle un uzskatu, ka bija ļoti svarīgi šodien iekļaut šo jautājumu dienas kārtībā. *Simpson* kungs mūs ar to jau ir iepazīstinājis.

Pašlaik patērētāju aizsardzībā attiecībā uz gaisa satiksmes pasažieriem ir nepilnības. Šīs nepilnības ir saistītas ar aviosabiedrību maksātspēju, kā jau minēts iepriekš. Manuprāt, ir ļoti svarīgi atbalstīt patērētāju tiesības, un to mēs arī darām. Mēs iespēju robežās cenšamies aizsargāt pasažierus.

Es vēlos pieminēt citu aspektu, kurš izteikts mūsu grupas viedoklī, bet līdz šim nav nosaukts šeit, un kuru es uzskatu par arī vērā ņemamu. Protams, ka mēs vēlamies aizsargāt patērētāju tiesības, bet mēs arī vēlamies, lai patērētājiem būtu izvēle. Spriežot par šo nepilnību atrisināšanu, var izrādīties, ka priekšlikums, kuru izstrādājat Komisijā, būs pārliks regulējums, kas var kavēt šajā jomā piedāvāto jauninājumu ieviešanu.

Patērētāju likums arī nozīmē, protams, ka jābūt izvēlei, piemēram, starp dažādu aviosabiedrību piedāvājumiem. Tāpēc pašreiz ir tendence, piemēram, piedāvāt dažus ļoti lētus lidojumus vienotas likmes lidojumu vietā, kurus patērētāji arī ļoti atzinīgi vērtē.

Lūdzu, nepārprotiet mani, es nekādā veidā nevēlos mazināt patērētāju tiesības. Arī šo tiesību aizsardzība man ir ļoti svarīga, un mums nepieciešams piemērots instruments, lai to darītu. Tomēr mums jāapsver perspektīvas, kuras jāņem vērā, lai nodrošinātu pietiekami lielu gaisa satiksmes izvēļu skaitu un iespēju

jauniem piedāvājumiem ienākt tirgū, bet vienlaikus, lai pasažieri ir aizsargāti un tiem nerodas nekādas finansiālas problēmas, ja aviosabiedrība bankrotē vai to jāpasludina par bankrotējušu.

Šajā sakarā patīkami dzirdēt, ka jūs strādājat pie risinājuma. Virziens, protams, bija skaidrs: tas var būt arī atbalsta fonds. Es gaidu apspriešanos komitejā, kura varbūt notiks pat šogad.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, aviosabiedrību piegāves tirgum finansiālie priekšnoteikumi, protams, jau ir apspriesti Transporta un tūrisma komitejā. Tad tika izvirzīts arī jautājums par garantijas fondiem, bet tajā laikā vairums to nepārprotami neatzina par pietiekami svarīgu vai nozīmīgu.

Tagad mēs sastopamies ar gadījumiem, kuri patiešām jāizskata un jāneregulē, un šī iemesla dēļ mums jāizstrādā noteikumi šajā jomā. Pirmkārt, mums jāturpina nodrošināt to pasažieru tiesību ievērošana, kuras mēs šeit pieņemam patērētāju aizsardzībai.

Jautājums par iekāpšanas atteikumu un daudzie šādi gadījumi, kurus diemžēl esam piedzīvojuši, norāda uz to, ka visas pastāvošās nepilnības tiek nekavējoties izmantotas. Tam nepieciešama mūsu uzmanība un noteikumu izstrāde. Iespējams, ka mums būs jāatgriežas pie risinājuma, kas ietver garantiju fondu vai kāda veida apdrošināšanu, lai atbilstoši aizsargātu pasažierus no šādas uzņēmējdarbības prakses. Mums tikai vērīgi jāizpēta pēdējais gadījums: pat pēdējā dienā tika paziņots, ka viss ir kārtībā, un daudzi cilvēki tam noticeja.

Tomēr šādam risinājumam jānodrošina, ka visas iesaistītās puses maksā taisnīgu daļu, nevis dažas aviosabiedrības, tostarp zemo cenu aviosabiedrības, no tās tiek atbrīvotas, kamēr citas uzņemas visu risku. Taisnīgs tirgus ne tikai aizsargās pasažierus no negodīgas uzņēmējdarbības, bet aizsargās arī konkurentus.

Ryszard Czarnecki, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēdējo 9 gadu laikā Eiropas Savienībā bankrotēja gandrīz 80 aviosabiedrības. Mēs zinām, kā zemo cenu aviokompānija *SkyEurope* bankrotēja iepriekšējā nedēļas nogalē, atstājot daudzus klientus tukšā. Situācija atkārtojas. Protams, necieš privāto lidmašīnu īpašnieki, bet cieš cilvēki, kuri nav tik pārtikuši un krāj mēnešiem ilgi, lai nopirktu lidmašīnas biļeti uz ārzemēm. Es uzskatu, ka šajā situācijā Eiropas Parlamentam, un es runāju kā Transporta un tūrisma komitejas loceklis, stingri jāuzstāj uz to, lai Eiropas Komisija pieņem principus attiecībā uz bankrotējušo aviosabiedrību pasažieru un klientu tiesisko aizsardzību, kas nozīmē arī finansiālo aizsardzību. Bankrotējušo aviosabiedrību pasažieru un klientu īpašas kompensācijas rezerves fonda izveidošana var novērst situācijas, kuras esam piedzīvojuši pēdējā desmitgadē, kad vismaz vairāki tūkstoši cilvēku uz visiem laikiem zaudē savu naudu. Tā ir rīcība, kuru Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņi no mums sagaida.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (CS) Es vēlos pateikties *Brian Simpson* kungam par lielisko ievadu šajā jautājumā. Vairākas aviosabiedrības nesen ir bankrotējušas, strauji sekojot cita citai. Šī problēma neaprobežojas tikai ar zemo cenu pārvadātājiem, lai gan uz tiem attiecas vairākums bankrotu. Ja mēs nespriežam par simtiem grūtībās nonākušo pasažieru galamērķos, no kuriem ir grūti atgriezties mājās, nekas būtisks nenotiks. Dažādām rūpniecības nozarēm laiku pa laikam ir problēmas, un galu galā vienmēr tiek atrasts risinājums. Šajā gadījumā ir iesaistīti tūkstošiem cilvēku, bieži ar maziem bērniem un bez atbilstošiem līdzekļiem. Tāpēc ir nepieciešams skaidri norādīt, ka mums ir risinājums. Tas ir kapitāla pietiekamības un atpakaļceļa apdrošināšanas jautājums. Es uzskatu, ka Komisija un ES dalībvalstis spēj atrast pasažieru problēmu ātru risinājumu. Protams, aviosabiedrību problēmai būs jārod citāds risinājums. Krīzei nozarē ir vajadzīgi atbilstoši instrumenti, un es uzskatu, ka tie tiks izmantoti.

Juozas Imbrasas, *EFD grupas vārdā*. – (LT) Ekonomikas lejupslīdes laikā uzņēmumi bankrotē un aviosabiedrības nav izņēmums. Lietuvā arī šogad par bankrotējušu tika pasludināta Lietuvas aviosabiedrība *FlyLAL*. Tā ir viena no desmitiem šogad bankrotējušām Eiropas aviosabiedrībām. Lai gan Eiropas Parlamenta pieņemtie tiesību akti paredz pietiekamas garantijas un kompensāciju pasažieriem, ja aviosabiedrības vainas dēļ viņi nevar izlidot laikā pa plānoto maršrutu vai viņiem ir problēmas ar bagāžu, to var garantēt tikai tad, ja aviosabiedrībai nav finansiālu problēmu. Ja uzņēmumu pasludina par bankrotējušu, biļetes nopirkušie pasažieri parasti zaudē savu naudu. Tāpēc, tāpat kā valstu valdības iestādes novēro un izsniedz aviosabiedrību darbības licences un lidojuma atļaujas, Komisija ir ieteikusi, ka aviosabiedrības bankrota gadījumā valdības varētu atgriezt atpakaļ naudu un tām nekavējoties ir jāatgriež nauda par nopirktajām biļetēm aviosabiedrības pasažieriem, nevis vēlāk jākompensē tā ar subrogāciju no bankrotējušā uzņēmuma. Mums ir arī jādebatē par priekšlikumu, ar kuru iepazīstināja *Simpson* kungs par rezerves kompensācijas fondu. Debatēt par šo steidzamo problēmu un atrast tai vislabāko risinājumu var, papildinot regulu, kuru pieņēma Eiropas Parlaments un Padome par aviopārvadājumu pakalpojumu sniegšanas vispārējiem noteikumiem. Tādējādi mēs dosim ieguldījumu to pasažieru drošībā, kas izmanto aviosabiedrību pakalpojumus.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, fakts, ka aviosabiedrību saistības attiecībā uz to pasažieriem nebeidzas pat aviosabiedrības bankrota gadījumā, ir acīmredzams, un tas ir jāņem par sākumpunktu šajā ļoti vajadzīgajā apspriešanā, kuru uzsāka *Simpson* kungs.

Tāpēc mani pārsteidza *SkyEurope* pārstāvja paskaidrojumi, kurus es noklausījos. *Ronald Schranz* kungs izteica nožēlu par neērtībām, kuras bija radušās pasažieriem. Es uzsveru vārdu „neērtības”. Viņš arī apgalvoja, ka bankrotējošā uzņēmuma klientiem, kuri gaidīja ārvalstu lidostās, bija pašiem jāmeklē alternatīvi veidi, lai nokļūtu mājās. Saskaņā ar pārstāvja teikto runa bija par dažiem tūkstošiem cilvēku, bet viņš nevarēja nosaukt precīzu skaitli. *SkyEurope* pārstāvim tā bija tikai statistika. Tomēr viņš aizmirs, ka tajā ietverti to daudzo pasažieru pārdzīvojumi, kuri nevarēja nokļūt mājās pie ģimenes vai darbā. Šis piemērs parāda, ka jautājums jānoregulē iespējami drīz. *SkyEurope* bija uzņēmums, kura akcijas bija kotētas biržā, un tāpēc mums bija vairāk informācijas par to. Citu zemo cenu aviosabiedrību gadījumā tas ne vienmēr tā ir. Tāpēc var gadīties, ka nesenais Bratislavas murgs atkārtosies citā Eiropas lidostā.

Pašlaik notiek karstas diskusijas, kurās piedāvā šīs svarīgās problēmas dažādus risinājumus. Tiek runāts par speciālu fondu, kuru veidotu no piemaksas par aviobiļetēm, kā arī par bankrota apdrošināšanu. Tās ir vērtīgas iniciatīvas, bet tām visām ir ietekme uz biļešu cenu. Krīzes laikā mums vajadzīga procedūra, kas, no vienas puses, palīdzēs pasažieriem, un, no otras puses, nepadarīs aviosabiedrību jau tā grūto finansiālo situāciju vēl sarežģītāku.

Tāpēc es vēlos uzdot jautājumu un izvirzīt priekšlikumu komisāram: vai „gaisa solidaritāte”, kas ietvertu aviosabiedrību kopējas atbildības par pasažieriem principu, nevarētu būt daļējs risinājums? Jā, solidaritāte, ideja, kura man kā polim ir īpaši dārga. Tai jābūt atbildei un risinājumam, kuru var piemērot nekavējoties. Mans priekšlikums pamatojas uz ideju, ka bankrotējušās aviosabiedrības pasažieri, kuri nonākuši grūtībās lidostā, varētu izmantot citas aviosabiedrības lidmašīnu, kas lido tajā pašā virzienā, protams, ar noteikumu, ka tajā ir brīvas vietas. Visas radušās izmaksas tiktu nokārtotas starp attiecīgajām aviosabiedrībām. Es vēlos lūgt, lai komisārs sniedz atbildi.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisāra kungs, dāmas un kungi, aviosabiedrības *SkyEurope* sabrukums pievērsa uzmanību patērētāju ar zemiem ienākumiem aizsardzības vispārējai problēmai attiecībā uz aviosabiedrību pasažieriem. Tā nav izdomāta problēma — man ir bijusi iespēja satikt vairākus klientus, kurus personiski ietekmēja aviosabiedrības sabrukums. Apstākļu sakritības dēļ tie bija viesi no Francijas sadraudzības pilsētas *Chateau d’Ain*, kas ieradās uz tikšanās manis pārstāvētajā *Kroměříž* pilsētā Čehijas Republikas austrumos. Viņu atgriešanās bija ļoti kaitinoša pieredze, kas ietvēra vienas dienas piespiedu apstāšanos Prāgas lidostā.

Es pieminu šo pieredzi, lai uzsvērtu, ka *SkyEurope* nebija parasta zemo cenu aviosabiedrība. Tā piedāvāja pasažieriem tādas pašas pakalpojumus kā tradicionālas aviosabiedrības un lidoja uz lielākajām lidostām. Tās pakalpojumus izmantoja dažādi klienti. *SkyEurope* bija aviosabiedrība, kurai Čehijas Republikā deva priekšroku klienti, kam svarīgāka bija biļetes cena, nevis izlidošanas datums. *SkyEurope* bija arī viens no *Prague-Ruzyně*, Čehijas Republikas lielākās lidostas, vissvarīgākajiem klientiem. Tomēr *SkyEurope* sabrukums ietekmēja ne tikai cilvēkus lidostās, bet arī 280 000 citu klientu, kuri bija nopirkuši biļeti. Saskaņā ar pieejamo informāciju lidojumu biļetes turpināja pārdot līdz brīdim, kad paziņoja par bankrotu.

Cilvēkiem, kuri nepirka biļeti ar kredītkarti, praktiski nav iespējas atgūt savu naudu. Aviosabiedrībām nav juridisku saistību, kas ietver apdrošināšanu pret sabrukumu, un tāpēc dažas aviosabiedrības neveic šādu apdrošināšanu. Tas nozīmē, ka pasažieriem jāiesniedz savas prasības saskaņā ar bankrota procedūru. Iespējas atgūt naudu šādā veidā ir niecīgas. Tāpēc ir pienācis laiks kaut ko darīt situācijas labā. Es vēlos pateikties Transporta un tūrisma komitejai par vadības uzņemšanos šajā jautājumā un Komisijai par solījumu to risināt. Es esmu pārliecināts, ka ieteiktais risinājums veicinās klientu uzticību gaisa transporta nozarei, kuru ļoti spēcīgi ietekmējusi globālā ekonomiskā krīze.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, aviosabiedrību biežie bankroti šogad vēlreiz aicina mūs pārdomāt, vai vienotais gaisa satiksmes iekšējais tirgus darbojas labi. Lai gan vairāki lieli gaisa pārvadātāji ir bankrotējuši un situācija nozarē turpina pasliktināties sakarā ar pieaugošajām degvielas cenām un lēnāku ekonomisko attīstību, manuprāt, pavisam noteikti nav iemesla celt paniku. Pirms dodamies slidenajā noteikumu izstrādes virzienā, mums jāatceras, ka ES ir pieredzējusi zemo cenu pārvadātāju skaita nozīmīgu pieaugumu gaisa satiksmē un sīvāku konkurenci starp ES aviosabiedrībām, pateicoties liberalizācijas pasākumiem.

Iepriekš stingri regulētā nozare ar dārgām lidojumu biļetēm ir pārvērtusies par dinamisku nozari ar pakalpojumiem, kurus, pateicoties pieņemamām cenām ES, izmanto arvien lielāks to pasažieru skaits, kuri agrāk nevarēja tos atļauties. Tāpēc uzmanīgi apdomāsim, kā mēs varam palielināt patērētāju, šajā gadījumā

aviosabiedrību klientu, aizsardzību, neapdraudot efektīvu gaisa transporta tirgu. Aviosabiedrību obligātas apdrošināšanas pret bankrotu ieviešana jau ierosināta Eiropas Parlamentā nesenā pagātnē. Tāpēc ir pareizi apsvērt, kā šo priekšlikumu īstenot.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, mutiskais jautājums, par kuru šovakar debatējam, atklāj, kā daudzi jau teikuši, īsta juridiska vakuuma pastāvēšanu, kas pasažierus atstāj bez garantijām aviosabiedrības bankrota gadījumā.

Protams, Eiropas tiesību akti aizsargā pasažierus, kuri nopirkuši biļeti kā kompleksa brīvdienu ceļojuma daļu, bet neaizsargā tos, kas biļeti pirkusi internetā. Kā teica *El Khadraoui* kungs, patērētāju uzvedība ir attīstījusies kopā ar interneta attīstību un likumdevējam jāseko šai evolūcijai, lai aizsargātu Eiropas pilsoņus. Liels skaits ceļotāju tagad pērk lidojuma biļetes internetā. Ņemot vērā, ka zemo cenu aviosabiedrības gandrīz vienmēr pārdod savas biļetes tikai tiešsaistē, jo īpaši šī parādība ietekmē jaunus cilvēkus un cilvēkus ar viszemākajiem ienākumiem. Nav pieļaujams, ka šie pasažieri ir bezspēcīgi, ja bankrotē tā aviosabiedrība, kuras biļetes viņi nopirkuši. Vēl jo vairāk tāpēc, ka dažos pēdējos mēnešos gaisa transporta nozare piedzīvojusi vēl nepieredzētu krīzi, kas radījusi ievērojamu samazinājumu gaisa satiksmes jomā. Mēs visi zinām, ka šī krīzes ir smagāka nekā tā, kas ietekmēja nozari pēc 11. septembra, un daudzas aviosabiedrības ir bankrotējušas.

Tāpēc ir svarīgi, ka Eiropas Komisija, un es zinu, priekšsēdētāja vietnieka kungs, ka jūs esat par to informēts, iepazīstina mūs ar jauniem risinājumiem iespējami drīz, lai mēs varam aizsargāt pasažierus, neraugoties uz veidu, kādā viņi rezervējuši biļeti, ja aviosabiedrība, kuras lidojumu viņi vēlējās izmantot, bankrotē.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, esmu priecīga, ka šodien debatējam šo jautājumu, bet es uzskatu, ka tas ietver tikai vienu no iespējamiem gadījumiem, kad uzņēmums pārtrauc darbību finansiālā sabrukuma vai maksātnespējas dēļ.

Tomēr ir arī citas situācijas, kurās aviosabiedrība var apturēt savu darbību vai pārtraukt to. Es runāju par tādiem gadījumiem kā aviosabiedrības licences apturēšana drošības apsvērumu dēļ, brīvprātīga slēgšana vai slēgšana jebkura cita iemesla dēļ, kurš nav finansiāls iemesls. Šīs situācijas rada līdzīgas problēmas tām, kuras mēs šodien apspriežam, kad pasažieri ir bezspēcīgi, jo izmaksas par lidojumu netiek atlīdzinātas, vai arī atsevišķos gadījumos šī kompensācija ietver ievērojamas izmaksas.

Es uzskatu, ka noteikumi par kompensāciju pasažieriem, kas jāizmaksā lidojuma kavēšanās vai atcelšanas gadījumā, varētu būt viens no izmantojamajiem instrumentiem, bet es neuzskatu, ka ar to pietiek.

Šajā kontekstā es vēlos aicināt Komisiju izskatīt iespēju izstrādāt likumdošanas pasākumus citiem gadījumiem, kurus pieminēju, kas aptver plašāku loku kā aviosabiedrības sabrukums un kurus neietver spēkā esošie Kopienas tiesību akti. Pretējā gadījumā, neraugoties uz mūsu labajiem nolūkiem, mēs riskējam nesasniegt mērķi un radīt tiesisku pamatu tikai vienai konkrētai situācijai, apejot daudzus pasažierus, kuri arī var ciest no aviosabiedrības slēgšanas, pat tad, ja šis slēgšanas iemesls nav ekonomisks vai finansiāls.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ja mēs vēlamies efektīvu iekšējo tirgu, mums jābūt Kopienas patērētāju aizsardzības politikai. Gadu gaitā Eiropas Savienība veikusi atbilstošas darbības šajā jomā un pieņemtie pasākumi nodrošinājuši patērētāju aizsardzības līmeni tādās jomās kā kompleksie brīvdienu pakalpojumi un pasažieru tiesības.

Tomēr lielākais vairums sūdzību, kas saņemtas no Eiropas patērētājiem, attiecas uz aviosabiedrību pasažieru tiesību pārkāpumiem. Daudzas no tām ir to pasažieru sūdzības, kuru lidojumus atcēla, jo aviosabiedrības vai tūrisma operatori bankrotēja. Šajos gadījumos patērētāji uzzināja par problēmām tikai tad, kad lidojums nenotika sarakstā paredzētajā laikā.

Lai gan Eiropas Savienības Padomes Direktīva 90/314/EEK par kompleksām brīvdienām aizsargā pasažierus, ja tūrisma operators bankrotē, tas neaizsargā viņus attiecībā uz lidojumu biļetēm, kas pārdotas individuāli. Turklāt gadījumā, ja iekāpšanu atsaka ārkārtas apstākļu dēļ, kuros ietilpst arī aviosabiedrības bankrots, kompensāciju neizmaksā. Saskaņā ar jaunāko izpēti aviosabiedrību bankrotu skaits Eiropas Savienībā 2000.-2008. gadā pieaudzis līdz 79 aviosabiedrībām. No bankrotējošajām aviosabiedrībām 2000.-2008. gadā 41 % veica vietējos lidojumus, bet 17 % bija zemo cenu aviosabiedrības.

Ko mēs varētu darīt, lai sniegtu pasažieriem labāku aizsardzību šādos apstākļos? Iespējamie risinājumi ir pasažieru apdrošināšana, kas ietver šos scenārijus, stingrāka uzraudzības sistēma, kā arī tādu tiesību aktu izstrāde, kas garantē pasažieriem kompensāciju šādās situācijās.

Zita Gurmai (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, kompensācija pasažieriem aviosabiedrības bankrota gadījumā nav tikai naudas jautājums. Tas attiecas uz daudz svarīgākiem jautājumiem, tādiem kā drošība, pakalpojumu pieejamība un konkurētspēja. Krīzes laikā katra ekonomiskā joma atrodas nelabvēlīgā situācijā un gaisa transports nav izņēmums. Ir svarīgi neļaut cilvēku palāvēšanai uz aviosabiedrībām sašķobīties, jo tas radīs ievērojamu pieprasījuma kritumu un tādējādi vēl vairāk vājinās aviosabiedrību finansiālo situāciju. Tas var ietekmēt visu Eiropas ekonomisko situāciju un konkurētspēju.

Kompensācija pasažieriem ir saistīta arī ar pakalpojumu pieejamību. Es uzskatu, ka katram cilvēkam Eiropā jābūt iespējai ceļot ar lidmašīnu, ja viņš vai viņa to vēlas. Tāpēc jāatzīst, ka mums nepieciešamas drošas, bet zemu cenu aviosabiedrības, kuras pakalpojumus katrs var atļauties. Šīm aviosabiedrībām jābūt ar stabilu finansiālu pamatu, jo drošība nozīmē ne tikai drošību negadījuma laikā, bet arī drošību, ka lidojuma biļetes nopirkšana garantē lidmašīnu izlidošanas brīdī, kura aizvedīs līdz galamērķim.

Viss minētais piešķir šim mutiskajam jautājumam nozīmi, un fakts, ka Eiropā kopš 2000. gada notikuši gandrīz 80 aviosabiedrību bankroti, piešķir lietai steidzamības statusu. Vajadzība pēc skaidriem noteikumiem šajā jomā ir acīmredzama. Tāpēc vēlos aicināt komisāra kungu nopietni apsvērt šo jautājumu un iespējami drīz piedāvāt dzīvotspējīgu risinājumu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs, apmēram pirms mēneša zemo cenu aviosabiedrība kļuva maksātnespējīga, un aviosabiedrība *SkyEurope* iesniedza bankrota pieteikumu. Neraugoties uz faktu, ka gaisa transporta nozares analītiķi jau ilgi pareģoja šo bankrotu, *SkyEurope* turpināja pārdot biļetes lidojumiem vēl dienu pirms bankrota pieteikuma iesniegšanas. Rezultātā simtiem aviolīnijas pasažieru tika atteikta ne tikai iespēja doties savos ieplānotajos ceļojumos, bet pirmām kārtām viņi cieta ievērojamus finansiālus zaudējumus, kuru iemesls bija aviosabiedrības sabrukums. Uzņēmums vienkārši informēja savus klientus oficiālā paziņojumā, ka viņiem jānoraksta biļetēs ieguldītā nauda.

SkyEurope piemērs nepārprotami parāda, ka kopīgajā Eiropā mums vēl nav izdevies izstrādāt tiesību aktus, kas aizsargātu gaisa pakalpojumu patērētājus no aviosabiedrības sabrukuma negatīvajām sekām. Tā ir svarīga problēma, ko apstiprina fakts, ka kopš 2000. gada pasaulē bankrotējušas 77 aviosabiedrības. Piemēram, 2004. gadā bankrotēja Polijas aviosabiedrība *Air Polonia*. Tāpēc es vēlos, lai Komisija iepazīstina ar principiem patērētāju aizsardzībai no negatīvām sekām, kas rodas aviosabiedrību iespējamu bankrotu gadījumā.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, *De Veyrac* kundze, *Vlasák* kungs un *Gurmai* kundze vērsa uzmanību uz bankrota iemesliem, citiem vārdiem sakot, uz ekonomisko krīzi un grūtībām, ar kurām pašlaik saskaras visa gaisa transporta nozare — gan zemo cenu aviosabiedrības, gan lielās aviosabiedrības.

Eiropas Parlaments un Komisija darbojas saskaņoti, lai izveidotu virkni iniciatīvu krīzes pārvarēšanai. Šeit es atsaucos uz laika nišu iesaldēšanu, ko atbalstīja Parlamenta lielākā daļa, un Eiropas vienotās gaisa telpas iniciatīvu, kas ir gaisa transporta sistēmas liela mēroga reforma, kura dod iespēju aviosabiedrībām ietaupīt degvielas izmaksas, jo mēs samazinājām reisu skaitu starp lidostām.

Tieši tāpēc, lai sniegtu praktisku atbalstu visām Eiropas aviosabiedrībām — gan zemo cenu, gan citām —, es aicināju 27 transporta ministrus Eiropas Savienībā ieviest Eiropas vienotās gaisa telpas reformu pirms termiņa, jo tas ir labs veids, kā ļaut aviosabiedrībām ietaupīt degvielu un tādējādi pasargāt savas bilances no nelabvēlīgas ietekmes. Aviosabiedrību bankrotu novēršana ne tikai aizsargātu pasažierus no zaudējumiem, bet arī pirmām kārtām būtu ļoti svarīga darba vietu nosargāšanas ziņā. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šai finanšu un ekonomiskai krīzei nebūtu jāļauj attīstīties par sociālu krīzi.

Mēs zinām, ka gaisa satiksmes nozare atrodas starptautisku problēmu ielenkumā: mums tikai jāatceras, kas pirms dažām nedēļām notika ar *Japan Airlines*, kad tā paziņoja par darbinieku skaita samazināšanu. Mūsu pienākums ir ne tikai aizsargāt pilsoņus, bet arī rīkoties, lai nodrošinātu, ka labas aviosabiedrības turpina darboties, tādējādi garantējot darba vietas.

Eiropas Komisija — un, lūdzu, atvainojiet, ka novirzos no temata —, un Parlaments ir strādājis, lai to īstenotu. Es varu apgalvot, ka mūsu centieni rezultātā ir kļuvusi iespējams radīt pilnīgi jaunu privātas aviosabiedrības modeli: kā piemērus var minēt *Olympic Airways*, *Alitalia* un — ceru, ka šis jautājums tiks atrisināts —, *Austrian Airlines*. Tas nozīmē, ka vairs nav valsts kontrolētu aviosabiedrību, kuras sabiedrībai jāglābj, kad tās nonāk nepatikšanās. Tā vietā par kļūdām maksā tas, kurš tās pieļāvis.

Es vēlos atbildēt arī uz *Alvarez* kundzes uzdoto jautājumu, kas skāra tiešām interesantu tematu. Domāju, ka varu piekrist viņas priekšlikumam pievienot mūsu darbam ieteikumu, ka garantijas jādod arī to aviosabiedrību

pasažieriem, kuru darbība tiek pārtraukta nevis bankrota, bet neatbilstības drošības prasībām dēļ. Šajā konkrētajā gadījumā pasažierim ir tādi paši zaudējumi kā pasažierim, kurš nopircis biļeti no aviosabiedrības, kura pēc tam bankrotējusi. Principam jābūt nemainīgam — ceļotājs tiek pasargāts no zaudējumiem, citiem vārdiem sakot, no gadījumiem, kad viņš nevar iekāpt lidmašīnā. Turklāt tā ir filozofija, kura ir manu centienu pamatā un paliks manu centienu pamatā, kamēr būšu komisārs, jo pasažieriem visās transporta nozarēs jāsaņem vienas un tās pašas garantijas.

Tāpēc Transporta padomē, kura rīt un parīt notiks Luksemburgā, mēs risināsim jūras un upes transporta pasažieru tiesību jautājumu. Šī ir Komisijas izvēle, ko atbalsta Parlaments, kuras mērķis ir aizsargāt Eiropas pilsoņus. Ja mēs tiešām vēlamies iekarot sabiedrības uzticību un panākt pozitīvus rezultātus, kādus sasniedzām Īrijā, mums jāpieņem tiesību akti, lai parādītu pilsoņiem, ka Kopienas iestādes ir viņu pusē, ka tās nav tikai slaucama govs, bet to darbība ir vērsta uz Eiropas iedzīvotāju tiesību garantēšanu un aizsardzību.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas. Balsošana par visiem rezolūcijas priekšlikumiem notiks nākamās sesijas laikā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Mainoties ceļošanas paradumiem, arvien lielāks skaits cilvēku paši organizē savus ceļojumus, neizmantojot tūrisma aģentūru pakalpojumus. Zemo cenu aviosabiedrības pēdējo desmit gadu laikā gan ienākumu, gan tirgus daļas ziņā bija ieguvējas no šādas tendences maiņas. Kolēģi deputāti, arī Ungārijā tūrisma aģentūru bieži bankroti radījuši bažas. Televīzijā mēs regulāri redzam ģimenes, kas nonākušas grūtībās ārzemēs. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka nākamais bankrotu vilnis aizslauka zemo cenu uzņēmumus, tādējādi radot miljoniem eiro lielus zaudējumus ekonomikai, kā arī pasažieriem, nemaz nerunājot par drošības apdraudējumu, ja uzņēmumam nav droša finansiāla pamata tā atbalstam.

Tieši tāpēc mums jākoncentrē uzmanība uz šādiem mērķiem. Mums jāapsver stingrāki jaunu uzņēmumu veidošanas noteikumi. Aviosabiedrību gadījumā jāpieprasa papildu kapitāla un strukturālas garantijas. Mums jādomā par finanšu un darbības pārskatu sistēmas nostiprināšanu un to, cik bieži būtu jāveic objekta pārbaudes. Šī nozare ir tik liela, ka nepieciešami regulāri Eiropas pētījumi, kuros analizēta uzņēmumu lidojumu politika, sūdzību izskatīšanas mehānismi un atmaksāšanas procedūras vienkāršība. Mums jāatvieglo darbs ar pārrobežu sūdzībām saistībā ar dažādiem jautājumiem nākotnē. Ja mēs tiešām vēlamies radīt kopēju tirgu Eiropā, kura centrā ir patērētāju labklājība, mums efektīvāk jāstrādā ar pārrobežu sūdzībām un kompensāciju prasībām.

23. Ziņojums par 2001. gada 8. oktobra Padomes Regulas (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) statūtiem piemērošanu (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par *Klaus-Heiner Lehne* Juridiskās komitejas vārdā iesniegto mutisko jautājumu Komisijai par ziņojumu par 2001. gada 8. oktobra Padomes Regulas (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) statūtiem piemērošanu (O-0092/2009 - B7-0211/2009)

Klaus-Heiner Lehne, autors. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, 2001. gadā Eiropadome pieņēma lēmumu par Eiropas uzņēmējsabiedrības statūtiem. Dažādu iemeslu dēļ šie statūti šajā veidā nestājās spēkā līdz 2004. gada 8. oktobrim. Ņemot vērā ierasto praksi ar Eiropas Savienības tiesību aktiem, pēc noteikta laika Komisiju aicināja iesniegt ziņojumu par statūtu piemērošanu un īstenošanu, lai izdarītu secinājumus par to, vai šiem tiesību aktiem nepieciešami grozījumi.

Minētais datums, 2004. gada 8. oktobris, bija gandrīz pirms pieciem gadiem. Termins bija pieci gadi, bet ziņojums no Eiropas Komisijas nav saņemts. Tā kā mēs visi ievērojam likumus un Komisijai kā līgumu izpildes uzraudzītājam ir īpaši jāievēro likumi, tas dod Juridiskajai komitejai iemeslu jautāt, kāpēc šis ziņojums nav pieejams un kāpēc tas nav pat sagatavots. Mēs vienkārši vēlamies dot Komisijai iespēju pamatot šo situāciju. Jebkurā gadījumā tas parādīs, ka Parlaments un jo īpaši Juridiskā komiteja pilnībā pilda savas saistības attiecībā uz Komisijas uzraudzību.

Es neizmantošu piecas minūtes, kas atvēlētas manai runai, bet būtu pateicīgs par tūlītēju atbildi no Komisijas uz šo savu īso mutisko jautājumu.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, komisāra *McCreavy* kunga vārdā, kuru es pārstāvu šovakar šajā plenārsēžu zālē, vēlos pateikties Juridiskajai komitejai un tās priekšsēdētājam *Lehne* kungam par šo jautājumu uzdošanu. Es personiski, jo esmu Parlamenta

deputāts jau gandrīz 15 gadus, priecājos, ka Parlaments īsteno savu kontroles funkciju, jo šis ir ietekmīgs stimuls, kas mudina Komisiju strādāt efektīvāk.

Attiecībā uz pirmajiem diviem uzdotajiem jautājumiem man ir prieks informēt, ka darbs pie minētā ziņojuma sagatavošanas tuvojas beigu posmam. Komisija pasūtīja ārēju pētījumu, kurš būs gatavs līdz šī gada beigām un kalpos par nopietnu faktisko pamatu ziņojuma izstrādē. Komisija nopietni analizēs šo pētījumu un uzmanīgi uzklauss ieinteresēto pušu atzinumus. Tādējādi ziņojums varētu tikt publicēts nākamā gada pirmajā pusē un tiks nosūtīts Eiropas Parlamentam un Padomei.

Protams, par precīziem termiņiem un saturu izlems līdz nākamajai Komisijai. Ziņojums ietvers četru alternatīvu grozījumu analīzi, kuras īpaši paredzētas regulas 69. pantā, un šajā posmā Komisija vēl nav pieņēmusi nostāju par labu tam vai citam iespējamam statūtu grozījumam. Mums jāgaida ārējā pētījuma un turpmāko apspriežu rezultāti, kā arī rūpīgi jāuzrauga katrs faktors un, vajadzības gadījumā — visu pārrunu par Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtiem rezultāti.

Attiecībā uz trešo jautājumu par termiņiem un jebkuras turpmākas darbības saturu, kas jāpieņem nākotnē, ņemot vērā veiktās analīzes rezultātus, jālemj jaunajai Komisijai, kura, esmu pārliecināts, būs ļoti rūpīga un vēlēsies uz klausīt Parlamenta viedokli, pirms jebkādu jaunu papildu pasākumu pieņemšanas.

George Sabin Cutaș, S&D grupas vārdā. – (RO) Eiropas uzņēmēj sabiedrības koncepcija radās pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados un tika atjaunota pēc Romas līguma stāšanās spēkā kā kopējā tirgus mērķa daļa.

Pasreizējiem Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtiem ir simboliska vērtība Eiropas uzņēmumam. Tie piedāvā noteiktu izvēles brīvību, dibinot uzņēmumu un nodrošinot tā mobilitāti. Daudzi uzņēmumi izmanto Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtus, lai norādītu uz uzņēmuma unikālo Eiropas raksturu, vienlaikus padarot to par galveno instrumentu attiecībā uz uzņēmumiem, kuri vēlas attīstīt pārrobežu apvienošanās stratēģijas.

Faktiski viens no Eiropas uzņēmēj sabiedrības galvenajiem ieguvumiem ir tas, ka tā juridisko adresi var pārvietot no vienas dalībvalsts, kur tā reģistrēta, uz citu, neslēdzot uzņēmumu un neradot jaunu juridisku personu. Tomēr Eiropas uzņēmēj sabiedrība ir stipri novirzījies no sākotnējā mērķa — autonoma statusa, kuru regulē vienoti tiesību akti. Rezultātā uzņēmēj sabiedrības praktiskā darbība ir neatbilstoša. Tiesību akti netiek piemēroti konsekventi un tie ir atkarīgi no valstu tiesību aktu īpašiem noteikumiem, bet Eiropas uzņēmēj sabiedrības mobilitāti ierobežo noteikumi, kas aizliedz juridiskās adreses vai galvenā biroja dibināšanu dažādās dalībvalstīs.

Šī situācija patiešām ierobežo vienu no Kopienas pamatbrīvībām — uzņēmumu brīvu pārvietošanos. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas ziņojumā par regulas piemērošanu, kā minēja komisāra kungs, jāiekļauj pētījums par iespēju izvietot Eiropas uzņēmēj sabiedrības centrālo pārvaldi un juridisko adresi dažādās dalībvalstīs. Būs jāaplūko arī iespēja pārskatīt regulu, lai tuvotos šī veida uzņēmēj sabiedrības autonoma statusa izveidei.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es uzmanīgi klausījos *Lehne* kunga un citu EP deputātu runas. Regulu par Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtiem papildināja direktīva par darbinieku iesaistīšanu un tās transponēšanas termiņš beidzās 2004. gada 8. oktobrī, tajā pašā datumā, kad stājās spēkā regula par Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtiem.

Tomēr tikai astoņas dalībvalstis pieņēma vajadzīgos pasākumus līdz paredzētajam termiņam un direktīvas par darbinieku iesaistīšanu transponēšana visās dalībvalstīs tika pabeigta tikai 2006. gada sākumā. Tāpēc mums bija jāatliek ziņojums, lai nodrošinātu, ka Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūti ir spēkā visās dalībvalstīs pietiekami ilgi, lai izstrādātu orientējošu ziņojumu par to piemērošanu.

Tie ir kavēšanās iemesli. No savas puses es varu tikai piekrist *Lehne* kungam un cerēt, ka mēs varam panākt iekavēto laiku un, sākot ar nākamā gada otro pusi sniegt praktiskas atbildes Eiropas Savienībai par Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtu tematu, izmantojot īpašas vadlīnijas, kas varētu pilnībā apmierināt ne tikai pieprasījumus no Parlamenta, bet arī no plašās ES ekonomikas un nodarbinātības nozares.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Iekšējā tirgus efektīva darbība ir atkarīga ne tikai no tirdzniecības šķēršļu novēršanas starp valstīm, bet arī no ražošanas struktūras reorganizācijas

Kopienas līmenī. Šim nolūkam pagājušā gadsimta septiņdesmitajos gados Eiropas Komisija iesniedza priekšlikumu, lai radītu tiesisku regulējumu Eiropas uzņēmēj sabiedrībai. Padomes Regula Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtiem tika pieņemta 2001. gadā. Ideja nenesa gaidītos rezultātus un pašlaik nedaudz vairāk nekā 100 uzņēmumi ir pārveidoti par *Societas Europaea*. Tomēr ideja attīstījās, iekļaujot mazos un vidējos uzņēmumus Eiropas uzņēmēj sabiedrības regulējumā, un tās rezultāts ir Komisijas 2008. gada marta priekšlikums Padomes Regulai par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem. Ņemot vērā negatīvo pieredzi ar *Societas Europaea*, ir ļoti svarīgi, ka Komisija pastāvīgi pārrauga Regulas Nr. 2157/2001 piemērošanu. Tāpēc vēlākais piecus gadus pēc stāšanās spēkā Komisija iepazīstina ar ziņojumu par tās piemērošanu. Regula stājās spēkā 2004. gadā. Tāpēc es vēlos uzzināt, kad Komisija iesniegs atbilstošu ziņojumu un kādas darbības veiks, pamatojoties uz veikto analīzi?

24. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

25. Sēdes slēgšana

(Sēdi pārtrauca plkst. 22.20)